

85

6

தமிழ் தந்த தாதாக்கள்

க.சி.குலரத்தினம்

குணம்

சுடிரொளி விவனிமீட்டகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

1987

三

l

၅

தமிழ் தந்த தாதாக்கள்

ஆக்கம்

க. சி. குலரத்தினம்

கடரோளி வெளியீட்டுக் கழகம்
121/4 மாணிப்பாய் வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

முதற்பதிப்பு செப்டெம்பர் 1987

பிரதிகள் 1000

விலைரூபா 15/--

அச்சிட்போர்

கூடரொளி அச்சகம்
121/4 மானிப்பாய் வீதி
யாழ்ப்பாணம்

எமதுரை

பண்டிதர் ஐயா என்று நாம் பண்போடு வழங்க, எமக்குப் பாடஞ்சொன்ன பண்டிதமணி கலாநிதி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், புலவர்களைப்பற்றி அருமையாக அறிமுகம் செய்தல் வழக்கம்.

அவர் புலவர்களைப்பற்றி எழுதிய கட்டுரைகள் இலக்கிய வழி என்னும் நூலாக வெளிவந்தபோது, அதன் முகவுரையில் அந்நூல் விரிவாக எழுதப்பெறல் வேண்டும் என்றும், விரும்பியவர்கள் அதனை விரிவு செய்யலாம் என்றும், ஒரு குறிப்புத் தெரிவித்திருந்தார்.

சில மாதங்களின் பின் அவரை அணுகி, 'நாம் அதனை விரிவு செய்யலாமோ' எனக்கேட்டபோது, "தாராளமாகச் செய்து கொள்ளலாம் தகுதி இருக்கிறது. உபஅதிபரும் நாடறிந்த பார்ப்பான் என்று குறிப்பிட்டவர்" என்றெல்லாம் கூறி வாய்மொழியாக அநுமதியும் தந்து வாழ்த்தினார்கள்.

வாழ்த்தின் வலுவினால் ஆங்கிலப்புலவர்கள் வரலாறு எழுதப் பெற்ற பாணியில் பல கட்டுரைகளை எழுதிக்கொண்டு சென்று வாசித்தபோது புன்முறுவலோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்து குறிப்புச் சொன்னபோது, "நல்ல அணுகுமுறை, நல்ல ஆய்வு, ஆனால் வரிசையறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்" என்று சொன்னார். அவர் சொன்ன வரிசை அறிதலாவது, "பொதுநோக்கொழிமதி புலவர் மாட்டே" என்று சங்கப் புலவர் சொன்னதும், திருவள்ளுவர் "பொது நோக்கான் வேந்தன்" எனச் சொல்லியதுமாம்.

பண்டிதமணி அவர்கள் சூசகமாகக் கூறியதன் உட்கருத்து ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுக்கு முன்பின்குை இடம்பெறும் புலவர்களின் தகுதிநோக்கியதேயாம்.

அது கேட்டுணர்ந்ததும், அப்படியாயின் நாவலர் அவர்களுக்குத்தனியிடம் கொடுக்கலாம் அன்றி சைவம் வளர்த்த சான்றோர் வரிசையை எழுதி அவரை நாயகமணியாக வைக்கலாம் என்றோம்.

அது நல்ல முறை என அவன் அனுமதித்ததும், எமது கட்டுரைகளைச் சைவம் வளர்த்த சான்றோர் வரிசையிலும், செந்தமிழ்வளர்த்த செம்மல்கள் வரிசையிலும், தமிழ்தந்த தாதாக்கள் வரிசையிலும் கோவை செய்து கொண்டோம்.

இவற்றை எல்லாம் கேட்டறிந்த ஈழநாடு பத்திரிகையின் வார இதழாசிரியர் சசிபாரதி என்னும் சபாரத்தினம் அவர்கள் வாரமலருக்கு ஏதேனும் தாருங்கள் என்று கேட்டு வந்தார். பருத்தி புடவையாய்க் காய்த்தது என்னும் பழமொழியை நினைத்துக் கொண்டு தமிழ் தந்த தாதாக்கள் வரிசையை அவரிடம் கொடுத்தோம். அதில் ஏறக்குறைய முப்பத்தாறு கட்டுரைகள் இருந்தன.

வாரம் தோறும் வெளிவந்த காலத்தில் அருமை நண்பர்கள் சிலர், அவை நூல் வடிவு பெறுதல் வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டனர். காகித விலையேற்றம், அச்சுக்கூலி என்பவற்றைக்கேட்டு அஞ்சி ஏது முயற்சியும் எடுக்காமல் அவற்றைக் கத்தரித்து அடை காக்க வைத்தோம்.

ஒருநாள் அன்பர் ஐ தி. சம்பந்தன் அவர்கள் எம்மை அணுகி, அவற்றைத் தாம் அச்சிடுவதாகக் கூறினார். திருவருளை வணங்கி அவரிடம் கொடுத்தோம். அவை இவ்வண்ணம் ஆயின.

இவை இவ்வண்ணமாக, எங்கள் மதிப்புக்குரிய சிற்பி ஐயா சிவத்திரு. சரவணபவன் அவர்கள் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்து அதிபர் இது உருவாகும் போதே வாழ்த்து, வாழ்த்து என்று வாழ்த்த அந்த வாழ்த்தொலி கேட்டு எம் உள்ளம் வான மண்டலம் அளவிற்கு உயர்ந்து விட்டது.

இதற்கு ஆவன அத்தனையையும் தடையின்றிச் செய்து உலாவவிடுகின்ற சம்பந்தன் அவர்களுக்கும், சுடரொளி அச்சகத் தாருக்கும் எம் நன்றி. பண்டிதமணி அவர்களை மானசீகமாக வணங்கி இதனை உங்களிடம் சேர்க்கிறோம்.

இதைத் தொடர்ந்து மற்றிருவரிசைகளும் வெளிவரும். அவை சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள், செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள் என்பனவாம்:

அன்புவணக்கம்

அம்மன் வீதி, கந்தர்மடம்,
யாழ்ப்பாணம்.

க. சி. குலரத்தினம்

ஆவணி 1987

தமிழ் எழுத்தாளரும்
யாழ்-வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபருமான
திரு. சி. சரவணபவான் (சிற்பி)

வழங்கிய
அணிந்துரை

நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று முதலியவற்றை
மக்களுக்கு ஊட்டுவதும் இலக்கியங்களின் இலட்சியங்
களுள் அடங்கும்.

“எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
இருந்தது மிந்நாடே - அவர்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்தது மிந்நாடே”

எனத் தொடங்கும் பாரதியாரின் பாடலை நாம்
கலந்து பாடும்போது நாடி நரம்புகளெல்லாவற்றிலும்
நாட்டுப்பாசம் கலந்து செறிவடைந்த நாம் உணர்ந்து
மகிழ்கின்றோம்.

நாட்டின் வெவ்வேறு களங்களையும் அவற்றின்
பல்வேறு வளங்களையும் அவற்றில் முகிழ்த்த செஞ்
சொற்கவிஞர்களையும் அவர்கள் அடியொற்றி மக்களை
நீதி வழுபாநெறி முறையிலிட்ட சீரிய செம்மல்களையு
யும் நினைவுட்புவை இத்தகைய பாடல்கள் இத்தகு
சான்றோர்களின் வாரிசுகளாய், இவர்கள் வாழ்ந்த
இதே நாட்டில் நாமும் வாழ்கின்றோம் என்ற நினைவு
எமக்குப் பெருமையையும் பெருமகிழ்ச்சியையும்
அளிப்பதுடன் இவர்களைப் போன்று வாழவேண்டும்
என்ற உந்துதலையும் எம்முள்ளே ஏற்படுத்துகின்றது.

நமது தாய்நாடாகிய ஈழநாடு, சோழமண்டலம், சேரமண்டலம், பாண்டி மண்டலம், தொண்டைமண்டலம் முதலிய மண்டலங்களின் வரிசையைச் சேர்ந்த ஈழமண்டலமாகும். 'சிவபூமி' எனத் திருமூலராற் சிறப்பிக்கப் பெற்ற பெருமைக்குரியதும் இந்நாடே. தமிழ் வளர்த்த சங்கத்திற் தனியிடம் பெற்ற ஈழத்துப் பூதன்றேவனாரை முதல்வராகவும் முன்னோடியாகவும் கொண்டு காலந்தோறும் தமிழ் மொழிக்கு வளமூட்டி வலுவூட்டிப் பொலிவூட்டும் புலவர்களும் அறிஞர்களும் ஆராய்ச்சி விற்பன்னர்களும் நிறைந்துள்ள நாடு இந்நாடு.

எவ்வெப் புலவர்கள் எந்தெந்தத் துறைகளில் எத்தகைய காலங்களில் எவ்வாறெல்லாம் தமிழ்த் தாயை அணி செய்தார்கள் என்பதை இலகு நடையில், இனிய தமிழில் இலக்கியச் சுவையுடன் "தமிழ்தந்த தாதாக்க"ளில் தருகின்றார் பல்கலைச் செல்வர்க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள்.

இலக்கிய நயம் செறிந்த காவியங்கள் (கண்ணகி வழக்குரை காவியம், இரகுவம்சம்) சிவத்தலச் சிறப்பைக் கூறும் தலபுராணங்கள் (தட்சிண கைலாச புராணம், திருக்கரசைப் புராணம், கைலாய மாலை -இது வரலாற்று தூல் என்ற சிறப்பும் பெற்றது) நோயற்ற வாழ்வுக்கு உறுதுணையாக திற்கும் வைத்திய நூல்கள் (செகராசசேகரம், பரராசசேகரம்) காலத்தின் இயல்பைக் காட்டும் சோதிட நூல்கள் (சரசோதி மாலை, செகராசசேகர மாலை சந்தான தீபிகை) பல்கலை விரவிய பிரபந்தங்கள் (கதிரை மலைப் பள்ளு, ஞானப்பள்ளு, பருளைவிநாயகர்பள்ளு, யாகப்பர் அம்மாளை, கல்வளை அந்தாதி, மறைசை அந்தாதி, வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல், பழ மொழிப் பிரபந்தம்) சைவத் தத்துவங்கள் நிறைந்த சிவராத்திரி புராணம் முதலியவற்றின் வரலாற்று விபரங்களையும், பீடு தரும் உள்ளீடுகளையும் பீறிப்

பாயும் நயங்கனையும் பசுந்தமிழில் வடித்தப் பக்கு
வமாக ஊட்டுகின்றார் பல்கலைச் செல்வர்.

“உழவனையே புகழ்ந்து பாடும் இயல்பினதாய
பள்ளுப்பாட்டு மருத நிலத்தின் மாண்பினைப் பாடா
மல் வேறெதனைப் பாடும்? ஆற்றின் பாய்ச்சலால்
மருதம் படும் பாட்டைக் கதிரைமலைப் பள்ளுடை
யார் கண்டு பாடி நம்மைக் காணக் காட்டுகிறார்-
காணுங்கள். கதிரைமலைப் பெருமானின் பெருங்கரு
ணைப் பெருக்குப்போல இந்தநதி பெருகிப் பாய்கி
றதாம். அதுவும் தாளத்துக்கமையத் துள்ளிக் குதித்
துப் பாய்கிறது போலும்!

மருத வளத்தைத் துளக்கி யுழக்கி
மணக்கும் இஞ்சி செண்பகம்
மாழை வாழை தாழை வேழம்
வருக்கை பலவும் நெருக்கியே

.....
தாழ்ந்து மிகுந்து மருதங் கடந்து

தழைக்கு நெய்தல் புகுந்ததே” (பக் 8-9)

என்ற பகுதியைப் பதச்சோராக - பழச் சாராகக்
கொள்ளலாம்.

ஈழம் தமிழ் மக்களின் இயற்கைத் தாயகம்
அன்று எனவும், இரவல் தாயகமே எனவும் சிங்களப்
பேரினவாதிகள் கூச்சலிட்டுக் கொடுமை புரிந்து
வரும் இக்காலகட்டத்தில் வெளிவரும் இந்நூல் தமிழ்ப்
பண்பும் சிவப்பொலிவும் ஈழமண்ணுடன் இரண்டறக்
கலந்தவை என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

“தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்துள் ஒன்றாய் இலங்
கையையுஞ் சேர்த்துத் திருமூலர், ‘தமிழ் மண்டலங்
கள் ஐந்துந் தத்துவமாமே’ என்றவர் இலங்கையைச்
சிவபூமி என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார்”

“மிகப் பழைய காலத்தில் இலங்கையில் வந்த
தகமும் தமிழர் கையில் இருந்தது. தமிழ் மொழி
வர்த்தக மொழியாய் நிலவியது”

(-பக் 11)

“உலகப் புகழ் பெற்ற இங்கிலாந்து தேசத்தில்
ஆங்கிலமொழி உத்தியோக மொழியாவதன் முன்
இலங்கையில் தமிழ்மொழி நாடுமுழுவதும் நன்கு
பரவி அரண்மனை மொழியாக நிலவியது”

(-பக் 12)

என வெளிப்படையாகவும் ஈழத்து நூல்கள்
நுதலிய பொருளை விரித்து விளக்குவதன் வாயிலாகச்
சூசகமாகவும் தமிழ்த்தாயகச் சிந்தனைகளை ஆசிரி
யர் தெளிவாக்குகின்றார்.

“ஈஸ்வரங்கள் நிறைந்து இலங்கியதால், இலங்
கை என்பது அக்காலப் பெயர்” என ஆசிரியர்
குறிப்பிடுவது சிந்தனைக்கு விருந்தாகின்றது.

ஈழம், தமிழர்களின் தாயகம் என்பதைப் பெரு
மையுடன் நிறுவும் ஆசிரியர். இந்நாட்டுத் தமிழர்
கள் எஞ்ஞான்றும் பரந்த தேசிய மனப்பான்மை
யுடன் வாழ்ந்ததையும் சரியாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தேசிய மனப்பான்மை இருந்தமையால் தான்
இலங்கையில் தெற்கு வடக்காகவும், மேற்குக் கிழக்
காகவும் சைவமும் தமிழும் செழித்து வளர்ந்தன.
தமிழர் வழர்த்த அழகுக் கலைகளான கட்டடக் கலை
ஒவியக் கலை, சிற்பக் கலை, முதலியன நாடெங்கும்
பரந்து பதிந்துள்ளன’.

(பக் 4)

முற்காலத்துச் சிங்கள மன்னர்களும் பரந்த
மனப்பான்மையுடன் தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்தும்
தமிழ் மொழியைப் புகழ்ந்தும் வந்தனர் என்பதை
யும் ஆசிரியர் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

போர்த்துக்கீசர் தமிழுக்குத் தந்த சொற்களை வரிசைப்படுத்துவதுடன் அமைபாமல், "அர்ச் யாகப் பர் அம்மாணை" மூலம் கிறிஸ்தவர்கள் செய்த தமிழ்த் தொண்டை வியக்கவும் செய்கின்றார் ஆசிரியர்.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஈழத்துப் புலவர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பை விளக்கும் ஆசிரியர், "ஈழம் செய்த உபகரிப்புக்களிற் சில முன்னோடி இலக்கியங்களாயும் அமைந்துள்ளன என்று அறியும் போது, ஈழநாட்டவர் பெருமை கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. பிற்காலப் பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்றான 'பள்ளு' என்னும் இலக்கியத்தை முதலில் உபகரித்த இலங்கை, தலபுராணம் என்னும் வரிசையையும் ஆரம்பித்து வைத்தமை தமிழ் கூறும் உலகின் ஒரு சாதனையேயாகும்." எனக் கூறுகின்றார். (பக் 47)

சாதாரண வாசகர் முதல் ஆராய்ச்சி அறிஞர் வரை வாசித்துப் பயன் பெறும் வகையிலமைந்த இந்நூல்,

"தமிழ் தந்த தாதாக்களைப் போற்றடா - ஈழத் தமிழன் என்று தலைநிமிர்ந்து நில்லடா"

என எம்மவரைக் கூவியழைக்கின்றது எனலாம்.

நூலாசிரியர், பல்கலைச் செல்வர் க. சி. குலரத் தினம் அவர்களையும் இந்நூலை நன்முறையில் வெளியிட்டுள்ள சுடரொளி வெளியீட்டுக் கழகத்தினரையும் தமிழறிந்தோர் என்றும் நன்றியுடன் பாராட்டுவர் என்பதற்கையிமில்லை.

பதிப்புரை

தமிழ் உலகிற்கு பயன்படக் கூடிய பல்வேறு வெளியீடுகள் நூல் உருவில் வெளியிடப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. நீண்டகாலமாக பலதுறை ஆய்வுகளும், ஆராய்ச்சியும் மேற்கொண்டுவரும் பலமுதுபெரும் எழுத்தாளர்களின் பயனுள்ள படைப்புக்கள் ஆக்கபூர்வமான வெளியீடுகளாக வெளிவராதிருப்பது வருந்தத்தக்கது.

ஈழத்தின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர் என்று மகுடம் சூடாது, எழுத்துப்பணியைப் பெரும் சமூகப்பணியாக மேற்கொண்டுவரும் பல்கலைப் புலவர்கள், சி. குலரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய குவியல்களில் ஒன்று “தமிழ் தந்த தாதாக்கள்” என்னும் அருமையான நூல். சில வருடங்களுக்கு முன் ஈழநாடு இதழில் தொடர் கட்டுரையாக வெளிவந்த 36 படைப்புக்களை ஒன்று திரட்டி நூலாக வெளியிடும் பொறுப்பினை சுடரொளி வெளியீட்டுக் கழகம் ஏற்றுள்ளது.

பாடசாலை, கல்லூரி, பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும்மெல்லோரும் பயன்படக்கூடிய தமிழ் வளர்த்த வரலாற்றுச் சான்றுக்கள் இந்நூலில் நிறையக்காணலாம்.

திரு. குலரத்தினம் அவர்களின் இந்நற்பணிக்கு தமிழர்கள் நல்லாதரவளித்து ஊக்குவிப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ்மரபை வளர்க்கும் இவ்வாசிரியரின் எழுத்துப்பணி தொடரவேண்டுமென்பதே தமிழறிஞர்களின் தாகம்.

செயலாளர்

சுடரொளி வெளியீட்டுக் கழகம்

இந்நூலில்....

1. சங்கப்பலகை ஏறிய எங்கள் புலவர்
2. தேசியம் மணக்கும் பண்டைத்தமிழ்பாக்கள்
3. உள்ளத்தைத் துள்ள வைத்த எங்கள் பள்ளுப் பிரபந்தம்
4. தமிழ் இலக்கியப் பணியில் சிங்களப் புலவர்கள்
5. நானூறு ஆண்டுகள் வடக்கில் ஒரு தமிழ்அரசு பெருமையுடன் நிலவியது
6. நல்லூரில் சங்கம்நிறுவி தமிழ்த் தொண்டியற்றிய செகராச சேகரன்
7. தம்பத்தேனியா தந்த சரசோதிமாலை
8. செந்தமிழ்க் காவலன் சிங்கையாரியன் தந்த தமிழ்
9. செந்தமிழ் செழிக்க செகராசசேகரன் தந்த பைந்தமிழ்ப் பெருநூல்
10. பைந்தமிழ்ப் புராணம் தந்த பண்டிதராசர்
11. தீர்க்க தரிசனம் சொன்ன தீந்தமிழ்ச் சாசனம்
12. காவலன் தந்த கண்ணகி வழக்குரை
13. சைவத்தலம் பாடும் தண்டமிழ்ப் புராணம்
14. தமிழும் சைவமும் வளர்த்த பரராசசேகரன்
15. வண்டமிழ் வளர்ச்சிக்கு வளமுட்டிய வைத்திய நூல்
16. திருவாரூர் தேவாசிரிய மண்டபம் கண்ட ஈழத்துக்காவியம்
17. முத்துராசர் தந்த முத்தான மாலை
18. ஈழம் தந்த இரண்டாரம் பள்ளுப் பிரபந்தம்
19. ஈழம் தந்த அம்மாளை என்னும் அருந்தமிழ் இலக்கியம்
20. கிழக்கிலங்கையில் மலர்ந்த காதல் பிரபந்தம்
21. வெண்பா பாடிய இளம் புலவர்
22. அந்தாதி பாடிய அருமைக் குழந்தை
23. ஈழத்துக்குப் புகழீட்டிய மறைசை அந்தாதி
24. சின்னத்தம்பிப் புலவர் என்பதே பேச்சு
25. பாவகை பாடிய வாயால் கோவை ஒன்று பாடினார்
26. பொய்யா மொழி பாடிய வையாபுரி ஐயர்

27. ஈழம் உபகரித்த மூன்றாவது சோதிட நூல்
28. சிவராத்திரி புராணம் தந்த செந்தமிழ்ப் புலவர்
29. சிவராத்திரி புராணம் தந்த வரத பண்டிதர்
30. கனகசபாபதியோகி என்னும் கூழங்கைத் தம்பிரான் சுவாமிகள்
31. கூழங்கையர் வண்ணம்
32. மாவை வாசி தந்த மாண்புடைப் பள்ளு
33. காவியம் தந்த காரைநகர் புலவர்
34. துதியும் தூதும் தந்த இணுவில் சின்னத்தம்பிப்புலவர்
35. வரத பண்டிதர் தந்த அருங்கொடைகள்
36. அமுதாசிரமம் தந்த அந்தணர் பெருமான்

தமிழ் இனிமையுடையது என்பர்.
 தமிழ் ஒப்பில்லாதது என்பர்.
 தமிழ் முகரச் சிறப்புடையது என்பர்.
 தமிழ் தகவுடையது என்பர்.
 தமிழ் மூவினமுடையது என்பர்.

எங்கள் முன்னோர்கள் எமக்கு விட்டுச்
 சென்ற பாரிய இலக்கியப் படைப்பு பெரு
 மளவினதாகும். அவற்றில் ஒரு பகுதியே
 எமக்குக் கிடைத்துள்ளது.

சங்கப்பலகை ஏறிய எங்கள் புலவர்

நாம் வாழும் இலங்கை தமிழ் மண்டலங்களுள் ஒன்று. சேரமண்டலம், சோழமண்டலம், பாண்டிமண்டலம், தொண்டை மண்டலம் என்னும் மண்டலப் பிரதேச வரிசையில் ஈழமண்டலமும் ஒன்று. தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்துள் ஒன்றாய் இலங்கையை யும் சேர்த்துத் திருமுலர், “தமிழ் மண்டலங்கள் ஐந்தும் தத்து வமாமே” என்றவர், இலங்கையைச் சிவபூமி என்கிறே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மன்னனாகிய மகாசேனனும் தான் இலங்கையில் பலவாய சிவாலயங்களையும், சிவலிங்கங்களையும் தரைமட்டமாக்கியதாகப் புகழ்பாடப் பணித்துள்ளான். ஈஸ்வரங்கள் நிறைந்து இலங்கிய தால் இலங்கை என்பது அக்காலப் பெயர்.

வரலாற்றுக் காலத்துக்குட்பட்ட சங்ககாலத்திலே ஈழத்துப் பூதன் என்பார் மைந்தன் தேவன், பெரும் புலவராய் மதுரைக்குச் சென்று சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராய் இருந்து தமிழ் வளர்த்தார். “ஈழமண்டல நாடுடங்கள் நாடே” என்று பிரபந்தங்கள் பாடுவனவாயின. ஈழம் பொன்னாடு. பொன் கொண்டிழைத்து மணி கொண்டு பொருந்தியமைந்தது என்று கம்பர் வர்ணித்துள்ளார். திருமுறையாளர்களான சம்பந்தர், சுந்தரர் புகழ்ந்துள்ளார்கள்.

ஈழநாட்டுத் தமிழர் பலர், திருவிதாங்கூரிலும் திருப்பரங்குன்றத்திலும் மிகப்பழைய காலத்திலே சென்றுறைந்தனர். மலையாளத்தில் ஈழவர் என்றும், திருப்பரங்குன்றத்தில் ஈழத்துக்குடுமிகள் என்றும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன.

ஈழத்தமிழர்களின் அறிவு, ஆண்மை, மனையறம், கலைமார்வம், சான்றாண்மை முதலிய பண்பாட்டு நலங்கள் பழைய பாடல்களில் நன்கு தொனிக்கின்றன.

மிசைப்பழைய தமிழ் இலக்கியத் தொகுதியான சங்கிலித் திய எட்டுத் தொகையுள், அகத்துறைச் சார்ந்த பாடல்கள் சமுதாட்டுப் பூதன்தேவரால் பாடப்பெற்றுள்ளன இவர் குழந்தை தொகை என்னும் தொகுப்பிலே மூன்று செய்யுட்களும், அசநா நாயு என்னும் சொகுப்பில் மூன்று செய்யுட்களும், நற்றிணை என்னும் தொகுப்பில் ஒரு செய்யுளுமாக ஏழு பாடல்கள் உபகரித்துள்ளார்.

கபிலர், பரணர், நக்கீரர் முதலான பெரும் புலவர்கள் கூட்டத்தில் கூடியிருந்த நம் புலவர் விழுமிய பாடல்களை ஊருந்தாகத் தந்துள்ளார். தமிழ்தந்த ஈழத்துத் தாத்தாக்களுள் முன்னோடியாக மிளிரும் தேவனார், மனோதத்துவ நிபுணராயும் விளங்கினார். இறுக்கமான சொற்களை மிகச்சுருக்கமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

ஒரு சமயம் பசும்பூட்டாண்டியன் என்னும் பேரரசனைச் சங்கத்து முன்னணிப் புலவராய்பரணர், "வில்கெழுதானைப் பசும்பூட் பாண்டியன்" எனப் பாடினார். அவரைத் தொடர்ந்து பாடிய நம்புலவர், "விசும்பிவர் வெண்குடைப் பசும்பூட்டாண்டியன்" என்று மரபு தொனிக்கப் பாடியுள்ளார்.

நம்புலவர் பாடிய பாடல்களில் ஒன்றை நயக்கப்புகின், அவர் பாடிய "அவன் அது காண வாரான் ஆகுக" என்னும் பொருளமைந்த பாடலை ஆய்ந்து பார்க்கலாம். அதில் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உயர்மையமான அறத்தொடு நிறறல் என்னும் அரியலுறையும் பெரிய மனோதத்துவ நிலையும் ஊரிடம் புரி கின்றன.

ஒருவனுக்கும் ஒருத்திக்கும் காதல். அவளின் தாய் தன் மகளின் உடல்மெலிவைக்கண்டு அது முருகனால் வந்த ஒரு நோய் எனக் கருதி, அது தீர்வதற்கு வேலனை அழைத்து, வெறியாடல் என்னும் பூசை நிகழ்த்த ஒழுங்கு செய்தாள். அந்த ஒழுங்குகளை அறிந்த தலைவி, தன் உயிர்த்தோழியை அழைத்து, நோய் வேறு வைத்தியம் வேறுகின்ற நிலைமையைக் கூறினாள்.

"இந்தப் பூசாரியின் விளையாட்டை வேடிக்கையாகப் பார்ப்பதற்கு என் காதலன் வருவானாயின், அவன் கடைக்கண் பார்வையால் என் நோய் நீங்கிவிடும். ஆனால் பூசாரியோ தன் பூசையின் மகத்துவத்தால் என் நோய் குணமானது எனக்குது கூலிப்பான், என் தாய் முதலானோர் அவனைக் கொண்டாடுவர்."

இவ்வாறாக என்னுயிர்த் தலைவன் இதுகாண வாரான் ஆகுக; அவன் வராவிட்டால் நோய் அதிகரிக்கும். அதனை உணர்ந்து சுற்றத்தார் திருமணஞ் செய்து கொடுப்பார்கள் ஆண்மகனால் வந்த நோய்க்கு அந்த ஆண்மகனே மருந்தும் அநுபானமும் ஆகரவுமாவான். என் தலைவன் இன்று ஒருநாள் வராணியினும், அது என்றென்றைக்கும் நிறைந்த இன்பததுக்கு வழி செய்யும் என்பது திண்ணம். எனவே அவன் இன்று இங்கே வராதிருத்தலையே நான் விருப்புக்கறேன்.

“வெறியென உணர்ந்த வேலன் நோய் மருந்து
அறியா ஒருதல் அன்னை காணிய
அரும்படர் எவ்வம் இன்று நாம் உழப்பினும்
வாரற்க தில்ல தோழி சாரற்
பிடிக்கை யன்ன பெருங் குரல் ஏனல்
உண்கிளி கடியுங் கொடிச்சி கைக்குளிரே
சிலம்பிற் சிலம்பும் சோலை
இவங்குமலை நாடன் இரவீனே”

குறுந்தொகை-360

ஆடு ஒரு மிருகம். அது புலியைக் கண்டால் அஞ்சும். ஆட்டுப்பட்டியில் புலி புகுந்து வயிற்றை நிரப்பி வந்தது. ஒரு நாள் முறுகி வளர்ந்த ஆட்டுக்கடா பட்டியில் மிடுக்காகக் கத்திக் கொண்டு படுத்திருந்தது. அங்கே சென்ற புலி அதன் குரல் வேரூயிருக்கக் கேட்டு, நீ யார்? என்றது. அதற்கு அது அஐகா என்றது. அஐகா என்றதும் புலி திரும்பியது. ஆனால் ஆட்டு மொச்சை அடித்தது. மீண்டும் சென்று பார்த்தபோது, ஆடு ஆடேதான். நாங்கள் எல்லோரும் திராவிடர்தான்.

தேசியம் மணக்கும் பண்டைத் தமிழ்ப் பாக்கள்

இலங்கைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் என்கே தோன்றி, என்கே வாழ்ந்து எதைப்பற்றிப் பாடினாலும் இணைந்து வாழும் தேசியக் கட்டுக்கோப்பை அதிகமாகப் பாடியுள்ளார்கள். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் நானிலங்களையும் அவர்கள் ஒருங்க மைத்துப் பாடியபோது, நல்வியல்பிழந்த பாலே நிலத்தையும் மறக்கவில்லை.

தமிழில் தேசியம் மணக்கும் பாடல்கள் மிகப்பலவாகும். தேசிய மனப்பான்மை இருந்தமையால் தான் இலங்கையில் தெற்கு வடக்காகவும், மேற்குக் கிழக்காகவும் சைவமும் தமிழும் செழித்து வளர்ந்தன. தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகளான கட்டடக்கலை, ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை முதலியன நாடெங்கும் பரந்து படிந்துள்ளன, அன்றி ஆட்சியியல் என்னும் அரசியற் கலை நுணுக்கமும் நாடெங்கும் பரவி நிலவியுள்ளது. நாட்டில் வழங்கும் சிங்கள மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் நிறையவுண்டு.

மேற்குத் தேயத்தில் நோர்மன் மன்னரைய உவில்லியம் இங்கிலாந்து நாட்டைக் கைப்பற்றி அரசு நிலுவைதற்கு முன்னரே சோழப் பேரரசனான இராசராசன் இலங்கை முழுவதையும் ஒரு மாகாணமாக்கிச் சோழமண்டலத்தோடு இணைத்திருந்தான். பொலநறுவையென்னும் நகரம் பெரும் பொலினோடு சனநாதமங்கலம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. அங்கே எட்டுச் சிவன் கோயில்கள் எழில் பெற எழுந்திருந்தன.

சோழர் செல்வாக்குக் குன்றியபின் வந்த பராக்கிரமபாகு மன்னன், தமிழ் நாட்டில் பர்ஷடிய மன்னனோடு மணவுறவு பூண்டு பெருமையுற்ற காலத்தில் பெருந்தொகையான தமிழர் பொலநறுவை, தம்பதெனியா முதலாய இடங்களில் வாழ்த்தனர்

முன்னர்-கடல் சூழ் இலங்கைக் கயபாகு வேந்தன் எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் புகழ்பெற்ற இரண்டாம் கயபாகு கண்ணகிக் குச் சிலையெடுத்ததால், பத்தினி வழிபாடு இலங்கையெங்கும் பரவிய பலவிடங்களில் ஆம்மன் கோயில்கள் எழுந்தன. பத்தினி வழிபாடு தேசிய மனப்பான்மையை வளர்த்தது.

இலங்கையில் எழுந்த கண்ணகி வழக்குரை காவியம் இரண்டாயிரத்து இருநூறு பாடல்கள் வரை அகவல், வெண்பா, சிந்து முதலிய யாப்புக்களாலானது. கண்ணகி வழக்குரைபோல, திருக் கரசைப் புராணமும் தேசியம் பேசும் பிரபந்தமாகும்.

இலங்கை வளத்துக்கு இன்றியமையாத பெருநதியாயுள்ள மகாவலி நதி சிங்கள நாட்டையும் தமிழ் நாட்டையும் இணைத்த வண்ணம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. நாட்டுவளம் பாடும் தமிழ்ப் புலவர்கள் சிங்கமும் எருதும் ஒரு துறையில் நீரருந்தும் என்றும், சிவியும் பருந்தும் ஒரு கூட்டில் வாழும் என்றும், தேனும் பழச் சாறும் ஆறாகப் பரந்தலைக்கும் என்னும் பாடுவர்.

திருக்கரசைப் புராணமுடையார் நாட்டின் செல்வப் பெரும் பேறு பாடும்போது இங்கே பலவிதமான முத்துக்களின் சட்டத்தைக் குறித்துப் பாடுவர்,

தண்ணமர் சாலி முத்தும்,
தடங்கடல் இப்பி முத்தும்
வண்ண வொண் பணில முத்தும்
வரையற ஷோல முத்தும்
கண்ணமர் கரும்பின் முத்தும்
ககனமஞ் சீன்ற முத்தும்
வெண்ணில வில்லாப் போது
மிகு நிலாக் கொழிக்குமன்றே.

இவ்வாறு நிலாவில்லாத வேளையில் பலவகையான முத்துக்கள் ஒளிகளாலும் என்னு பாடிய புலவர், தமக்குப்பின் கதிரை மலைப்பள்ளப்பாடிய புலவருக்கு வழிகாட்டியும் இருந்தார். கதிரைமலைப்பள்ளமுடையார், சூரியன் மேற்றிசையில் மறைய மகா வவிகங்கை மணிகளை உருட்டி வந்து ஒளியூட்டும் என்று பாடியுள்ளார்.

“அணியினங் கதீர் ஆயிரமுள்ள
வருக்கன் போய்க் குடபாலிடைமேவ
மணி கொணர்ந்து மணி விளக்கேற்றிடு
மரவலிக்கங்கை நாடெங்கள் நாடே”

உள்ளத்தைத் துள்ளவைத்த எங்கள் பள்ளுப் பிரபந்தம்

தமிழிலக்கியத் துறையில் பிற்காலப்படைப்புக்களில் பிரபந்த இலக்கியங்கள் பெருமிடத்தை வகிக்கின்றன. தொண்ணூற்றாறு வருஷகைப்பட்ட பிரபந்தங்களுள் பள்ளு என்னும் பிரபந்த வகை பெருவிருந்தாகியுள்ளது. தொல்காப்பியர் வகுத்த இலக்கியவகைப்புகளில் எதிர்காலத்தவைக்கு விட்டவனப்புக்கு விருந்து என்றே பெயர்.

பள்ளுப் பிரபந்தங்கள் முத்தமிழும் விரவியுள்ளவை. தமிழ் நாட்டில் எழுந்த பள்ளுப் பிரபந்தங்கள் முக்கூடற்பள்ளு, திருவாசூர்ப் பள்ளு, சூருகூர்ப் பள்ளு, திருமலைப் பள்ளு, சிவசயிலப் பள்ளு, வைசியப் பள்ளு, வடகரைப் பள்ளு, சீகாழிப் பள்ளு, தில்லைப் பள்ளு, கண்ணுடையம்மைப் பள்ளு, சேர்நூர்ப் பள்ளு, திருவிடை மருதூர்ப் பள்ளு, முதலியன ஒரு சிலவாகும்.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகமாகிய ஈழத்திலும் பல்வேறு காலப் பகுதிகளில் பல பிரதேசங்களில் பல பள்ளுகள் எழுந்துள்ளன. அவை கதிரைமலைப் பள்ளு, மாந்தைப் பள்ளு, ஞானப் பள்ளு, பருளை விநாயகர் பள்ளு, தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு, வள்ளியசேகரன் பள்ளு, முதலியனவாம்.

முற்காலத்திலே முடிமன்னையோ, மாபெரும் வீரனையோ, தலைசிறந்த வள்ளலையோ பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு இலக்கியம் பாடாக்கும் மரபு மாறி, வயல் வேலை பார்க்கும் உழவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடும் மரபில் மலர்ந்தது பள்ளுப்பிரபந்தமாகும்.

காலத்தால் முந்திய பள்ளு

தமிழ் நாட்டில் எழுந்த பள்ளுப்பிரபந்தங்கள் பதினேழாம் நூற்றாண்டிலேயே முதல் முதலாக எழுந்தன என்பர். அவற்றுள் முக்கூடற்பள்ளு முதற்பள்ளு என்பதோடு தலை சிறந்தது என்பதும் தமிழறிஞர் கருந்தாகும்.

முக்கூடற்பள்ளை முறையாகப் பதிப்பித்த இருமொழிப் பேராசிரியர் மு. அருணாசலம் அவர்கள் முக்கூடற்பள்ளை காலத்தால் முந்தியது என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார். அதவே பின்வந்தபள்ளைகளுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியானது என்றும் அவர்கூறியுள்ளார்.

ஈழத்தில் எழுந்த பள்ளைகளுள் ஒன்றாய் கணகராயன்பள்ளை, 1932 ஆம் ஆண்டிற் பதிப்பித்த வழக்கறிஞர் வ. குமாரசுவாமி அவர்கள் (தமிழ்ப்பெரியார் கு. வன்னியசின்கம் அவர்களின் தந்தையார்) கதிரைமலைப் பள்ளை காலத்தால் முந்தியது என்பார்.

ஆசிரியர் பெயர் தெரியாத இரு பள்ளைப் பிரபந்தங்களும் பழையனவாயினும், கதிரைமலைப் பள்ளை காலத்தால் முந்தியதாகும் எனக்கருதவிடமுண்டு முக்கூடற்பள்ளை காலம் 1663-1682 என நிச்சயித்துக் கூறுவர் ஆனால் ஈழத்தில் எழுந்த கதிரைமலைப் பள்ளை, இங்கே எழுந்த ஞானப் பள்ளை, என்னும் பிரபந்தத்திலும் காலத்தால் முந்தியது.

அரசவையில் எழுந்த காவியம்

ஞானப்பள்ளை போர்த்துகேயர் என்னும் பறங்கியர் இலங்கைக்கரை நாடுகளை ஆட்சி செய்த காலத்தில் தோன்றியதாகும். "பேரான பாசாரும் பிடுத்துக்கால் மனுவென்றன் பிறதானம் விசவே கூவாய் குயிலே" என்பது போர்த்துகேயர் தேயத்தைக் குறிக்கின்றது. போர்த்துகேயர் 1621 ஆம் ஆண்டளவில் தமிழ்பேசும் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றினர் என்பது வரலாறு. போர்த்துகேயர் வருவதற்குமுன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளுள் அறிஞர் திலகமாயுமிருந்த பரராசசேகர மன்னன் காலம் 1478 - 1519 ஆண்டுகட்குட்பட்டதாகும். மஞ்சுமஞ்சுங்கைப் பரராசசேகரன் என்று வள்ளல் பட்டம் பெற்ற மன்னன் அவையில் எழுந்த இலக்கியம் கதிரைமலைப்பள்ளை என்பார்.

கதிரைமலை என்பது கதிர்காமத்து முருகப்பெருமானின் குன்று. "கதிரைமலை காணாத கண்ணென்ன கண்ணே, கர்ப்பூரவொளி காணாத கண்ணென்ன கண்ணே" என்று நம் நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவரவர்கள் அண்மையில் புகழ்ந்து போற்றியதும் அம்மலையே.

கதிரைமலைப்பள்ளை காலத்தால் முந்தியதோடு இலக்கிய விருந்தளிப்பதிலும் இன்னையில்லாதது என்று கருதலாம். ஈழத்தில் தேவாரம் பாடப்பெற்ற திருக்கேதீஸ்வரம், திருகோணமலை என்

னும் திவ்வியம் பழுத்த திருப்பதிகளைக் கதிரைமலைப்பள்ளி
போற்றும் விதம் வருமாறு;

‘செய்ய கேது தலையற்ற வந் நாள்
திருந்தும் பூசைகள் செய்து முடிப்போன்
சையம் போற்றிட நற்கதி யுற்றிடும்
மகாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே’

‘காசில் பொற்சிலம் பிள்கிரத்தைக்
கால்ப நித்தே யெறிந்திட வந்த
மாசில் தென்கோண மாமலையைச் சூழும்
மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே’

நாங்கள் இன்று மாவலியுதத்தில் வாழ்கின்றோம். மாவ
லியை வடக்கே திருப்பு என்று வெள்ளைக்காரரை 1917 ஆம்
ஆண்டு முதலாகக் கேட்டு நின்ற வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை
பாலசிங்கம் இங்கு நினைவிற்கு வருகிறார்.

வற்றூத வளமுள்ள மாவலிவளஞ் செய்யச் செல்வமிகுந்த
வீடுகளில் பிச்சைக்காரர் திருநீறு பூசிநிற்பக் கண்டால் வீட்டுக்
காரர் இவர் சிவபெருமானின் தொண்டர் எனக் கண்டு மாணிக்
கக் கற்களையே பிச்சையாக அள்ளிக்கொடுத்தாராம்.

‘வேணிச் சங்கரர் தொண்டர்கள் என்று
வீடுதோறும் இரப்பவர்க் கெல்லாம்
மாணிக்கம் அள்ளிப் பிச்சை கொடுத்திடும்
மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே’

உழவனையே யுகழ்ந்து பாடும் இயல்பினதாய பள்ளிப்
பாட்டு, மருத நிலத்தின் மாண்பினைப் பாடாமல் வேறெதனைப்
பாடும்? ஆற்றின் பாய்ச்சலால் மருதம் படும்பாட்டைக் கதிரை
மலைப்பள்ளியார் கண்டு பாடி நம்மைக் காணக்காட்டுகிறார்
காணுங்கள். கதிரைமலைப் பெருமானின் பெருங்கருணைப் பெருக்
குப்போல இந்த நதி பெருகிப் பாய்கிறதாம். அதுவும் தாளத்
துக்கமையத் தூணிக் குதித்துப் பாய்கிறதுபோலும்.

‘மருத வளத்தைத் துளக்கி யழக்கி
மணக்கும் இஞ்சி செண்பகம்
மாழை வாழை தாழை வேழம்
வருக்கை பலவுக் நெருக்கியே
முருக்கித் திருக்கி யடிகள் பறிய
முறித்துக் குடிவின் மோதியே
முளரித் தடத்தை மடக்கிக் கலக்கி

முதிரும் வெள்ளம் பாய்ந்து போய்ப்
 பெருகு புகழ் கொண் டுயர் தென் கதிரைப்
 பெருமான் தனது தொண்டர் மேற்
 பெருத்த கருணை வெள்ளம் போலம்
 பெருகி யெங்கணு மருவியே
 தருவைந் துடைய சூலிசு பாட
 சாத னன்றனை வழுத்தியே
 தாழ்ந்து மிகுந்து மருகங் கடந்து
 தழைக்கு நெய்தல் புகுந்ததே.”

பாய்ந்த வெள்ளம் பரந்த கடலில் சங்கமித்தபோது, பர
 தவர் பலவிதமான வலைகள், கொடிகள், கயிறுகள் கொண்டு
 மீன்பிடிக்கப் புறப்பட்டு, நூற்றுக்கணக்கான இனத்து மீன்களைப்
 பிடித்தார்கள் என்பதில் மீன்களின் பெயர்களை “குண்டத்
 திருக்கை பறவைதரளம் கொவொலுமுவை சும்பினர்” எனத்
 தொடங்கும் பாட்டிற் கண்டுபிடிலாம்.

ஆரியர் என்றொரு இனம் ஆரியராய்,
 ஏடுகள் தாங்கியவாறு இந்தியாவிலேயே
 வந்து புகவில்லை. நாடோடிகளாய் நல்ல
 தேகக்கட்டோடு வந்த மனிதர், செழிப்பான
 இடங்களில் உறைந்து அங்கெல்லாம் நாக
 ரிகமுற்றிருந்த பழைய மக்களைப் பார்த்துத்
 திருந்தினார்கள். திருத்தமடைந்த பின்பே
 ஆரியர் என வழங்குவராயினர். ஆரியரை
 ஆரியராக்கியவர் தமிழரே தான்.
 (ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்)

வெளி என்னும் சுத்தமான தமிழ் மரஞ்
 செடி கொடியில்லாத நிலம் வெளி. இந்த
 வெளி தென்னிலங்கையில் வலா என்றும்
 வெலா என்றும் வழங்கினால் கருத்து வேறு
 படாது ஒலி வேறுபடலாம்.

தமிழிலக்கியப் பணியில் சிங்களப் புலவர்கள்

வட வேங்கடம் தென்குமரியாயிகட தமிழ் நிலம் என வகுத்தவர்களுக்கு முன்னர், இலங்கையை உள்ளிட்ட பெரு நிலப்பரப்பொன்று நிலவியது என்பது பல கோணங்களில் ஆராயப் பெற்ற முடிந்த முடிபாகும். லெமூரியா எனவும் வழங்கிய குமரிக் கண்டத்தின் அடி நிலப்பரப்பு இன்றும் இந்து சமுத்திரத்தில் உள்ளது.

மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா எனப் புகழ்பெற்ற பழைய நாகரீகத்தின் சிதைவுகள் போன்ற ஆடையாளங்கள் தமிழர் வாழ்ந்த இடங்களில் எங்கும் உள்ள வகையில் இலங்கையிலும் அதிலும் தென்னிலங்கையில் உள்ளன.

இலங்கையின் பூர்வ இதிகாசமெனச் சிங்களவர் வழங்குகின்ற வரலாற்றில், சிங்கள மன்னர்கள் பலர் செந்தமிழை உளர்த்ததோடு, அவர் தம் அரசமைனை மொழியாகவும் தமிழ் நிலவியதும், சிங்களப் புலவர்கள் பலர் மத்திய காலத்திலும் தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்திருந்தனர். மத்திய காலத்தில் புத்தகுருமார் பலர், தாங்கள் பாடிய தூதுப் பிரபந்தங்களில் தமிழ் மொழியை வெகுவாகப் புகழ்ந்துள்ளனர்.

சிங்களத்தில் தூதுப்பிரபந்தங்கள்

சிங்களத்தில் தூதுப்பிரபந்தங்கள் சந்தேச இலக்கியங்களாம். செல்வி கினி சந்தேசய, கோகுல சந்தேசய, கிரசந்தேசய செவுல் சந்தேசய என்பன ஒரு சில தூதுப்பிரபந்தங்களாம். தங்களை ஆரியர் எனக் கூறிக் கொள்ளும் சிங்களப் பெரும் புலவர்கள், தாங்கள் எழுதிய நூல்களில் பழைய ஆரியர்கள் திராவிடப் பெண்களை விரும்பி மணந்து தமிழை நன்குணர்ந்திருந்தனர் என்பர். சிங்களவர் வருகை என்னும் கட்டுரை எழுதிய பேர்ணியோலா என்னும் பெரியார், 1955 ஆம் ஆண்டில் தாம் செய்த ஆராய்ச்சி நுட்பங்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழரும் வர்த்தகரும்

மிகப்பழைய காலத்தில் இலங்கையின் வர்த்தகமும் தமிழர்களையில் இருந்ததென்பதையும், தமிழ் மொழி வர்த்தக மொழியாய் நிலவிய தென்பதையும், பெருமையோடு பேர்ணியோலா குறிப்பிடுவர். இதே அடிப்படையில் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் வர்த்தகம் தமிழர்களையில் தமிழ்மொழி யொலிப்ப நடைபெற்ற தென்பது வரலாற்றுண்மையாகும். கிரேக்கர் பலர் தமிழ்நாட்டுக்கு நேரில் சென்றவரலாறு வெளிப்படை உண்மையாகவுள்ளது.

தமிழ் வர்த்தகாயசேனன், குட்டிகள் என்பவர்கள் கிறிஸ்து காலத்தக்கு இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னரே இலங்கையில் அரசுவீற்றிருந்த அருமைப்பாடும் உண்டு. சிங்கள இனத்தில் மிகுதியான தமிழ் இரத்தம் உண்டென்பதை நம்பாதவர்களுக்குச் சிங்களக் கலைவளர்ச்சி, கட்டடவளர்ச்சி, கலாச்சாரவளர்ச்சி என்பனவும் தமிழரின் உபகரிப்பை விளக்கிக் கொள்ளமுடியாது என்று பேர்ணியோலா எழுதியுள்ளார். இலங்கைச் சமயவளர்ச்சிக்கும், சமூகவளர்ச்சிக்கும் திராவிடர் பங்களிப்பு மகத்தானதாகும்.

மலைநாட்டு மைலாவிடு தூது

மத்தியகாலத்தில் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஜெயவர்த்தனபுரத்தில் அரசு வீற்றிருந்த ஆரும்பராக்கிரம பாகுவின் ஆஸ்தான புலவரும் குருவுமாய ஸ்ரீதோட்டகமுவ இராகுலதோர் பாடிய செலலிகினி சந்தேசய என்னும் மலைநாட்டுமைலா விடுதூதுப் பிரபந்தத்தில், சைவக்கோயில்களின், பெருமையையும், தூபதீப வழிபாடுகள், தாளவாத்திய மிகுதல் கத்தின் ஒலிகள், பஞ்ச புராணப் பாடல்களின் பண்ணமைதி முதலியவற்றை வெகுவாகப் புகழ்ந்து, மைலாவை அவற்றைக் கண்டும் கேட்டும் வருமாறு பணித்துள்ளார். (பாடல்கள் 22, 23, 24)

இலங்கையின் வடபகுதியில் உரோம நாணயங்கள் சுண்டெடுக்கப் பெற்றுள்ளன. உரோமப் பேரரசரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தவர் தமிழரேதான்.

நானூறு ஆண்டுகள் வடக்கில் ஒரு தமிழரசு பெருமையுடன் நிலவியது!

உலகப்புசுழ்பெற்ற இங்கிலாந்து தேசத்தில் ஆங்கில மொழி உத்தியோக மொழியாவதன் முன், இலங்கையில் தமிழ் மொழி நாடு முழுவதும் நன்குபரவி அரண்மனைமொழியாக நிலவியது. சிங்கள மன்னர் பலர் தங்கள் தலைநகரங்கள் தோறும் தமிழுக்கும் சைவசமயத்துக்கும் சிறப்பிடம் வழங்கியிருந்தார்கள்.

காலத்துக்குக் காலம் சிங்கள மன்னர்கள் தமிழ்நாட்டு அரச குடும்பங்களில் திருமணங்கள் செய்தபோதெல்லாம் பெருந்தொகையான தமிழ்மக்கள் இலங்கைக்கு வந்து தலைநகர்கள் தோறும் குடியேறினர், இன்னும் தமிழ் வேந்தர்கள் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்தபோதெல்லாம் தமிழ் வீரர்கள் ஆயிரவராக இங்கே வந்துறைந்தனர்.

தமிழர் பண்பாட்டை வியந்து
சிங்களப் புலவர்கள்,
பிரபந்தங்கள் பாடினர்!

சிங்கள மன்னர் அரண்மனை தோறும்
தமிழ்ப் புலவர்கள்

சில சிங்கள மன்னர்களின் அந்தப்புரங்களில் தமிழ்மொழி பெற்றிருந்த செல்வாக்குக் காரணமாகப் புலவர் பெருமக்கள் பலர் செந்தமிழ் நூல்கள் செய்தார்கள். அரண்மனைகள் தோறும் தமிழ்ப்புலர்கள் சிறப்புடன் உலாவி வந்தார்கள்.

தம்பதெனியாவில் தமிழும் சைவமும்

பொலநறுவை, தம்பதெனியா, முதலிய பழைய தலைநகரங்களில் செந்தமிழ்ப் பண்ணைகள் சிறந்து விளங்கின. பண்ணைகள் தோளும் தமிழும் சைவமும் இணையியாது செழித்து வளர்ந்தன. சிங்கள வேந்தர்கள் செந்தமிழ்ப் புலவர்களைக் கொண்டு காவியங்கள் செய்வித்தனர். சிங்களப் புலவர்கள் பலர் தமிழரின் பண்பாட்டை வியந்து பிரபந்தங்கள் பாடினார்கள்.

இவ்வாறாக 1215 ஆம் ஆண்டில் மாகன் என்பான் கலிங்க நாட்டிலிருந்து படையெடுத்து வந்து பொலநறுவை நகரத்தைக் கைப்பற்றி, நாட்டை ஆண்டான். அவனுடன் 12,000 தமிழர் வந்தனர் என்பது. அவன் அரசுவிற்றிருந்தபோது அவனிடம் 24,000 படைவீரர் இருந்தனர். அக்காலத்தில் பொலநறுவை, பதவியா, அநுராதபுரம் முதலிய நகரங்களிலும், வடகிழக்கு, வடமேற்கு என்னும் பிரதேசங்களிலும் தமிழர் நெருக்கமாகக் குடியிருந்தனர். சிங்களவர் மலைநாடுகளில் அதிகமாகக் குடியேயர்ந்தனர்.

தமிழர் கட்டடக் கலை நுணுக்கங்கள்

இலங்கைத் தலை நகரங்கள் தோளும் எழுந்த எல்லாவிதமான கட்டடங்களிலும் தமிழரின் கட்டடக் கலை நுட்பங்கள் கனி நடம் புரிந்தன. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலேயே தமிழர் பலர் இலங்கையில் இரும்பு வேலையில் தலைசிறந்து விளங்கினர் என்று மாறாபர்ணனின் கல்வெட்டு கூறுகிறது. கயபாகு மன்னன் காலத்தில் அரண்மனை ஊழியர்கள் பலர் தமிழராயே இருந்தனர். சீவர்கள் முன்னர் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்திருந்த சோழ, பாண்டிய, கலிங்க மன்னர்களின் படை வீரர்களின் வழிவந்தவர்களாவர்.

வடக்கிலும் மாகனின் வீரர்கள்

மாகனின் படைவீரர்கள் வடக்கிலும் செறிந்து வாழ்ந்தனர். மாகனின் சகோதரனாகிய ஜெயபாகுதேவர் என்பவனையும் இவனுடைய படையினரையும் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன "சமும் எறிஞ்சு கொண்டருளிய" என்பது கருத்து நிறைந்த ஒரு தொடக்கம். மாகன் சைவசமயத்தை நன்கு பாதுகாத்து உயர்ந்த நிலையில் திவ்வச் செய்தான்.

ஜெயபாகு கண்ட யாழ்ப்பாணம்

மாகனின் தம்பி ஜெயபாகு தேவர் வடக்கில் ஓர் அரசினை கண்டாக்கினான். அவன் கண்ட அரசு 1216 ஆம் ஆண்டளவிலாகும். அவனுக்கு வடமராட்சி ஊர்காவந்துறை முதலிய இடங்களில் படைகள் பரவலாக இருந்தன. எல்லா வகைகளாலும் வடக்கில் ஒரு தமிழரசு தலையெடுத்தும் பெருமையுடன் நிலவுவதாயிற்று. அவன் கண்ட தமிழரசை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் தொடர்ந்து பரிபாவித்து வந்தார்கள் போர்த்துக்கேயர் 1681 ஆம் ஆண்டில் தமிழரசைத் தட்டிக் கொட்டிய பறங்கி நாகரிகத்தை பரப்பினார்கள்.

இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு கண்ட தம்பதெனியா

மாகனின் ஆட்சிக் காலத்தில் இருபத்தொரு ஆண்டுகள் கழிந்த போது இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு என்பான் தம்பதெனியாவில் ஓர் அரசினை நிறுவினார். தம்பதெனியா அரசினைத் தலையெடுக்க விடாதவாறு சந்திரபானு என்பான் யாவர்களின் படைத்துணையோடு தாக்கினான். பராக்கிரமபாகுவின் மருகன் வீரபாகு சந்திரபானுவை எதிர்க்கவே, சந்திரபானு மாகனைத் தாக்கினான் என்பார்.

சந்திரபானு சோழர், பாண்டியர் படைகளுடன் மாநகை வழியாக வடபாகத்தைத் தாக்கி, 1263 ஆம் ஆண்டளவில் வடக்கில் பெருநிலப்பரப்பை அடக்கினான்.

இலங்கையில் திருநீறு பூசி சிவலிங்கத்தை வழிபட்டு வாழ்ந்த ஒரு சாதி வாழ்ந்தது. அது தமிழ்ச்சாதி. பாரத நாட்டில் சிவாலயங்கள், ஈஸ்வரங்கள் என அமைந்தாற்போல, இலங்கையிலும் ஈஸ்வரங்கள் நிரம்பி இருந்தன. எனவே இலங்கை சிவபூமி. இலங்கையெங்கும் சிவலிங்கங்கள் மண்டிக் கிடக்கின்றன.

நல்லூரில் சங்கம் நிறுவி தமிழ்த்தொண்டியற்றிய செகராசசேகரன்

பிற காலச் சோழப் பெருமன்னர்களுள் குலோத்துங்கர் எனப் புகழ் பெற்றவர்களுள் ஒருவரின் குருவாயி நந்த புஷ்பேந்திப்புலவர் இலங்கைக்கு வந்து தமிழறிந்த மன்னரிடம் பரிசில் களுக் யானையும் பெற்றுச்சென்ற செய்தி தமிழ் வரலாற்றில் உள்ளது. தென்னிலங்கையில் தம்பதெனியா என்னும் நகரில் பதினாண்டுகாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் (கி. பி. 1310) அரசு செய்த பராக்கிரமபாகுவின் கட்டளையின் வண்ணம் சர சோதிமாலை என்னும் சோதிட நூல் தமிழில் எழுதப்பெற்றது.

சரசோதிமாலையைத் தொடர்ந்து தமிழில் வந்த சோதிட நூல் செகராச சேகரமாலை என்னும் நூலாகும். இதனைச் செய்தவர் சோமசன்மா என்பவராவார். இவர் இராமேசுவரத்து இறைவன் திருவருளை முன்னிட்டு இதனைச் செய்துள்ளார் என்பது சிறப்புப் பாயிரத்தில் விளங்குகிறது.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளுள் ஒருவனை செகராசசேகர மன்னனின் அன்புக்குப் பாத்திரமான சோமசன்மா இதனைச் செய்தவாறு, பண்டிதராசர் என்பார் தட்கிணகைலாச புராணம் என்னும் பெரு நூலையும் செய்துள்ளார். "இடபலான் கொடி எழுதிய பெருமான், சிங்கையாதிபன். சேதுகாவலன் தெய்வமா முடிச் செகராசசேகரன்" என்பது வரலாறு. இன்னும் இம் மன்னவன் தன் பெருமையெல்லாம் நூலின் பல பாடல்களில் ஆங்காங்கே வந்துள்ளன. முந்தமிழ்சேர் செகராசசேகரமன் திருமாரின் முந்தூல்" என வரும் தொடர் அவன் வைதிக சமய சார ஒழுக்கத்தை உடைய சத்திரியன் என்பதைக் காட்டுகின்றது:

சேகராசசேகரன் தமிழ்ப்பணி

சேகராசசேகரன் தமிழ் தந்த தாத்தா என்பதற்கு, அவன் நல்லூரிற் பரிபாலித்த தமிழ்ப் புலவர் சங்கம் சான்று பகரும் தமிழ் நாட்டின் பல பிரதேசங்களினின்றும் புலவர்களை 'வம்மின் வம்மின்' என வரவழைத்த போது, புலவர்கள் தாங்கள் படியெடுத்த நூற்பிரதிகளையெல்லாம் நல்லூருக்குக் கொண்டு வந்தனர். நல்லூரில் நல்லதொரு நூல்நிலையம் மாடிவீட்டில், தாமரைக் குளத்துக்குடில் அமைந்திருந்தது. சேகராசசேகரன் காலத்தில் எழுந்த நூல்களுள் கணக்கதிகாரம் என்பதும் ஒன்றென்ப.

நல்லூரில் அமைந்த பெரிய நூலகம் சரகவதிமகாலயம் எனப்பெயர் பெற்று அரிய, பல டழைய நூல்களின் ஏடுகள் அணியணியாகக் கொண்டிருந்தது. கவியரங்கேறிய புலவர்கள் கூட்டத்தில் காவல் மன்னர்களும் அவர்தம் உறவினர்களும் தமிழ் வளர்த்தனர். கனகசூரியனின் மற்றொரு மைந்தன் பரராசசேகரன். மேகத்திலும் யார்க்க பெரிய கொடையாளியாய்த் தமிழ்ப் புலவரையும் இருந்தவன், 'மஞ்சம் அஞ்சம் கைப்பரராசசேகர மன்னன்' என்பது அவன் புகழ் பாடும் பாடல் ஒன்றன் ஒரு தொடர். சேகராசசேகரன், பரராசசேகரன் ஆகிய மன்னர்களைத் தாய் மாமன்மாராகக் கொண்ட அரசகேசரி என்னும் அரச குடும்பத்தவர் வடமொழி, தென்மொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் பெரும் புலமை வாய்ந்தவராவார். அவர் காளிதாச மகாசுவி வடமொழியில் செய்த இரகு வம்சம் என்னும் பெரு நூலைத் தமிழில் செய்யுள் நயம் ததும்ப மொழி பெயர்த்து வழங்கினார்.

உலோகங்களை உருக்கி நாணயங்கள் செய்தவர்களுள் தமிழர் கைவினைத்திறன் மிக்கவர்கள். கந்தரோடை, வல்லிபுரம், நல்லூர் முதலாய இடங்களில் பழைய நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப் பெற்றன. இன்னும் உடுப்பிட்டி, தம்பசிட்டி, புலோலி நாகர்கோயில், வியாபாரிமுலை முதலிய இடங்களிலும் அவை காணப்பெற்றன.

தம்பதேனியா தந்த சரசோதிமாலை

தமிழ் நாட்டில் தலையெடுத்த பிற்காலப் பாண்டியருள் சடாவர்மசுந்தர பாண்டியன் என்பான், 1828 ஆம் ஆண்டில் படையெடுத்து வந்து மாகணைத் தூரத்திப் பொலநறுவையைக் கைப்பற்றினான். அவன் பெருமைக்குப் பணிந்த இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் பின், மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் 1284 ஆம் ஆண்டில் சூலசேகர பாண்டியன் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்தான்.

படையெடுத்து வந்த சேனைத் தலைவன் ஆரியக் சக்கர வர்த்தி என்னும் பெயர் பெற்றவனாவான். அவனுடன் உடன் படிக்கை செய்து கொண்ட மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவின் அவைக் களத்தில் தேனுவரைப் பெருமான் என்பவர் புலவராயிருந்தார். அவரைச் சிங்களவர் போசராஜ பண்டிதர் என வழங்கினர். அவர் சோதிடம் வல்லவராதலால் சரசோதிமாலை என்னும் நூலைத் தமிழிற் பாடினார் என்பது. சரசோதி என்பது நூலாசிரியரின் தந்தையார் பெயராகும்.

சிங்களத்தின் வளர்ச்சிக்கு
தமிழ் பெருமளவில்
பங்களிப்பு செய்துள்ளது.

சரசோதிமாலையில் "தம்பைவளர் பராக்கிரமபாகு பூபன் இருந்தவையில் சரசோதிமாலை" "தம்பை காலன்" "பூராத நாளான்", பாராள வந்த வீரமான மன்னர் பரவும் பராக்கிரம புயேசன்" முதலிய பல தொடர்கள் மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவின் புகழ் கூறுகின்றன.

இனி, நூலாசிரியர் தமிழின் பெருமையைப் பலவிடங்களிற் பாடியுள்ளார். 'தண்டமிழ் விருத்தப்பா' 'தமிழ் நூலிது',

‘தமிழ் நூல் விளக்கப் புணீர்து’ ‘பாவினூற் புணீர்த்து செஞ்சொல்’
 ‘பைந்தமிழ் விருத்தப்பா’ முதலிய தொடர்கள் அவரின் தமிழ்ப்
 பற்றைக் காட்டுவனவாகும். இந்நூலெழுந்தகாலம் 1310 என்ப-

சைவத்துக்கு இடம்கொடுத்த பௌத்தம்

மத்தியகாலத்து மன்னர்களுள் வீக்கிரமபாகு, கஜபாகு
 முதலானோர்கள் சைவசமயத்துக்குப் பெருமளவில் உதவி
 செய்ததோடு, சைவக்கோயில்களில் நாளாந்த வழிபாடுகளும்
 செய்துவந்தார்கள். பதினேராம், பன்னிரண்டாம், நூற்றாண்டு
 களில் இலங்கையெங்கும் ஈஸ்வரங்கள் என்னும் சிவன் கோயில்
 கள் நிறைந்திருந்தன. பொலநறுவையிலே பதினாறு சிவாலயங்
 கள் அமைந்திருந்த காலம் ஒருகாலம். அன்றி, திருக்கோணமலை,
 கந்தளாய், பதவியா, மூதலாய பிரதேசங்களெங்கும் சிவன்
 கோயில்கள் நிறைந்திருந்தன. கந்தளாயில் கைலாயம் எனப்
 பெயர்பெற்று நிலவிய ஆலயம், விஜயபாகு காலத்தில் அவன்
 இயலில் விஜயராசேசுவரம் என வழங்கியது, இன்றுவரை சிங்
 களப் பெரியோர்கள் சிவபெருமானை ஈஸ்வரத்தெய்யோ எனப்
 பக்தியுடன் வணங்குகிறார்கள்.

கஜபாகுவும் விஜயபாகுவும் பெருமளவில் சைவர்களாகவே
 வாழ்ந்தனர். அவர்களுக்குப் பின் சிவன்கோவில் ஒன்று வீக்கிரம
 கலாமேக ஈஸ்வரம் என நிலவியதும் உண்டு. அது வீக்கிரமபாகு
 வின் பெயரால் வந்ததாகும். கஜபாகு வேந்தன் திருகோணேஸ்
 வரப்பெருமானை வெகுபாகநம்பிக் கிரமமாக வழிபட்டு வந்தான்.
 அவனுடைய பக்திப்பெருக்கைக் கோணேசர் கல்வெட்டு தட்சிண
 கைலாச புராணம் வியந்து கூறுகின்றன.

கஜபாகு என்பான் தன் பக்திப் பெருக்கால் கந்தளாய்
 நகரைச் சிவப்பொலிவு சூழ்ந்த நகரமாக்கித் தன் பிற்காலத்தை
 அங்கே போக்கினான். அந்தக் காலத்தில் பதவியாவில் வணிகம்
 சிறந்துவிளங்கியபோது, வணிகமொழி தமிழாயும், வாழ்வு சைவ
 மயமாயும் மலர்ந்திருந்தன. அன்றிப் பௌத்த மதத்தைச் சார்ந்த
 தமிழரும் அங்கே வாழ்ந்தனர்.

செந்தமிழ் வளர்த்த சிங்களம்

மத்தியகாலத்தில் சிங்களமொழி மகோன்னதமாக வளர்ச்
 சியுற்றதற்கு மூலகாரணம் தமிழ்மொழியேயாகும். சிங்களத்தை
 வளம்பெறச்செய்த பாளி, சமஸ்கிருதமொழிகள் போலத் தமிழின்

பங்களிப்பு பெருமளவினதாகும். சிங்களமன்னரவையில் ஆட்சி முறையிலும், நாட்டில் நடைபெற்ற வர்த்தகத்துறையிலும், வாழ்வில் இசைத்துறை முதலியவற்றிலும் தமிழ்ச்சொற்கள் ஆயிரக்கணக்கில் சிங்களத்தில் கலந்துள்ளன.

முதலாம் விஜயபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் அரண்மனையிலும், அரசோலக்கத்திலும் பணிபுரிந்தவர்களுள் தமிழர் பெரும் பகுதியினராவர். சிங்கள அதிகாரிகள் எனச்சிறப்புத்தியோகங்கள் வகித்தவர்களும், தமிழ்ப்போது மக்களுடன் தொடர்பு கொண்ட மொழி தமிழேயாகும். சிங்களம் மாத்திரம் அரசு மொழி என்னும் கலோகத்தை எந்தச் சிங்கள மன்னனும் பறை சாற்றவில்லை. பறையறிவித்தவர்கள், என்ன பறைபென்று தமிழிற் கேட்டால் தமிழிலேயே அரசு ஆணைகளைக் கூறிவந்தனர்.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தில் தமிழன் தோன்றினான் என்பது முற்றிலும் உண்மை. பாரதியாரும் வேடிக் கையாக இளமையில் கல், முதுமையில் மண் என்றார். கல் என்னும் விசுவரும் இடப்பெயர்கள் யாவும் தென்னிலங்கையில் கலா, கலை, காலா என விசுவதி பெற்று வந்தால் அந்த இடங்கள் அந்நியநாட்டுப் பெயர்களாகுமோ? ஆகா.

மிகப்பழைய மக்களுள் சீனரும் ஒருவர். சீனதேயத்துக்கப்பல்கள் யாழ்ப்பாணத்துத் தீவுக் கூட்டங்களுக் கூடாகப் போயிருக்கின்றன. அல்லைப்பிட்டி மண்கும்பான் மிகப்பழைய இடங்கள். அங்கே சீனக்கிண்ணங்கள் தட்டுகள் மண்ணுள் மறைந்து கிடந்தன.

செந்தமிழ்க் காவலன்

சிங்கையாரியன் தந்த தமிழ்

முன்னர் மாகன், ஜெயபாகுதேவர், சந்திரபானு முதலானோர் படையெடுப்பால் இலங்கையின் வடபகுதி பெருமளவில் வலிமையற்றுத் தென்திசை வேந்தரின் கட்டுப்பாடுகளினின்றும் நீங்கித் தமிழ்ப்பிரதேசமாய் உருப்பெற்று வந்தது. அதில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, வன்னி, முல்லைத்தீவு முதலியபகுதிகள் ஒருங்கிணைந்தன இப்பிரதேசமெங்கும் கிராமங்கள்தோறும் பெருமளவில் குளங்கள், கோயில்கள் நெருக்கமாயிருந்தன. இலங்கைத்தமிழர் நாகரிகம் குளத்தங்கரை நாகரிகம் எனக்கூறும் வகையில் குளங்கள், பலவித தேவைகளுக்கு ஊரவர்களுக்கு உறுதுணையாயிருந்தன. அவைஊருணிகள்.

யாழ்ப்பாணத்து அரசு

முன்னர் 1284 ஆம் ஆண்டில் சூலசேகர பாண்டியனுக்காக இலங்கைமீது படையெடுத்து வந்த ஆரியசக்கரவர்த்தி என்னும் படடைத்தலைவன், தனக்குச் சாதகமாயிருந்த சூழ்நிலையில் வடக்கில் யாழ்ப்பாணத்து அரசை நிறுவினான் அவனுடைய தலைநகரம் சிங்கைநகர் எனப்பெயர் பெறுவதாயிற்று.

யாழ்ப்பாணத்து அரசு, இங்கிலாந்தில் ரியூடர்வம்சத்தார் 1484 ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு நிலையான அரசை நிறுவுவதற்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிலே பெறத் தொடங்கிய போதிலும் அதற்காதாரமான வரலாறுகள் அழிந்து போயின' எனலாம். பழைய மன்னர்களுள் யாழ்ப்பாணன், உக்கிரசிங்கன், சிங்கையாரியன் முதலிய பெயர்கள் பலவிதமான உபகதைகளோடு பின்னிப்பிணைந்து வழங்குகின்றன.

சிலர் யாழ்ப்பாணத்து அரசின் தலைநகராகச் சிங்கை என்னும் சிங்கபுரம் 1216 ஆம் ஆண்டு முதலாக புகழ்பூத்த தென்பர் சிங்கை 1216 முதல் 1450 ஆம் ஆண்டு வரையும் சிறப்புடன் விளங்கியது என்பர். பின்னர் 1450 முதல் 1621 வரையும் நல்

லார் இராசதானியாய் விளங்கியதாகும் தமிழரசர்களுள் செகராசசேகரன், பரராசசேகரன் என்னும் பெயர்கள் பல தலைமுறைகளாக எட்டுமுறை மாறிமாறி வருகின்ற முறையில் சில மயக்கங்கள் உண்டாகியுள்ளன. இங்கிலாந்தில் ஹென்றி என என்மரும், எட்வேட் என என்மரும் அரசு செய்துள்ள போதிலும் எவ்வித மயக்கமும் உண்டாகவில்லை.

சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்திகளுள் செகராசசேகரன் சிறந்து விளங்கினான். இவன் செந்தமிழும் சைவநெறியும் சிறந்து விளங்க முழுநேரப் பணிபுரிந்தான் என்பார். இவனுடைய ஆட்சிக்காலம் 1380 முதல் 1414 வரையிலாகும். இவன் தானே புலவனாய் இருந்ததோடு புலவர்கள் பலரை வரவேற்று உபசரித்துப் போற்றிய புரவலனாயும் இருந்தான். இவன் காலத்தில் சோமசன்மா, மண்டிதராசர், கவியராசர், சகவீரன், கரசைப்புலவர் முதலான செந்தமிழ்ப்புலவர்கள் பலர் வாழ்ந்து தமிழ் தந்தார்கள்.

சிங்கைச் செராசசேகரன் தமிழ்நாட்டிலிருந்து செந்தமிழ் வடமொழிவல்ல புலவர்கள் பலரை வரவழைத்து யாழ்ப்பாணம் எங்கும் குடியேறியதோடு, கிழக்கில் தீருகோணமலைப் பிரதேசத்திலும் வாழவசதி செய்து வழங்கினான்.

சிங்கைச் செகராசசேகரன் காலத்துப் புலவர்கள் தந்த நூல்களுள் செகராசசேகரம், செகராசசேகரமலை என்னும் இரண்டு சிறந்த நூல்கள் எமக்குக் கிடைத்துள்ளன. செகராசசேகரம் என்பது வைத்திய நூல். இதனைச் செய்த புலவர் பெயரை அறியமுடியவில்லை. செகராசசேகரமலை என்பது ஒரு சோழநூல். இதனைச் செய்தவர் இராமேசசன்மா என்பாரின் மைந்தர் சோமசன்மா என்று அறியக்கிடக்கிறது.

செகராசசேகரம் எனத் தன்பெயர் நிலவச் செகராசசேகரன் நூல் செய்வித்த அருமையை நூலின் பாடல்கள் தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றன. 'செயம் பெறு சிங்கை நாடன் செகராசசேகரன்' என்றும், 'செகராசசேகரன் என்னும் சிங்கையாரியனை யெதிரொண்ணூர்கள் எனவே' என்றும் 'பத்மநாகமிலங்குமணி முடிபுனையும் இலங்கை வேந்தர், சீரியபொன் திறையளக்கச் செங்கோலோச்சும் செகராசசேகரமன் சிங்கை மேவும் ஆரியர்கோன் வெண்குடையின் திழிலே செய்யும் அவனிதனை' என்றும் பாடல்கள் பலவாறாக வருகின்றன.

செந்தமிழ் செழிக்க செகராசசேகரன் தந்த பைந்தமிழ்ப் பெருநூல்

யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத்தில் எழுந்த நூல்களுள் சோதிடம் சம்பந்தமானவையும், வைத்தியம் சம்பந்தமானவையும், கலை சம்பந்தமானவையும் இருந்தன அவை செந்தமிழ் மணக்கும் சீரிய கூரிய செய்யுள்களாலமைந்தமை நாட்டுக்குப் பெருமை தருவனவாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தரசர்கள் பீடுபெறத் தன்னரசு நடத்தி வந்தமை அந்நாளில் இலங்கைக்கு வந்து போன பிறநாட்டு, அயல் நாட்டு யாத்திரிகர்கள் எழுதிப்போன குறிப்புக்களாலும் நாட்டில் எழுந்த கல்வெட்டுக்களாலும், தாதாக்கள் தந்த தமிழ் நூல்களின் செய்யுள்களில் அகச்சான்றாகவும் நன்கறியவுள்ளன.

பைந்தமிழ்ப் பெருநூல்

சிங்கையாரியன் செகராச சேகரன் தந்த செகராச சேகர மாலை யின் ஆசிரியர் சோமசுன்மா என்றும் கூறுவர். செகராச சேகரமலை சோதிடநூலாயினும் செந்தமிழ் வளர்க்கவந்தபைந்தமிழ்ப்பெரு நூலாகும். இந்நூல் ஒன்பது படலங்களையும், அவற்றில் 290 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. இது வடமொழியில் இருந்த ஒரு நூலின் மொழிபெயர்ப்பு என்பர். எனவே இந்நூலாசிரியர் இருமொழிப்புலமை வாய்ந்த பெரியார் என்பது கூறாமலே அமையும்.

வரலாற்றுச் செய்திகள்

செகராசசேகரமலைச் செய்யுள்கள் தோறும் வரலாற்றுச் செய்திகள் பல உள்ளிடாக வரிக்குவரி வந்துள்ளன. அஹற்றுள் ஆசிரியர்பெயரும் ஆக்குவித்தோன் பெயரும் அருமை யாக அமைந்துள்ளன.

“சந்ததமும் தருமநெறி கோடாததவப் பெருமான் தழைத் தகிர்த்திக் கந்தமலையாரியர்கோன் செகராசசேகரமன் கங்கை நாடன்” என்றும் “சேவணிதுவசன் சிங்கையெங்கோமான் செகராசசேகரன்” என்றும், மன்னர்மன்னு செகராசசேகரன் மணவையாரியவரோதயன், பன்னு செந்தமிழ்லளம் பெற்றிருதவு பரிசிலங்கவரி சித்தியாம்” என்றும், “தெண்டிரை சூழ்மணவை யர்கோன் செகராசசேகரன்” என்றும் வருகின்ற தொடர்கள் பல.

இவற்றுல் அவன் தமிழ் தந்த தாதா என்பதோடு, அவன் அரசு வீற்றிருந்த தலைநகர் சேர்ந்த நாட்டுக்கு சிங்கை, சிங்கபுரம் மணற்றி மணவை, மணலூர் எனப் பலபெயர்கள் வழங்கின என்ப தும் அறியக்கிடக்கின்றன; இன்றைய வல்லிபுரத்தையும் அதன் அயலூர்களையும் அறிந்தவர்கள் இவ் வுண்மையை எளிதில் உணர்ந்து கொள்வர் எனலாம்.

செகராசசேகர மன்னன் வருணச்சிரம தர்மத்தை அலு சரித்து சத்திரியருக்கான முப்புரிநூலை அணிந்திருந்தான். என்ப தும் அந்நூல் முறிக்கு முத்தமிழை யுணத்திறறெனலாமென்றும் புலவர் பாடும்போது “முத்தமிழ்சேர் செகராசசேகரமன் திரு மார்பின் முந்நூலென்ன” என்பர். அன்றி அவன் மார்பில் முந்நூல் விளங்கியவாரே மடவார் தம் கழுத்தெல்லாம் மங்கல தாண் விளங்கிறறென்பர். இதனால் அக்காலத்தில் மஞ்சள் குங்கு குமம் பொலிவோடு நீண்டநாள் வாழ்ந்தனர் எனக் கருதலாம்.

செகராசசேகரன் மன்னர் மன்னவன் என்னும் பட்டத் துக்கும் பதவிக்கும் அமையச் சிற்றரசர் சிலரிடம் திறைபெற் றான் என்பது “இலங்கை வேந்தர், சீரிய பெர்ன் திறையனக்கச் செங்கோலோச்சும் செகராசசேகரன் சிங்கைமேவும் ஆரியர் கோன்” எனவரும் அடிகளால் அறியலாம்.

கணக்கதிகாரம் தந்த காவலன்

செகராசசேகரன் செய்வித்த இன்றொரு நூல் காரிவையா என்னும் பெரியார் செய்த கணக்கதிகாரம் என்பதாகும். ஆனால் கணக்கதிகாரம் என்ற நூற்பெயரும் காரி என்னும் ஆக்கியோன் பெயரும் நிலவுமாறு ஒரு கணக்கதிகாரம் தமிழ்நாட்டில் 1958 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது.

இதனை அருமையாக அழகுற அச்சிட்ட தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் நூலாசிரியர் பெய

ரைக் கொறுக்கையூர் காரிநாயனார் எனத் தந்துள்ளார். இக்காரி நாயனார் “பொன்னி நன்னாட்டுப் பொருந்திய புகழோன் புத்தன் புதல்வன் காரியென்பனே” எனச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் புகழ் பெற்றுள்ளார்,

நூலாசிரியர் தாம் இந்நூலை வடமொழி நூலின் மொழி பெயர்ப்பாகச் செய்ததாகப் பாடியுள்ளார். “ஆரிய மொழியால் முன்னர் அந்தணர் எடுத்துரைத்த சீரிய கணித நூலை தமிழாற் செய்வேன் சிறந்தவர் இகழாரம்மா”

கணக்கதிகாரம் பெயருக்கேற்பப் பலந்த கணிதங்களை விளக்குகின்றது. பெருக்கல், வகுத்தல், முறைகள், கால அளவை நீட்டலளவை, முகத்தலளவை, முதலியன முற்காலத்து முறைகளில் அமைந்தவாறு விளக்கப்பெற்றுள்ளன. ஆளவை வாய்ப்பாடுகள் அற்புதமானவை.

பஃறு னியாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத் துக் குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொண்ட போது, பரந்துபட்டிருந்த லெமுரியாப் பிரதேசம் சின்னாபின்னப்பட்டது. அதில் தமிழ் நாட்டை மருவினாற்போல ஒரு சிறு நிலப் பரப்பு நீருள் மிதந்து இலங்கிற்று. இலங்கை என்றால் ஆற்றிடைக்குறை. அது பொன் போல் மினுங்கியதால் பொன்னாடு, ஈழம்.

தமிழ் நாட்டில் ஆதித்த நல்லூரில் அகழ்வாராய்ச்சியிற் காணப்பெற்ற பொருள்கள் போல, யாழ்ப்பாணத்து ஆணைக்கோட்டையிலும் கண்டெடுத்தார்கள். தமிழ் நாகரீகம் ஈரிடத்தும் ஒரு முகமாக இருந்தவாறு.

பைந்தமிழ்ப் புராணம் தந்த பண்டிதராசர்

திருக்கோணேசுவரத் திருத்தலத்தைப் பசும்ந்து பாடும் இப் புராணம் தலபுராணங்களுள் முதன்மையானது, முதலில் எழுந்தது என்னும் வரலாற்றுப் புகழும் பெற்றது. பெறவே ஈழ நாடு தமிழ் வளர்ச்சியில் சில பிப்பந்தங்கள் நூல்களில் முன்னோடியாயிருந்தது என்பதும் நமக்கெல்லாம் பெரும் புகழ்த்தருவதாகும். அந்தாதித்தொடையில் அருமையாக எழுந்த இப்புராணம் வடமொழியிலமைந்த மச்சகேசகர புராணத்தின் மொழி பெயர்ப்பு என அறியக் கிடக்கிறது.

திருக்கினரும் மச்சகேசகர புராணஞ்
செந்தமிழால் எல்லோரும் தொய்த்தானே
பெருக்கமுடன் கைலாச புராணம் எனப்
பேருமிட்டுச் சீருமிட்ட பெருமை தன்னால்
சருக்கம் எழுவகையாக்கி விருத்தடபாக்கள் தானும்
அறு நூற்றுமுப்பத்தைந்தாகச் செய்தானே
இருக்குமொழிச் சைவசிகாமணியே மென்ன
எண்டிசையெண் பண்டித விராசன் தானே.

இப்புராணத்தை நயந்து சிறப்புப் பாயிரம் செய்தவர்களுள் ஒருவரான கவிவீரராகவர் என்பார் தமிழ்நாட்டில் களத்தையில் தோன்றிக் காஞ்சியில் கல்விசிறு விற்பத்திமானாவார் அவர் ஈழம் வந்து இராசாக்களோடு உரையாடி மகிழ்ந்து இவர்கள் புகழ் வாழ்ந்தவர். கவிவீரராகவர் தமது சிறப்புப் பாயிரத்தில் மன்னன் செகராசசேகரன் தமிழ் வளர்த்த செய்கமையைத் தீந்தமிழிற் பாடியுள்ளார்.

“இடபவான் கொடி யெழுதிய பெருமான்
சிங்கையாதிபன் சேதுகாவலன்
கங்கைநாயகன் கருங்கடற் சேர்ப்பன்
பெளவமேற்றயில் பராபரன் சூட்டிய
தெய்வ மாமுடிச் செகராசசேகரன்”

ஆகியோன் இந்நூலுக்கு "கைலாயபுராணம்" எனவே பெயரிட்டார் என அறியக்கிடக்கிறது. "ஆகரவில் இறைஞ்சுகதை கைலாய புராணமென அறையலுற்றேன மாதுரிப மச்சேந்திய வடபுராணத்தியல்பு மருவத்தாய்" என வரும் தொடர் இதனை வலியுறுத்துகிறது. இந்நூல் முடிவதும் மொழிபெயர்ப்பு நூல் எனக் கொள்ளவியலாதவாறு இறுதிப்பகுதி வேறுபட்டுள்ளது.

இந்நூலில் ஈழமண்டலச் சருக்கம், திருமலைச் சருக்கம், புவனோற்பத்திச் சருக்கம், அர்ச்சனாவிதிச் சருக்கம், மச்சாவதாரச் சருக்கம், தரிசனமுத்திச் சருக்கம், திருநகரச் சருக்கம் என ஏழு சருக்கங்களில் 630 பாடல்கள் உள்வென்று பாயிரம் கூறுகிறது.

இந்நூல் கலிவிருத்தம், அறசீராசிரியவிருத்தம் முதலிய பாவினங்கள் பயின்றபுர எதுகை மோனை நயம் தத்யபவந்துள்ள தோடு, திருநகரச் சருக்கத்துச் செய்யுள்கள் சில மொழிபெயர்ப்பினின்றும் விடுபட்டுத் தோத்திரரூபமாகவும் உள்ளன.

"சிந்தை நீ சிந்தையில் தெளியும் சோதி நீ
எந்தைநீ யாயுநீ எங்கட்காவி நீ
விந்துநீ நாதநீ மேலுங் கீழுநீ
பந்தநீ வீடுநீ பகலுமல்லுநீ".

திருக்கோணேசுவரம் திருக்கையிலை

திருக்கோணேசுவரந்தைத் திருக்கையிலை என்றும், தக்கிணை கைலாய புராணத்தைச் சிவகதை என்றும், புலவர் ஆராமையோடுபாடும்போது, அடியவர் உள்ளம் பக்தி மீதுற்றுத் துள்ளித் துடிக்கின்றது.

"காண்மின்கள் தென்கைலைப் பெருமான்றன்
திருமேனி கருதுமின்கள்
பேண்மின்கள் சந்நிதியிற் புகுமின்கள்
தொழுமின்கள் பேகமின்கள்
கேள்வி ன்கள் கைலாய புராணமெதுந்
சிவகதையைக் கிளக்களோடும்
வாண்மின்கள் உய்மின்கள் அஞ்செழுத்தை
மறவாது வாழ்த்து மின்கள்".

இவ்வாறாக இப்புராணத்தைச் சிங்கையாரியன் செகராச சேகரமன்னனே செய்தான் என்பர். அவன் பண்டிதனாயும் ராசனாயும் இருத்தமை இதனைக் கருதவோ யூகிக்கவோ இடமளிக்க வரம். அன்றி இதனை முதலிற் பதிப்பித்தவர்களும் பின்வந்த

புலவர்களுமான சிலர் செவராசசேகரனே இதைச் செய்தார் என்பர். இதற்கு ஆதாரபூர்வமான வசனங்கள் சுற்றாகும் குமாரசுவமிப் புலவர்களாலு - டு தப்பெற்றுள்ள இவ்வாறு இருவர் பெயரையும் ஆராய்ச்சியாளர் கூற ஆவர்களின் வேறாக மூன்றாமவர் இருவரும் கெவ்வேறு புரணங்கள் செய்திருக்கலாம் என்று நடுத்திர்ப்பும - டுங்கியுள்ளார் இதனை தர - கேசரி எனலும் புலவர் பாடினார் எனவும் சிலர் ஒருதுள்ளீரர்கள், எவர் பாடினார் என்பதை ஆராய்ச்சியாளர் ஆராயத்தறிவிட்டீர், நூலாசிரியர் கொடை இலங்கைக்குப் பெருமை தருவதாகும் - சைவத்துக்கும் சைவசித்தாந்தத்துக்கும் தமிழுக்கும் இலங்கையில் பாடகளிப்பு என்பது கருது ஆராயவோர் துப்புரவை உச்சிமேற் கொள்ளார் என்பது உறுதி. தமிழ் உந்த தாதாக்கள் வரிசையல் இந்நூலாசிரியர் சிறப்பிடம் வகிக்கனார்.

இந்தியா இலங்கை ஆகிய இரு நாடுகளின் கதை என வழங்கும் இராபாயணத்திலே இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலிருந்த நீரிணையை அநுமான் பாய்ந்து கடந்தான் என வந்திற்து. இந்த ஒருங்கிய நீரிணையைக் கடந்து வந்து போகத் தெரிடாமல் தமிழ் நாட்டில் தமிழர் வாழ்ந்தனர் என்பது அவ்வாறாகும்.

பள்ளமும் பிட்டியும் தமிழன் கண்ட இடங்கள். பாவியார் போன இடம் பள்ளமும் பிட்டியும் ஆயின. இந்தப்பிட்டி தென்னிலங்கையில் பிட்டியாவாயும், பிற்றியாவாயும் ஒலிப்பக்கேட்டு மலைக்கத் தேவையில்லை. மயங்கத் தேவையில்லை.

தீர்க்கதரிசனம் சொன்ன தீந்தமிழ்ச் சாசனம்

சிவ பூமியெனப் பெரிய முனிவர்களாலும், ஞானியார்களாலும் போற்றப்பெற்ற இலங்கையில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சைவமும் பௌத்தமும் நிலவி வந்தன. செந்தமிழும் சிங்களமும் வழங்கி வந்தன. இத்தகைய பழமையும் புகழும் வாய்ந்த நாட்டிலே பறங்கியரான போர்த்துக்கேயரும் ஓல்லாந்தராகிய டச்சுக்காரரும் புகுவார்கள். கெடுபிடிகள் செய்து போவார்கள் என்று எப்பவோ தீர்க்கதரிசனம் கூறிப்பாடிய சாசனம் கோணேசசாசனம் எனச் செய்யுள் நடையில் எழுந்து காவியம் போல நிலவுகிறது.

இச்சாசன காவியத்தைக் கோணேசர் கல்வெட்டு எனவும் வழங்குவார். இதனைப் பாடித்தந்த தாதா கவிராசர் எனப் பெயர் பெற்றவராவார். இவர் பண்டிதராசர் தந்த தக்கிணகைவாச புராணத்திற்கு நல்லதொரு சிறப்புப்பாயிரம் தந்தவராவார். எனவே இவர் வாழ்ந்த காலம் சிங்கைச் செகராசசேகர மன்னன் காலமாகும். அம்மன்னன் தானே பெரும் புலவனாய்தால் புலவர் பெருமகளுடன் உரையாடுவதைப் பெரும் பேராகக் கொண்டாணைக் கொள்ளல் மிகையாகாது.

கோணேசர் சரிசனம் திருக்கோணமலைத் தல வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. “திருவளர்க் கோணையின் சீரையோதிட” என்று காப்புச் செய்யுள் ஆரம்பித்து “வருகரி முகனடி வழத்தல் செய்குவாம்” என்று வணக்கம் சொல்லுகிறது.

இப் புலவர் பெருமானின் பெயர் கவிராசவரோதயன் எனப் பாடலில் வருகிறது. இன்னும் திருகோணமலையின் பெருமை கேட்ட ராமதேவன் என்பான் அங்குச் சென்று, தொண்டு செய்ததும், அவன் ஊமந்தர் ஆலயத்தைப் புனரமைத்துக் கோபுரங்கள், மதில்கள், மண்டபங்கள், தீர்த்தக்கேணி, திருக்குளம், தீல நந்தவனம் முதலியன செய்த அருமையையும் வருகின்றன.

திருக்கோணேசவரரின் பூசையாதியன நியமந்தவறின் அடியார்கள் துன்பப்படவேண்டிவரும். “இது தவறின் எழியவரை இறைஞ்சி நிற்பீர்” என எச்சரிக்கை செய்கிறார். முழுமுதலே

கடவுளாகிய சிவபெருமானை முறைப்படி மூப்போதும் வழிபாடு செய்யத் தவறினால் இடையூறுகள் தாமாகவே வந்து வருத்தும் என்பர்.

இன்னும் சிவாலய தரிசன விகிகளை விருக்தப் பாக்களில் வீபரமாகக் கூறும்போது பாவநாசம் என்னும் கீர்த்தத்தில் மூழ்கி, சாரி சுத்திபண்ணி, தர்ப்பணஞ்செய்து, சீருநீறு சரித்து பட்டாடை உடுத்து. ஆலயத்தை வலிவந்து, காக்கழவி, பூக்கள் கொண்டு பெருமானை டைந்து வணங்கி, அருள்பெற்று உய்தி பெறுக என்பர்.

பழைய சைவசமயத்தோடு இன்னும் ஐவகைச் சமயங்கள் சேர்ந்து அகச்சமயம் ஆரயிருந்தன. ஆறும் வீறுகையன எனப் பெரியவர்கள் புஷ்ந்துள்ளார்கள். அதுவகைச் சமயங்களுள் சைவத்தைப் போன்றது பாசுபதம். பாசுபதர் கொண்டிருந்த பக்திநிலையைப்பற்றித் சீருமுறைகளின் பின்வந்த நூல்கள் அதிகமாகக் கூறவில்லை. ஆனால் இந்நூல் அருமையாகக் கூறுகிறது.

“மாந்தளிர்போன் மேனியுடைப் பறங்கிவந்து மாகோ ணைப்பதியழிக்க” என்றும், “கோந்தறை சேர் உலாந்தர கவரு மந்நாளில்” என்னும் பாடல்கள் அட்சரகத்தையாக ஐரோப்பிய ரைக் குறிப்பிடுகின்றன.

இறைவனுக்குரிய பூசை அபிடேகம், தொண்டு தொழும்பு என்பன அவரவரே செய்தல் முறையாகும் என்பர். கூலிபாளனை நயந்து ஏவி அரண்பணியை நடப்பிப்பாரேல் ஆக்கமும் சந்ததியும் அற்று, அல்லலுற்று வறுமையினால் அலைவர் என்று சிவ அபராத்தன் செய்தால் வருங் கேட்டைக் குறித்துப் பாடுவர்.

தோணமலைமலர் என்று பக்தியோடு தொழும் தெய்வத்தை. சிவக்கொழுந்து புஷ்பித்தே அலர்ந்து நிந்தம் என்று கண்ணீர் வாரப் பாடுவார். புதுமை! புதுமை! என்று புளகாதி தமடைவர். சைநெறி வீத்யும், தமிழ் நயமும் வரலாற்றுண்மையும் அடைந்த இந்நூல் மத்திய காலத்தில் இலங்கை உபகவித்த பெருமைக்குரிய பெரு நூலாகும்.

காவலன் தந்த கண்ணகி வழக்குரை

செந்தமிழ் வளர்த்த சிங்கையாரியன் செகராசசேகரனுக்குத் தேவையர்கோன், சயவீரன், சகவீரன், காங்கேயன், கவிராசன், பண்டிதராசன் முதலிய பெயர்கள் வழங்கி வந்தன என்பர். அவன் புலவர் போற்றும். புலவனாயும் புலவரைப் போற்றும் புரவலனாயும் பரிபாலனம் செய்த காலம் 1370 முதல் 1417 வரையுமாகும்.

இளங்கோவடிகள் செய்த சிலப்பதிகாரம் சோழநாடு பாண்டிநாடு, சேரநாடு ஆகிய முந்நாடுகளுக்கும் பொதுவான முந்நாட்டுக் காப்பியம். சேரனின் நண்பனாகிய இரண்டாம் கயவாகு வேந்தன் கடல்குழ இலங்கைக் கயவாகு, எனச் சிலப்பதிகாரத்திலேயே புகழ் பெற்றவன். அவன், காலம் கி பி 165 ஆம் ஆண்டளவிலானது.

கண்ணகி வழிபாட்டுக்குப் பிற்காலத்திலும் ஒரு நூல்

கயவாகு வேந்தன் காலம் முதலாகக் கண்ணகி வழிபாடு இலங்கையிற் பரவியது அது இலங்கையிற் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பத்தினி வழிபாடு என வழங்கியது. தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியிலும் அது பரவியிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுவிற் பகுதியில் உள்ள கண்ணகி கோயிலில் இளமைக் காலத்தில் கொடர்பு கொண்டிருந்த பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மக்கள் மகிழ்ந்து தாளம் போட்டுப் பாடும் பாணியில் கண்ணகி வழிபாட்டுக்கொரு நூல் செய்ததும் உண்டு.

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி பாண்டியன் ஆவையில் வழக்குப்பேசிய வைபவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டெழுந்த கதையைக் காவியமாக ஈழத்தாசன் செகராசசேகரனே கண்ணகி வழக்குரை என்னுந் தலைப்பில் பாடித் தந்தான் என்பர். கண்ணகி வழக்குரை பாடிய சயவீரன், செகராசசேகர மன்னனே

என்பதற்குப் பாடல்களிற் போதிய அகச்சான்றுகள் உள்ளன. பாடல்கள் தோறும் ஆரியர்கோன், அதியரசன், தேவையர்கோன் காங்கேயன், சயவீரன், சகவீரன் என்னும் பெயர்கள் அடிக்கடி வருகின்றன. “திருவிருக்கும் மணியார்பன் சிறந்த தமிழ் ஆரியர்கோன் சூருகுலத்தோர் கொண்டாட இக்கதையைப் பாடி வைத்தேன்” என்றும், “அழகன் வழி அரசு கொண்ட அதியரசன் அன்புடனே வழுதியுடன் கண்ணகையார் வழக்குரையைப் பாடினனே” என்றும், “கவளமதக் கலிற்றண்ணைல் காங்கேயன் தேவையர்கோன் தவனென விளங்குபுகழ் சயவீரன் தாரணியில் சிவனருளால் இக்கதைக்குச் செந்தமிழ்ப் பாமாலை செய்தான்” என்றும் வருகின்றன.

மும்மாவட்டக் காவியம்

கண்ணகி வழக்குரை என்னும் காவியம் இலங்கையில் ஆண்டுதோறும் வைகாசி மாதத்தில் கண்ணகி கோயில்களில் படிக்கப்பெறுவது வழக்கம். இந்நூல் மட்டக்களப்பில் கண்ணகி வழக்குரை என்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் கோவலனார் கதை என்றும், மூலத்திவில் சிலம்பு கூறல் என்றும் வழங்கும். எனவே சிலப்பதிகாரம் முந்நாட்டுக் காவியம் என வழங்குமளவில் கண்ணகி வழக்குரை மும்மாவட்டக் காவியமெனவுள்ளதாகும் எனலாம்.

ஈழத்துக் காவியவரிசை

தமிழ் நாட்டில் எழுந்த ஐம்பெருங்காப்பியம் ஐஞ்சிறுகாவியம் என்னும் வரிசையில் ஈழத்திலும் காவியவரிசை எழுந்துள்ளது. கண்ணகி வழக்குரை இரகுவம்சம், கஞ்சன் காவியம், மழைக் காவியம், புயற் காவியம் முதலான காவியங்களை ஈழத்துத் தமிழ்தாதாக்கள் தந்துள்ளார்கள்.

சிலப்பதிகாரம் தந்த இளங்கோவடிகள் சமணராயிருந்துஞ் சைவசமயத் தெய்வ மூர்த்தங்களைப் பக்தியோடு பாடியுள்ளார். சிவபெருமானை “பிறவாயாக்கைப்பெரியோன்” என்பர். செகரா சசேகரன் சிவனருளால்தான் காவியம் பாடியதாகக் கூறியதோடு சைவசமய உண்மைகளைப் பலவிடங்களிலும் பொதிந்து பாடியுள்ளான். “வெண்ணையப்பர் சீர்பாதம் முடிவிது நான்மறவேன்” என்றும் “திருக்கொணாமலை நாதன் சீர்பாதம் மறவேனே” என்று, நீறணிந்தபெருமான், அம்பலத்தில் நடமாடி, வளர்பிறையை அணிந்தோன், எருதேறும் பெருமான், புரமூன்றும் எரித்தோன் என்றும் பாடுவர்.

கண்ணகிவழக்குரையில் வஞ்சிக்காண்ட நிகழ்ச்சி இடம் பெறவில்லை. இதில் கண்ணகியின் காற்சிலம்புக்குத் தேவையான நாகமணி தேடுவதற்கு ம்காமன், வெடியரசன் என்னும் வீரர் இருவர் வருகிறார்கள். இவர்கள், செய்த வீரப்போர், அரசனாய் ஆக்கியோனின் வீரத்தின் வெண்ப்பாடென உணரலாம்.

கண்ணகிவழக்குரை பதினைந்துகாதைகளில் சிந்து வெண்பா அகவல் வீகுத்தம் முதலிய பாவினங்களைக் கொண்டது எல்லாமாக இந்நூலில் 2219 பாடல்கள் வந்துள்ளன கண்ணகி ஒற்றைச் சிலம்பு ஏந்தியவாறு பாண்டியனிடம் வழக்குரைத்த வண்ணத்தில் ஒரு பாடலையாவது படிக்கலாம்.

“சோரனென்று சொன்னாய் நீ
தொல் வணிகர் பெருமானே
ஏரணியுங் கனகமுடி
இரத்தினவித் தாரகளைக்
காரணைய கொடையானைக்
காவலலைக் கள்வனென்றாய்
வாரிதலை யாகநின்ற,
வையத்தோர் அறியாரோ.

நாகர் என்பார் வடபகுதியில் நாகரிக முற்று ஆட்சி முறை, வாழ்க்கை முறைகளில் சிறந்து பெரும் புலவர்களாயும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகமறிய வாழ்ந்தவர்கள். முடி நாகராசர் முதலாய பெயர்கள் உயர்ந்த பதவிகளைக் குறிப்பன. இந்த வகையில் இலங்கை வேந்தர்கள் பலர் நாகன் என்னும் விகுதி பெற்று வந்துள்ளனர்.

சைவத்தலம் பாடும் தண்டமிழ்ப் புராணம்

நாமெக்லோமும் இன்று மாவலியுகத்தில் வாழ்கின்றோம் என்று மட்டற்றமகிழ்ச்சி கொள்கின்றோம். இலங்கையில் மிகப் பெரிய நதியான மாவலி, மத்தியபகுதியில் உற்பத்தியாகக் கிழக்குப்பகுதியில் வீழ்ந்தபோதிலும், வடக்கில் வாழ்ந்த புலகர்கள் மாவலியை வாழ்த்தி, 'மாவலி கங்கை நாடேங்கள் நாடே' எனப் பொதுமக்கள் இலக்கியங்களில் தேசியம் பாடியுள்ளார்கள்.

மாவலிவடக்கே திரும்பிவளம் கொழித்து வாழ்வளித்தல் வேண்டும் என்று அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் கௌரவ பாலசிங்கம் அவர்கள், தேசாதிபதியின் மந்திரசபையில் பிரேரித்துள்ளார். ஈழத்துப் பகிரதன் என்று அவரை நாம் போற்றுகத் தகும்:

இன்று மாவலி பெருமளவில் வடக்கு நோக்குகிறது. அது இன்னும் தொடர்ந்து ஆனையிறவுக் கடலேரியை நன்னீர் ஏரி யாக்க உபகரித்தல் வேண்டும் என்பது எங்கள் அபிலாஷையாகும்.

கரசையில் அகத்தியர்

அன்று மாவலியின் கிழக்குப் பாய்ச்சல் வேகமாகவிருந்து அக்காலத்தில் அதன் கரையில் வளமான பிரதேசம் ஒன்று கரசை என வழங்கியது அங்கே அகத்திய முனிவர் பெயரால் அகத்திய தாபணம் என்னும் திருக்கோயில் ஒன்றுண்டு. அது திருக்கரசை என்றே சிறப்பாக வழங்கிவரலாயிற்று. திவ்வியம் பழுத்த சிவாலயங்கள் மிகுதியாயிருந்த இலங்கை சிவபூமி எனவே முற்காலத்தில் வழங்கிவந்தது.

திருக்கரசைப்புராணம்

சிவபூமி பொன்போல இலங்கி, இலங்கை என்றும் ஈழம் என்றும் பெயர்சள் பெற்றது. இலங்கையின் இயற்கைவளங்களை

எடுத்துக்கூறும் பழைய நூல்களுள் திருக்கரசைப்புராணம் ஒன்று அது சேகராச சேகரமன்னன் காலத்தில் எழுந்ததாகும். அதைப் பாடியவர்யாவர் என்பது புலப்பட வில்லையாயினும் அவர் புறச் சந்தானகுரவர்களுள் உமாபதி சிவத்தின் ஞானபரம் பரையில் வந்தவர் என்பது உறுதியாயுள்ளது. "கொற்றங்குடி வாழும் பிரான் சரணத்துறுதி கொண்டே" எனவரும் பாடல் இவர் திருக்கலைய பரம்பரைக்குத் தோடர்பானவர் என்பதை வலியுறுத்தும். இந்நூல் தக்கணகைலாச புராணத்தின் வழி வந்த புராணமாகும். அன்றி உமாபதிசிவம் பாடியருளிய கோயிற் புராணத்தில் நினைவையும் உண்டாக்குகிறது.

திருக்கரசைத் திருக்கோயில் கோபுரங்களை மதில்கள், பெரிசுற்றுப் பிரகாரங்களில் பரிவார தெய்வங்கள் சூழ அமைந்த பெரிய சிவாலயமாகும். பிராகார முதல் தெய்வமாய முத்தகணபதிக்கும் புலவர் தோத்திரம் பாடியகக் கருத்துள் வைத்து வழிவகுத்த வண்ணம் சிறப்பாகவுள்ளது. குரு வணக்கம் கூறிய புலவர் தில்லை யில் வாழ்ந்த ஈசான சிவன் என்பாரைத் தம் இதயத்தில் இடம் பெறச் செய்தமை நயமாகவுள்ளது. ஈசான சிவன் சர்வசிவன் முதலான ஈசனக்குருமார் சோழப் பேரரசர்களின் தட்சாகுரு மாராயிருந்தமை வரலாறு கண்ட பெருமை.

அன்றொருநாள் அகத்திய முனிவர் மாவலியில் நீராடிக் கொண்டபோது அசீரீ கேட்டு அதன் வண்ணம தாபித்த திருக்கோயிலைப் புகழ்ந்து பாடும் புராணம் 170 பாடல்களைக் கொண்டிருக்கிறது. மறைந்த பாடல்கள் பல எனக் கொள்ள இடமுண்டு. எஞ்சிய பாடல்களிற் பல சிலேடை நயம் ததும்புவனவாயுள்ளன.

திருக்கோயில் ஏழு மதில்கள் சூழ்ந்ததாய், எட்டுப் பெருவாயில்கள் கொண்டதாய், கோபுரமுயர்ந்ததாய், ஒன்பது வளைவுகள் அமைந்ததாய், சித்திர விமானம் உள்ளதாய், முத்தமிழ் வளர்த்த அரங்குகள் அமைந்ததாய் பெரு வீதிகள் பொலிய விளங்கியது.

இவற்றையெல்லாம் போர்த்துக்கேயர் தகர்த்தார்களோ, உட்பகைவர் உடைத்தார்களோ தெரியவில்லை.

திருக்கோயில் சேர்ந்த வெளி நிலங்களில் செந்நெல் மிகுதியாக விளைந்து ஒன்றெனக் குவிந்து கிடந்தன. மண்மதன் விரும்பும் சோலைகள் இருந்தன. புலவர்கள் தமிழாய்ந்த பட்டிமண்டலங்கள் இருந்தன; மகளிர் அன்னநடை நடக்க சிலம்புகள் ஆர்த்

தன. அவர்கள் இடையிலணிந்த எழுகோவை, எண்கோவை, காஞ்சிமேகலைகள் ஆர்த்தன. அவர்களின் செந்துவர் வாயிதழ்கள் துடித்தன. வயல்களில் உழவர் ஆர்ப்பு ஒரு புறமாக நாட்டில் நடந்த விழாக்களின் ஆர்ப்பு ஒருபுறமாக ஒலித்த தோற்கருவி துளைக்கருவி ஒரு புறமாக, சோலைகளில் வண்டினங்கள் ஒருபுறமாக, ஆர்த்தன என்று இலங்கையின் அருமையை அறியலாம்.

வரையெலா மாரம் ஆரம்
 வளமெலாம் நண்கார் நண்கார்
 நிரையெலாஞ் சாவி சாவி
 நிரையெலாங் கன்னகி கன்னகி
 தரையெலா நீல நீலத்
 கடமெலா நாறு நாறு
 கரையெலாமன் மனவன்
 கடலெலாமீழ மீழம்.

ஈழத்தை நோக்கித் தமிழர் வரவில்லை. அவர்கள் இங்கேயே தோன்றி வாழ்ந்தவர்கள். சில காலத்தில் புயல் கடும் வறட்சி காரணமாகத் தமிழ்நாடு சென்று திரும்பி வந்தவராவர்.

உண்மையான வரலாற்றை ஆராயும் போது, மேற்படை வரலாறு என்றும் கீழ்ப்படை இதிகாசம் என்றும் கொள்ளவேண்டும் இதிகாசம் கீழ்ப்படை இது இப்படி முன்னர் இருந்தது என்று அது கூறுவது.

தமிழும் சைவமும் வளர்த்த பரராசசேகரன்

யாழ்ப்பாணத்து அரசர்கள் பதின்மூன்றும் பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளில் சீரும் சிறப்பும் செல்வமும் பீடும் பெருமையும் பெற்று வாழ்ந்த பின்னர், பதினேந்தாம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதியில் வளங்குன்றி, வருவாய்குன்றி, வலிமைகுன்றி இருந்தனர்.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இறங்கிப்போன மார்க்கோபோலே என்னும் வெனிஸ் வர்த்தகர் யாழ்ப்பாணத்து அரசரின் செல்வப்பெருக்கை உதாசன குணத்தை வியந்து எழுதியுள்ளார். பதினான்காம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இறங்கிய மகஞ்சூ ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்து மன்னனின் செல்வப் பெருக்கை பொன், வெள்ளி, முத்து, முதலியவற்றில் மட்டிட்டு எழுதியுள்ளார். பதினான்காம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்தில் இபின் பத்துதர் என்னும் முஸ்லிம் பிரயாணி யாழ்ப்பாணத்து மன்னனின் உபசரிப்புபில் இங்கே தங்கிப் போயுள்ளார். அவரையடுத்து மரிக்னேவி என்னும் கத்தோலிக்கப் பெரிடார், யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கிக் கீரிமலையிலும் நீராடி யாழ்ப்பாணத்து அரசன்மனையையும் கண்டு உபசரிக்கப் பெற்றுப் போயுள்ளார்.

பின்னர் குணபூஷணன், வரோதயன் முதலான மன்னர்கள் ஆட்சி செய்தார்கள். இவர்கள் காலத்திலும் இவர்களையடுத்துப் பட்டத்துக்குவந்த செகராச செயவீரசிங்கன் முதலானோர் காலத்திலும் நாடு பெருமை பெற்றிருந்தது சைவத்தையும் தமிழையும் விட வேறு சிந்தனைகள் இடம்பெறவில்லை.

இராமேசுவரம் திருக்கோயிற் பணி

பதினேந்தாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் குண வீரன் காலத்தில் சைவசமயப் பணிகள் நன்றாக நடைபெற்றன. இவன் கட்டல்கடந்து இராமேஸ்வரத் திருக்கோயிலைப் பெருமளவில் புன

ருத்தாரணஞ் செய்தான். மூலஸ்தானம் என்னும் கலப்பக்கிரகத் துக் கருங்கற் பணிகளை இவன் செய்தமை கல்வெட்டுக்களில் புகழ்ப் பெற்றுள்ளன. திருக்கோணமலையில் கருங்கற்களைச் செப் பஞ்செய்து, தோணிகளில் ஏற்றிச் சென்றான் என்பது வரலாறு சூணவீரனுக்குப் பின் கணகசூரியன் காலத்தில் ஓரளவு மங்கு திசை ஆரம்பித்தது, இவன் காலத்தில் தென் இலங்கையில் கோட்டே என்னும் ஜெயவர்த்தனபுரத்தைக் கட்டியெழுப்பிய ஆறும் பராக்கிரமபாகு என்பான், தமிழ் நாகரீகமறிந்தவனாய்த் தன் ஒரேயொரு சூழந்தையான பெண்ணுக்கு உலகுடைய தேவீ என்று பெயர் வைத்ததோடு, அவளைத் தமிழ்நாட்டு நல்லூர்ப் பெருமாள் என்பானுக்கு திருமணமும் செய்து வைத்தான்.

பராக்கிரமபாகு தன் வளர்த்த மலையாளப்பணிகர்குல இளைஞன் செண்பகப் பெருமாள் என்னும் வீரனைப் படைவலி யோடு யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பினான். அவனை எதிர்க்கமுடி யாத கணகசூரியன் மனைவிமக்களோடு தமிழ்நாட்டுக் கேணித் திருக்கோவலூரில் புகலடைந்து மக்களை வீரராக பயிற்றி வந் தான்.

செண்பகப்பெருமாள் 1450 முதல் 1467 வரை யாழ்ப்பா ணத்தைப் புவனேகபாகு என்னும் பெயர் புனைந்து ஆண்டபின், விஜயபாகு என்பானை அரசாளவைத்து ஜெயவர்த்தனபுரஞ் சென்று, ஆறும் புவனேகபாகுவென முடிபுனைந்து அரசனானான். இவ்வாறுகத் திருக்கோவலூரிவிருந்த கணகசூரியன் வீரராயமக்க ளுடன் தமிழ்நாட்டுப் படைத்துணையோடு மீண்டு, விஜயபாகு வைத் துரத்தினிட்டுத் தன்னுடும் தன்னரகம் பெற்று முன் போல ஆட்சிசெய்து வந்தான். ஆவல் 1467 முதல் 1478 வரை ஆண்டான் என்பர்.

பொங்கிய காலத்துப் பரராசசேகரன்

கணகசூரியனுக்குப்பின் அவனுடைய மூத்த மைந்தன், பர ராசசேகரன் முறைப்படி அரசனாகி நல்லூரை அழகுபடுத்தி, நக ரின் நார்புறங்களிலும் கிழக்கில் வெயிலுகந்த பிள்ளையாச் கோயி லையும், தெற்கில் கைலாசநாதர் சிவாலயத்தையும், மேற்கில் வீரமாகாளி அம்மன் கோயிலையும், வடக்கில் சட்டநாதர் சிவால யத்தையும் கட்டுவித்தான்.

இவன் திருக்கோவலூரில் முறையாகத் தமிழ் படித்தவனு தலால், தமிழ்நாட்டிலிருந்து பெருந்தொகையான புலவர்களை வரவழைத்து நல்லூரைச் சூழக் குடியிருந்தி தமிழ் வளர்த்த

போது, இவன் தம்பி செகராசசேகரனும் மருகன் அரசகேசரியும் பெரும் புலவர்களாகி, நாயன்மார்கட்டு என்னும் இடத்தில் தாமரைக் குளத்தருகே மாட மாளிகை அமைத்துத் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவி, சரஸ்வதி மகால் என்னும் நூலகம் அமைத்து ஆயிரக்கணக்கான ஏடுகளைத் தொகுத்து வைத்துப் படித்துப்பயன் செய்து பைந்தமிழ்ப் பரிபாலனம் செய்வாராயினன்.

பரராசசேகரன் பெயரால் இணுவில் பிள்ளையார் கோயில் நின்று நிலவுகிறது. எனவே இவன் நல்லாருக்கும் அப்பால் திருக்கோயில்கள் அமைத்துச் சைவபரிபாலனஞ் செய்தான். என்பது வெளிப்படை. பதினாந்தாம் நூற்றாண்டுப் பரராசசேகரன் பைந்தமிழ் வளர்த்த பக்திமாள். அவன் புலவர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுத்த தருகையான். அவன் காலத்து எழுந்த நூல்கள் பல நாயன்மார்கட்டு நூல் நிலையத்தில் இருந்தன என்றும் பிற்காலத்தில் பறங்கியர் காலத்தில் அழிந்தன என்றும் அறியக்கிடக்கிறது.

ஈழவர், ஈழக்குடுமிகள் என்றெல்லாம் ஈழத்தமிழர் தமிழ்நாட்டில் மிகப் பழைய காலத்திலேயே பெயர் பெற்றிருந்தார்கள். இங்கிருந்து அங்குச் சென்றுறைந்தவர் பலர்.

சமஸ்கிருதம் என்றாலே நன்றாகச் செய்யப்பெற்றது என்பது பொருள். அது நன்றாகச் செய்யப்பெற்றது வந்த பின்னரோ, வருவதற்கு முன்னரோ என்பதை ஆராய்ந்தால், வந்தபின் தமிழரால் திருத்தம் பெற்றது என்பது முடிவாகும்.

வண்டமிழ் வளர்ச்சிக்கு வளமுட்டிய வைத்தியநூல்

தமிழ்தந்த தாதாக்களுள் ஒருவருகிய பரராசசேகர மன்னனை, 'மஞ்சம் அஞ்சும்கைப் பரராசசேகரன்' என்று புலவர்கள் போற்றியுள்ளார்கள். மாரிபோல வழங்கிய பாரிவள்ளலைப் பாடிய கபிலர் வரிசையில், புலவர் ஒருவர் பரராசசேகரன் மேகத்தை விஞ்சிய கொடைவள்ளல் என்று பாடியுள்ளார்.

பன்னிரு புலவர்கள் வைத்திய நிபுணர்கள்

பரராசசேகரன் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வரவழைத்து நல்லூரில் குடியிருத்தி, உபசரித்த புலவர்களுள் பன்னிருவர் வைத்திய நிபுணர்கள். இவர்கள் வடமொழியில் அகத்தியர். தன்வந்திரி முதலானோர் செய்த நூல்களில் நல்ல தாடனம் உள்ளவர்களாயிருப்பக் கண்ட பரராசசேகரன், இவர்களைக் கொண்டு வண்டமிழ் வளஞ்சிறக்க ஒரு வைத்திய நூல் செய்வித்தான். அது இவன் பெயர் என்றும் நின்று நிலவுமாறு தமிழில் பன்னிரண்டாயிரம் செய்யுள்களைக் கொண்டமைந்துள்ளது.

பரராசசேகரன் என்னும் வைத்தியநூல் பல்லாண்டு காலமாக ஏட்டுருவில் இருப்ப, இவற்றை அச்சவாகனமேற்றி எல்லோரும் அறியத் தந்தவர் ஏழாழையுரைச் சேர்ந்த ஐயம்பிள்ளை பொன்னையர் என்னும் பெரியாராவார். இவர் தலைசிறந்த சைவ சித்தாந்தியும் வைத்தியபூபதியுமாவார். இவர் எண்ணாயிரம் செய்யுள்கள் வரை அச்சில் வகுமாறு அரியமுயற்சி செய்தவராவார்.

புலவனும் புரவலனுமாய பரராசசேகரனைப் பரராசசேகரம் பலவாறாகப் புகழ்ந்து போற்றுகின்றது. "பாரின் மேவுதிறல் அரசனான பரராசசேகரனை அண்டினோர், சீரின் மேவிவளர் செல்வமல்க அவர் இன்மை தீரும்" என்றும் "பார்மேவும் அரசர்கூல திலகமான பரராசசேகரன்" என்றும் பரராசசேகர மன் பணித்த செங்கோல், காத்த புலியோர்கள் இருள் நீக்குமாப்போல்" என்

றும் செய்யுள்கள் மருந்துகளின் குணங்கள் உரைக்கும்போது கூறுகின்றன. கம்பர் சடையப்பவள்ளைப் புகழ்ந்த பாணியில் பரராசசேகரன் புகழ் வந்துள்ளன.

தமிழ்ப்பற்றும் முருகபக்தியும்

பரராசசேகரம் தந்த புலவர்கள் வடமொழி வல்லவராயினும் அவர்கள் செந்தமிழ்மீது பெரும் பற்றுக் கொண்டவர்கள். முருகபக்தியும் உள்ளவர்கள், முருக உபாசகர்கள். "ஆயுள் வேதப் பேரணியும் வாகடத்தைப் பெரிது பேணிப் பெய்புடைய தமிழ்ப்பாவாற் பேசும் வண்ணம்" என்பார்.

"சூரனைத் துணைவரைச் சுற்றும் சேனைவைக்
கூரிய வேவினிற் சூறைத்து வானவர்
வாரண மங்கையை வதுவை செய்துநீங்
சீரிய வேள்பதஞ் சிந்தை செய்துவாம்"

இவ்வாறு முருகனுக்கு வணக்கஞ் செய்த புலவர் தென்கதிரை வேலவரைப்போற்றும் செய்யுள்கள் பலவாகும். "கதிரை நன்னகர் வாழ் கதிர்வேள் முருகன் பதமலர் நாளும் பணிந்து போற்றும்" என்றும் "சோட்சேர் வடிவேலன் கதிரையின்மேய அண்ணல்" என்றும், "தொண்டர் பவப்பீணியகற்றிக் கதிரை மேவும் தூயன்" என்றும், "சிவஞர் நெற்றி விழியில் வருஞ் சேயோற்றுகரிய கதிரைமலை" என்றும், "தாவிநடைபயிலுமயில் மீதேயேறித் தந்தையைச் சுற்றாமல் எங்குந்தானே சுற்றும் காவலன், தென்கதிரை வரை மருவும் வாசக் கடம்பன்" என்னும் செய்யுள்கள் தோறும் முருகன் திருவருள் உவமமானமாகப் கூறப் பெற்றுள்ளது.

அகத்திய சிந்தாமணி

இந்நூலாக்கத்துக்கு அகத்திய சிந்தாமணி இன்றியமையாததாய் ஆக்கபூர்வமாயிருந்தது என்பதை ஆசிரியர் பாடிய பாடல்களில் ஒன்றைப் படித்தின்புறல் பொருத்தமுடையதாகும். "பொய்யர்க் கெட்டாக் கதிரைமலைப் புனிதன் பொற்றான் பூசிக் கும் மொய்சேர் தவத்துக்கும்பமுனி முன்னாள் அருளிச் செய்த ததுவே."

இவ்வாறாகப் பரராசசேகரம் வைத்திய நூலாகவமைந்த போதிலும், செந்தமிழும் சைவநெறியும் சிறக்கவந்த வண்டமிழ்க் காலியம் எனக் கூறல் பொருத்தமுடையதாகும்.

இனி, தண்டமிழில் முதலில் எழுந்த கதிரைமலைப்பள்ள இம்மண்ணின் காலைத்திலேயே எழுந்ததாகும். இன்னும் இப்பள்ளினை வைத்திய நூல் செய்த புலவர்களில் ஒருவரே செய்தார் எனவும் ஒருது இடமுண்டு.

திருவாரூர் தேவாசிரிய மண்டபம் கண்ட ஈழத்துக் காவியம்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரை அழகுபடுத்தி இராசதானி யாக்கி ஆண்ட பரராசசேகரனுடைய தம்பி செகராசசேகரனும் இவர்களின் மருமகன் அரசகேசரியும் முத்தமிழ்ப் புலவர்கள் மூவரும் தமிழை முறையாகக் கற்ற வித்தகர்கள். இவர்களுக்கு முன்னரும் இவர்கள் பெயர்கள் தாங்கியவர்கள் புலவர்களாய் வாழ்ந்தார்கள் என்ப. யாழ்ப்பாணத்து அரச குடும்பம் அறிவாளிகள் குடும்பம்.

செகராசசேகரன் என்னும் பெயர் பூண்ட ஒருவனே செகராசசேகரம், செகராசசேகரமலை தட்சணகைலாச புராணம் கண்ணகி வழக்குரை முதலிய நூல்களையெல்லாம் செய்த பெரும் புலவன் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றார்கள். செகராசசேகரன் “சேதுகாவலன் விஞ்சை விஞ்ச செகராசசேகரன்” என்று விழுதுப் பெயரும் பீடும் பெருமையும் பெற்றவன் என்பர்.

சங்கம் கூடித் தமிழ் வளர்த்தனர்

இனி, நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு 1478 முதல் 1519 வரையும் அரசு செய்த பரராசசேகரனும், தம்பி செகராசசேகரனும், மருகன் அரசகேசரியும் அரண்மனைக்கு அண்மையில் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் புதுப்பித்து பேரிய நூலகத்தையும் புணர்மைத்து மறுமலர்ச்சி உண்டாக்கிய காலத்தல், வடக்கேயிருந்து தமிழ்நாட்டுப் புலவர்கள் நூற்றுக்கணக்கில் நூல்களைச் செய்தும் பழைய நூல்களைப் படியெடுத்தும் வந்து சங்கம் கூடித் தமிழ் வளர்த்தனர்.

நல்லூரின் கிழக்கில் நாயன்மார்கட்டு என்னும் ஊரின் நடுவண் அமைந்த தாமரைக் குளத்தருகில் மாடி மாளிகையில் வாழ்ந்த அரசகேசரி, புலவர் கிகாமணியாயிருந்தார். வடமொழி

தென் மொழிகளிற் பெரும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த அவர் புலவர் மணி காளிதாசன் செய்த காவியங்களில் ஈடுபாடுகொண்டு அவற்றில் ஒன்றான இரகுவம்மிசம் என்னும் இதிகாச காவியத்தை இலிய தமிழில் மொழிபெயர்த்து இயற்றினார். இரகுவம்மிசம் என்னும் பெயர் சூட்டி இவர் செய்த காவியம் முதல் நூல்போல இறுக்கமானது, கடின நடையுடையது.

வடமொழிக் காவியத்தில் அமைந்த அழகும் சுவையும் குன்றாமல் இவர் செய்த காவியத்தை நல்லூர்த தமிழ்ச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றியபோது, வந்திருந்த புலவர்கள் இந்நூல் நடைதம் போல் புலவர்களுக்கெல்லாம் ஓளடதம் எனப் புகழ்ந்தனர்.

இரகுவம்மிச அரங்கேற்றம்

தமிழ் நாட்டில் சோழ மன்னர்களின் தலைநகரங்களில் ஒன்று திருவாரூர். தெய்வமணங்கமழும் திவ்வியம் பழுத்த செந்தமிழ் நகரத்தில் கூடிய புலவர்கள் மத்தியில் ஈழத்தில் எழுந்த இரகுவம்மிசம் என்னும் காவியம் அரங்கேறிய வைபவம் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

தன் மருகரைய புலவர் பெருமான் பெற்ற சிறப்பைக் கண்ணாற் கண்டும், காதாற் கேட்டும் மகிழ்ந்த பரராசசேகர மன்னன், தானுங் கூடவிருந்து அரங்கேற்றத்தின் போது இரகுவம்மிசத்தின் இன்கையை நுகர்ந்தான் என்று பாயிரச் செய்யுள் பாடுகின்றது. சடையப்பவள்ளல் கம்பர் கவியில் புகழ் பெற்றும் போல பரராசசேகரன் அரச கேசரியின் பாடல்களில் புகழ் பெற்றுள்ளான்.

இன்ன காதை யியன்ற வீரும்பொருட்
 லேனு செஞ்சொற் றுடகபு தூயநூல்
 பன்னு செஞ்சொற் பரராசசேகர
 மன்ன வின்ப மனங்கொள வாய்ந்ததே.

பரராசசேகரன் உடனமர்ந்து கேட்கக் கிடைத்த அரசகேசரியின் இரகுவம்மிசக் கொடையை முன்னர் வான்மகிராமாயணத்தைத் தமிழில் தந்த கம்பராமாயணக் கொடை போல மக்கள் மகித்து மகிழ்ந்தனர். கவிஸார்வ பெளமாரான காளிதாசர் செய்த ரகுவம்மிசம் மஹாகாவியம் எனவே புகழ் பெற்றது. ஆலங்கார சாஸ்திரத்திலே கூறப்பெற்ற அழகுகள் யாவும்

கொண்டதாய் சிருங்காரம், வீரம், சாந்தம் உள்ளதாய் விரிணைகள் நிரம்பியதாய், நாட்டின் நாகரீக நிலையை நன்கு கூறுவதாய் அமைந்தது.

இத்தகைய புகழ்பூத்த பெருங்காவியத்தை எவ்வித குறையுமின்றித் தமிழிற் தந்த புலவர் அரசகேசரி கவிதா தர்மம் அறிந்தவர். காவிய இலட்சணமுணர்ந்தவர். இவரின் கவித்துவப் புகழை ஆறுமுகநாவலர் வித்துவ சிரோன் பொன்னம்பலிள்ளை சுன்னகம் சூமாரசுவாமிப் புலவர் வித்துவான் கணேசையர் வித்தகம் கந்தையாபிள்ளை முதலான பெரியவர்கள் பலவிதமாகப் பாராட்டியுள்ளார்கள்.

இரகுவம்மிசம் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரத்து ஐநூறு செய்யுள்களைக் கொண்டது. அவற்றில் இன்று 24+4 செய்யுள்கள் வரை கிடைத்துள்ளன. இவை பொதுக்காண்டம், சிறப்புக் காண்டம், என மூன்று காண்டங்களில் அமைந்துள்ளன.

இக்காண்டங்கள் தோறும் எல்லாமாக 16 படலங்கள் அமைந்துள்ளன. பழைய குரியகுலத்துத் திலீபன், இரகு, அயன், தசரதன், இராமன், குகன் என்பவர்களின் வரலாறு இதிகாசம் போல இக்காவியத்தில் வந்துள்ளது. இதற்குக் கணேசையர் அருமையான உரை எழுதியுள்ளார்.

ஈஸ்வரங்களால் நிரம்பிய இலங்கை சிவபூமி என்பது திருமூலர் பாடல். திருமூலர் வாயில் பொய்யும் புரளியும் வரா. ஈஸ்வரனை ஈஸ்வரதெய்யோ என வழங்கியவர்கள் தரமுயர்ந்த பக்தர்கள். அவர்கள் தம்மை எம்மில் வேருனவர்கள் என்பது பொருந்தாது.

உழவுத்தொழில் நெசவுத்தொழில் முதலிய பலவாய் தொழில்கள் இலங்கையில் நடைபெற்றுவந்தன. அந்தத்தொழில்களின் பல்வேறு சேனைப்பிரிவுகளின் பெயர்கள் சுத்தமான தமிழ்ப்பெயர்களாகவே ஒலிக்கின்றன.

முத்துராசர் தந்த முத்தான மாலை

ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் நல்லூரை அழகுபடுத்திய காலத்தில் நாற்பறங்கனிலும் காவற்கோட்டங்கள் போல் கோயில்கள் அமைத்த வேளையில், கிழக்கில் வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோயிலையும், தெற்கில் கைலாசநாதர் கோயிலையும், மேற்கில் வீரமாமாளியம்மன் கோயிலையும், வடக்கில் சட்டைநாதர் கோயிலையும் அமைத்தார்கள் என்பது வரலாறு.

இவ்வளம் அமைக்கப்பெற்ற கோயில்களுள் தெற்கில் கைலாசநாதர் கோயிலமைந்த வரலாற்றை விரித்துப்பாடும் நூல் கைலாயமாலை என்பதாகும். இதனைச் செய்தவர் முத்துராசகவிராயர் என்பர் இவர் சோழநாட்டின் உறையூரைச் சேர்ந்த செந்தமிழ்ப்பன் என்பாரின் மைந்தன் என்பர். இவரின் குடும்பம் நல்லூர் தலைநகரான போது வந்தேறிய புலவர் குடும்பங்களுள் ஒன்று எனவே இவர் கைலாசநாதர் கோயிற் கட்டட வரலாற்றைக் கூறும் யாழ்ப்பாணத் தமிழரசர் வரலாற்றையும் எட்டினவரையினை கூறியுள்ளார். இந்த நூல் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை முதலிய பழைய நூல்களைக் கெல்வாம் முந்தியது. முன்னர் வந்த வையாபாடல் போன்றதொரு வரலாற்று நூல் என இதனையும் கொள்ளலாம். ஆனால் இதல் வரும் 310 கணிகளைக் கொண்டு கவிவெண்பாவின பல பாடல்கள் பக்திரசம் ததும்புவனவையுள்ளன. படிப்பவர் பக்திவரவசப்படுத்தல் அருபவம்.

வரிசையாய் வந்த வரலாற்று வைபவம்

கைலாயமாலை யாழ்ப்பாணத்து வரலாற்று வைபவங்களை வரிசைப் படுத்திக் கூறிய முதல் நூல், அதன் பின்னரே வையாபாடல், வைபவமாலை, யாழ்ப்பாண வரலாறு, வைபவகௌமுதி யாழ்ப்பாண அரசு, முதலிய நூல்கள் எழுந்தன.

கைலாசமாலையில் சில சந்தேகங்கள், சிக்கல்கள் வர
 லாற்றொழுங்கைக் குழப்பியடித்துள்ளன எனினும் பழைய கால
 நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை அது பசுமையாக்கித் தருகின்றன.

கைலாசமலை கைக்கெட்டியமையால், இன்றைய கைலாய
 பிள்ளையார் கோயிலின் பழைய ஆலயம் கைலாயநாதர் ஆலயம்
 என அறியக் கூடியதாய் உள்ளது. பழைய கைலாயநாதர் ஆல
 யத்து மூலமூர்த்தி சாவகச்சேரிக்கு அப்பால் சந்திரமௌலீசர்
 ஆலயத்தில் பிற்காலத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்றது. ஈழ
 மண்டலசதகத்தில் போற்றப்பெறுவது.

ஆறுமுகநாவலர் பேணிக்காத்த கைலாசபிள்ளையார்

பழைய கைலாசநாதர் கோவிலின் பரிவார தெய்வங்களில்
 ஒருவராய் பிள்ளையாரின் திருவுருவத்தைப் பேணி, பாதுகாத்து
 பூசிக்க வைத்த பெருமை அவ்வூர் வாசியான ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக
 நாவலர் அவர்களையே சாரும். அவரின் பின் பெரிய ஆலயம்
 அமைத்த பெருமைக்குரிய பெரியவர்கள் பலரும், நாவலரின்
 தமையனார் புதல்வர் தம்பு கைலாசபிள்ளை என்பாரும் ஒருவரா
 வர். கைலாசபிள்ளை அவர்கள் முதலில் 1906-ஆம் ஆண்டில்
 கைலாயமாலையை வெளியிட்டபோது சுண்ணாகம் சூமாரசாமிப்
 புலவரவர்கள் பிள்ளையாருக்கு ஒரு ஊஞ்சலும் ஊட்டிக் கொடுத்தார்.

ஆகமவிதிகளை விளக்கும் அமைவானமலை

கைலாயமலை சைவாகம விதிப்படி ஆலயங்கள் அமைத்தல்
 தெய்வ திருவுருவங்களை பிரதிட்டை செய்தல், கும்பாபிஷேகம்
 என்னும் குடமுழுக்கு செய்தல் முதலிய கிரியைகள், இவை இவ்
 வாறு நடந்தன என அருமையாகத் தருகின்றது. இவ்வாறுக
 நூலின் 213 ஆம் கண்ணி முதல் 310 ஆம் கண்ணிவரை கைலா
 யநாதர் கோயிலமைப்பு முதலியன பற்றி முறையாகக் கூறுகி
 றது. நல்லூர் அரசன் கனவிலே கைலாயநாதர் தோன்றி, ஆல
 யம் அமைக்குமாறு அருளிச் செய்தமை, அதை அமைப்பதற்கு
 அரசன் ஆயத்தங்கள் செய்தமை, ஆலயம் அமைத்த பின் பிர
 திஷ்டை செய்தமை, கைலாயநாதரின் புகழ், பெருமை, வியா
 பகம், பரத்துவம், அவர் எழுந்தருளுதல் முதலியன நூலில் வரு
 கின்றன.

நாட்டில் சும்பாபிஷேகம் செய்யும் பக்தர்கள் அறிய வேண்டிய குறிப்புகள் பல கைலாயமாலையில் உள்ளங்கை நெல் லிக்கனி போல விளங்குகின்றன. "தேரோடும் வீதி திருத்தி மட மும் சமைத்து" என்றும், ஆகமத்தால் அவ்வகையாக அமைத்து என்றும், "செக்கர் திருவுருவிற் சீரபிடேகம் புரிய அக்கினியில் ஓம கன்மம் ஆக்கிய பின்பக்கமுறு சும்பமுறு மஞ்சனத்தைக் கொண்ட மலர்க்கையினெடுத்து அம் பொன்மணி மேனியினில் ஆக்கித்தலும்" என்றும் பலவாறு வருகின்ற கண்ணிகள் பயபத்தி யோடு சைவசம்பிரதாயங்கள், சடங்குகள், சமஸ்காரங்களை சாங் கோபாங்கமரகக் கூறுகின்றன.

முத்துராசர் இந்நூலைச் செய்த காலம் 1604 - 1619 வரையிலாகலாம் என இலங்கை வரலாற்றாசிரியர் கருதுவர். தமிழ் நாட்டறிஞர் சேசாத்திரி அவர்கள் இது பதினேந்தாம் நூற்றாண்டுகூறியது என்பர்.

முற்காலத்துப் பெரியவர்கள் செல்வர்கள் அரசர்கள் தமிழை வளர்த்ததோடு, தமிழ் வல்லாரை அழைத்துத் தம் மனைகளிலே நியோகித்து வாசல்வித்து வான்கள் என்று பட்டங்கட்டி சம்பளங்கள், சம்பளங்களங்கள் கொடுத்து வித்தியாவிருத்தி செய்தனர்.

அக்காலத்து அரசர்களும், செல்வப் பிரபுக்களும் அபிமானித்துப் பெறுதலாற்புலவரும் பலராயினர். நூலுரைகளும் பலவாயின. தனிநிலைக்கவிகளும் பலவாயின. கேட்பவரும் பலராயினர். பிழை தெரிபவர்க்கஞ்சிப் பிழை நுழையாது பாடுவாரும் பலராயினர்.

ஈழம் தந்த இரண்டாம் பள்ளுப் பிரபந்தம்

தமிழ் கூறும் நல்லுடைத்திலே தமிழ்நாட்டுக்கு அடுத்த
தரகப் புகழ்பெற்ற ஈழத்திருநாடு அன்று தொடக்கம் இன்று
வரை செந்தமிழ் வளர்ச்சியின் பொருட்டுச் செய்துவருகின்ற
உபகரிப்புக்கள் எண்ணிடலங்கா. ஈழம் செய்த உபகரிப்புக்களில்
சில முன்னோடி இலக்கியங்களாயும் அமைந்துள்ளன என்று அறி
யுப்போது, ஈழநாட்டவர் பெருமை கொள்ளாமல் இருக்க முடி
யாது.

பிற்காலப் பிரபந்த வகைகளில் ஒன்றான பள்ளு என்னும்
இலக்கியத்தை முதலில் உபகரித்த இலங்கை, தலபுராணம் என்
னும் வரிசையையும் ஆரம்பித்து வைத்தமை தமிழ் கூறும் உலகின்
ஒரு சாதனையேயாகும்.

ஈழம் தந்த முதற்பள்ளுப் பிரபந்தமான கதிரை மலைப்
பள்ளின் பின் இரண்டாம் இடத்தில் ஞானப்பள்ளு என்னும்
இலக்கியத்தையும் உபகரித்தது. இவ்விரண்டும் தமிழ் நாட்டில்
எழுந்த தலைசிறந்த பிரபந்தமாய முக்கூடற் பள்ளினும் ஒந்
தியவை.

ஞானப்பள்ளு 1650 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் எழுந்தது என்
பது ஆராய்ந்து அறிந்த உண்மையாகும். அக்காலத்தில் யாழ்ப்ப
பாணத்தில் கடமைபாற்றிய செவஸ்ரியான் பொன்சேகர என்னும்
குருவானவர் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்கி இதனைப் புலவர்
ஒருவர் பாடினார் என்ப.

போர்த்துக்கேயர் காலத்து ஞானப்பள்ளு

ஐரோப்பியருள் ஒரு பகுதியினராய போர்த்துக்கேயர் என்
னும் பறங்கியர் இலங்கைக் கரை நாடுகளை ஒரு சமயம் ஆட்சி
செய்தனர். போர்த்துக்கேயக் கடலோடியான அம்மீடா என்பவர்

1505 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பில் வந்திறங்கியபோது, இலங்கையில் ஏழு அரசர்கள் முடிசூடி ஆண்டு வந்தனர். போர்த்துக்கேயர் 1517 ஆம் ஆண்டு முதல் இலங்கைக் கரை நாடுகளில் வேருன்றத் தொடங்கிய போதிலும், 1621 ஆம் ஆண்டிலேதான் யாழ்ப்பாணத்தில் காலடி எடுத்து வைக்க முடிந்தது.

போர்த்துக்கேயர் 1621 முதல் 1658 வரை முப்பத்தேழு ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டபோது, அவர்களின் உரோமன் கத்தோலிக்க மதமும், அவர்களின் மொழிச் சொற்கள், சிலவும் இங்கே பரவின. அந்த வகையில் போர்த்துக்கேயரும் தமிழ் வளர்த்த தாதாக்களாயினர்.

போர்த்துக்கேயர் தந்த தமிழ்

கதிரை, மேசை, அலுமாரி, வாங்கு, சோபா, சாவி, திராங்கு, அலவாங்கு, பிக்கான், லாந்தர், கோப்பை, பீலிஸ் போத்தல், விசக்கோத்து, பாண், கருவாடு, சேவா, கராம்பு, கொய்யா, அன்னாசி, பப்பா, மங்குஸ்தான், கசுக்கொட்டை, வத்தாலை, வத்தகை, வினாசி, சப்பாத்து, லேஞ்சி, கம்மிசை, மேஸ், பொத்தான், துவாய், கழுசான், தேந்தை, தீதான்மேஸ் தீரி, யன்னல், விருந்தை, கிருதி, வாணிஸ், வெந்தீஸ், வத்தை, நத்தார், தவறணை, கரத்தை, ரேதை, பிரங்கி, பகா, இறைசால், கப்பித்தான், கடுதாசி, என்பனவும் இன்னும் சிலவுமாம்.

ஞானப்பள்ளு பெயருக்கமைய ஞானத்தின் பெருமை கூறும் போது அருபஞானம், நீண்டஞானம், என்றெல்லாம் பாடுகிறது. இந்நூலின் பெயர் வேதப்பள்ளு எனவும் வழங்குகிறது. கிறிஸ் தவர்களை வேதக்காரர் என வழங்கும் வழக்கம் அக்காலத்திலும் நிலவியது. “அறைந்தவேதப்பள்ளு ஆனதிவிக்கதை” என்றும், “நிமலன் திருவேதப்பள்ளின் இசைபாட” என்றும், “செம்பொன் பதமேவிய வேதப்பள்ளின் இசைபாட” என்றும் தொடர்கள் வருகின்றன.

புலவரின் பற்றும் அபிமானமும்

ஞானப்பள்ளு பாடியவர் யாழ்ப்பாணத்தைப் புகழும் வகையில், போர்த்துக்கல் நாட்டையும் புகழ்வார். பாட்டுடைத் தலைவன் தொடர்பான உரோமாபுரிவையும் செஞ்சல நகரத்தையும் போற்றுவார்.

“தழைவுபெற்ற யாழ்க்காண சத்தியகிறிஸ்தவர்கள்
சந்ததமும் வாழவே கூவாய்கூயிலே”

“பேரான பாராரும் பிடுத்துக்கால்
மனுவென்றன் பிரதானம் விசவே

கூவாய்கூயிலே” என்பன குயில் கூவற்பகுதி. அவர் செந்
தமிழாற் பள்ளின் இசை தேனூலகிற் பாடியவர்.

இனி நாட்டு வளங்கூறும் பாத்திரங்களான மூத்தவன்,
இனையவள் வர்ய்மொழியாக செருசலநகரத்தையும் உரோமாபு
ரியையும் போட்டியிட்டுப் புகழ்வர்.

“ஏக நாநன்பி றந்தேவனாந்நது

எமக்கு வேண்டியி றந்தேயுயிர்த்துத்

தேகமானதுங் கண்ணாரக்கண்ட

செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே”

“நற்க ரூனையி லெங்கோ னிருப்பதும்

நாடொ றும்பூசை யேற்றிப்பு கழ்வதும்

உற்ப வித்து உயிர்த்ததுங்கண்ட

ரோமா லுபுரி நாடெங்கள்நாடே”

எங்கள் தமிழ் மங்கராத செந்தமிழ் இது
இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என
மூவகைப்படும் எனவேதான் இதனை முத்த
மிழ் என்றனர். இயற்றமிழாவது எழுத்து
சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்றும்
ஐந்து இலக்கணம் தழுவி வருவது. இசைத்
தமிழாவது சுருதி, சுரம், வண்ணம் என்பன
தழுவிவருவது. நாடகத் தமிழாவது இயல்
இசைகளோடு தாளம், அபிநயம், அணி
சுவை என்பன தழுவி வருவது.

புலவர் சிலருடைய நாடு, நகர், குலம்
சமயம், காலம், கவி, கதை முதலியவைகளிலே
சரித்திரகாரர் பலர் தம் முன்னேமுரணுவர்.

ஈழம் தந்த அம்மாளை என்னும் அருந்தமிழ் இலக்கியம்

தமிழிலக்கியத் துறையில் பிரபந்தங்கள் என்னும்படைப் புகிகள் தொண்ணூற்றாறு வகையாக உண்டாகி வளஞ்செய்துள்ளன பன்னூ, உலா, கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ் முதலியன போல அம்மாளை என்பதும் ஒன்று. அம்மாளை ஒரு வித விளையாட்டாகும். அதுவும் மகளிர் மூவர் அம்மாளைக் காய்களைக் கையிலெடுத்து எற்றியும், எறிந்தும், ஏந்தியும் தாளத்துக்கு அமைய துள்ளியாடும் போது பாடும் ஒருவகைப் பாடல். அது அம்மாளைவரி என வழங்குகின்றது. மகளிர் ஆடும்போது, ஒருத்தி ஒரு சிசுத்தியையோ, கருத்தையோ வெளியிடும்போது, ஒருத்தி அதிலே ஒரு சந்தேகம் கிளப்புவாள். மூன்றாமவள் சமாதானம் கூறிப் பாடலை முடிப்பாள். இத்தகைய பாடல் சிலேடை நயம் பொருந்தியதாக அமையும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் பழைய அம்மாளைப் பாடல்கள் உண்டு. இருபாலேச் சேனாதிராயர் பாடிய பாடல் ஒன்று நல்லூர்ப் பெருமாளை நயமாகக் கிண்டல் செய்து போற்றுகிறது பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தத்தில்; அம்மாளைப் பருவம் என்பதும் ஒன்று. கலம்பகம் என்னும் பிரபந்த அமைப்பில் அம்மாளை என்பது ஒர் அங்கம். இங்ஙனம் பாரம்பரியமாகப் புகழ் பெற்றுக தமிழ்நயம் பரப்பி வந்த அம்மாளை ஈழத்துத் தமிழ்தந்த தாதாக்கள் புலமையில் நல்ல திருப்பம் அடைந்துள்ளது.

இலங்கைக் கரை நாடுகளைப் போர்த்துக்கேயர் 1621-1658 வரை ஆட்சி செய்த காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களுள் ஒன்று அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாளை இதற்குப்பின், கஞ்சன் அம்மாளை, திருச்செல்வர் அம்மாளை என்னும் நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன.

அம்மா என்னும் முதல் தமிழ்ச்சொல், தாயைக் குறிப்பது. தாயைக் குறிக்கும் அம்மாளை என்னும் பதம் பாடல்களில் பயின்றுவரும் ஒரு வகைப் பிரபந்தம் அம்மாளை எனவழங்குகிறது.

அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாளை

சந்தியோகுமையூர் அம்மாளை என்னும் பெயர் பெற்ற இப்பிரபந்தம். தென்மராட்சியில் கிளாவிஎன்னும் ஊரில் கோயில் கொண்டிருள்ள சென்யேம்ஸ் பெரியவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டதாகும். சென்யேம்ஸ் பெரியவரை சந்தியோகு என்றும் யாகப்பர் என்றும் கத்தோலிக்க மக்கள் வணங்குவர். வணக்கத்துக்குரிய சென்யேம்ஸ் வீரர் முன்னர் ஐரோப்பாவில் நடைபெற்ற பெரிய மதப் போரில் வெள்ளைக்குதிரையேறி வீரப் போர் செய்து வெற்றியீட்டியவர். அவருடைய வெற்றிக்கு உதவியாக நின்றது வெண் குதிரை.

இங்ஙனமாக யாகப்பரின் திருவுருவம் வெண்குதிரையில் ஏறிய வண்ணத்தில் பொன் வாளும் பொன்னுபரணங்களும் பொலிய முன்னாளில் கிளாவியில் இருந்தது. இந்த வண்ணத்தை அந்நாளில் தேரிலேற்றி திருவிழாவுஞ் செய்தனர். இப்பெரிய வரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பிரபந்தம் பாடுமாறு கத்தோலிக்கக் கருவான சுவாம் கறுவால் லூயிஸ் சுவாமிகுன் கேட்டுக் கொண்ட வண்ணம் தெல்லிப்பழையூர் பேதுறுப் புலவர் என்பார், சைவசம சம்பிரதாயங்கள் பொலிய இந்நூலை அருமையாகச் செய்துள்ளார். இதனை அம்மாளை என்பதிலும் பரர்க்கக் காவியம் எனக் கூறலாம் எனக் கருதுவாரும் உளர்.

நூலமைப்பு

யாகப்பர் அம்மாளை ஐம்பத்தைந்து பகுதிகளை உடையது. ஆது யாழ்ப்பாணத்தின் சிறப்பு, தெல்லிப்பழையின் பெருமை யாதியன கூறியபின், பாட்டுடைத் தலைவனின் ஊரையும் அவ் லூவரின் பண்பாட்டையும், கிறிஸ்துநாதர் செய்த அற்புதங்களையும், யாகப்பரின் வீரப்போரையும் விரிவாகக்கூறும்.

இங்ஙனம் கூறும் போது சைவாகமசம்பிரதாய பதங்களைத் தாராளமாகக் கையாண்டு பாடும், தமிழரின் இயற்கைவளம் பூக்கள், பறவைகள், சம்பிரதாயச்சடங்குகள் மங்களச்செயல்கள் வாதத்தியங்களைக் கூறும்.

“மநுநீதியோத திருநகர் மந்தாரம் பிச்சிமயிலை மருக் கொழுந்து நந்தவனங்கள் நறைவிசும் பூஞ்சோலை, பொட்டிட்டுக் குங்குமத்தால் போந்த நல்ல கோலமிட்டு கூறுங்கருவியுடன் கொம்பு தவில் முழங்க, கொடியடையும் பம்பையும் சூழப்பவள மணித்தேரேறி” என்றெல்லாம் பாட்டுடைத்தலைவன் பவனி வந்ததை நாம் அகக்கண்ணால் கண்டு வணங்கும் வகையில் பாடியுள்ளார். பாடியகாலம் 1647 என்பதைப் பாயிரச் செய்யுள் பாடுகிறது. “ஆண்டு ஆயிரமும் அறுநூறும் ஆரோமுமும் மீண்டும் ஓரஞ்சும் விளங்கவே” என்பது பாடல்.

கிழக்கிலங்கையில் மலர்ந்த காதல் பிரபந்தம்

காதல், வீரம் என்னும் இரண்டு தமிழ் பண்பாட்டில் பழங்காலம் முதலாகவே பழகிவந்தவை. குறுந்தொகை, நற்றிணை, கலித்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, முதலிய தொகுப்புக்களில் ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள் சிறியனவாயும் நீண்டனவாயும் காதல் நிகழ்ச்சிகளைப் படம் பிடித்துள்ளன.

காதலின் மறுபக்கம் வீரம். அது ஒரு வகையில் தொழிலாய் வினை என வழங்கிவந்தது. வினையே ஆடவர்க்கு உயிர்-பாரம்பரியமாகத் தொடர்ந்து நிலவிவந்த காதல் பிற்காலத்தில் அந்தாதி, கோவைக்குறவஞ்சி, மடல், தூது, உலா முதலாய இலக்கிய விசேடங்களாய் பிரபந்தங்களில் பேணிக்காக்கப் பெற்று வந்தது.

பழந்தமிழ் மக்களிடையே எழுந்த காதல் இலக்கியங்கள் பல இன்றும் பசுமையாகவுள்ளன. காதல் கனிந்த நாட்டுப் பாடல்கள் பல கிழக்கிலங்கையில் முதற்தரமாயுள்ளன. இலங்கையில் பொதுவாகவும் கிழக்கிலங்கையில் சிறப்பாகவும் நிலவிவந்த பாரம்பரியத்தில் எழுந்த இலங்கியங்களுள் ஒன்று ஒரு தனிமரபில் வந்துதித்துள்ளது.

வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்

தமிழிலக்கியப் பரவையுள் உலா, மடல், காதல்பற்றி அதிகமாகக் கூறுவன. உலாவரும் தலைவனைக்கண்டு காதல் கொள்ளும் மகளிர் ஏழு பருவத்தினரும் படும் பாட்டையும் கொள்ளும் மனோநிலையையும் புலவர்கள் நுணுக்கமாகக் கூறுவர். உலா விடவரும் தலைவன் மீது காதல் கொள்ளாதல் ஒருவகையில் பலனிக்காதல் ஆகிறது. திருகோணமலையை அடுத்த தம்பலகாமம் பழந்தமிழ் மருகநிலம். அங்கே தோன்றிய வீரக்கோள் என்னும் பெரியார், காதல், வீரம், என்னும் இரண்டின் இயல்புகளை நன

கறிந்தவர். கண்டியரசன் இரண்டாம் இராசசிங்கனின் பரகட்டுப் பெற்ற வீரனும் புலவனுமாவார்.

வேலேந்தியவீரனும் தேவர்களின் சேனாதிபதியுமான முருகப்பெருமான் சித்திரவேலாயுதர் என்னும் திருநாமத் தொடு வெருகற் பதியிலே கோயில் கொண்டுள்ளார். அவர் திருவிழாக் காலத்தில் உலாப்போன்ற வேளையொன்றின் பக்திப்பரவசமுற்ற புலவர், நாயகி பாலனையில் தம் வயம் இழந்து, காதல்கொண்டு, “வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்” என்னும் பிரபந்தத்தைப் பாடினார்.

உலாச்சிறப்பில் சிறுமி கொண்ட பெரியகாதல்

பலாமரத்தின் நுனிக்கொப்பொன்று மிகச் சிறியது. அதில் தொங்கிய பழம் மிகப்பெரியது. இதைக் கண்ட சங்ககாலத்துப் புலவரின் வாய் சும்மா இருக்கவில்லை, தாம் கருத்திற்கொண்ட உவமேயத்துக்கு ஒரு உவமானம் கிடைத்ததே என்று உளம் மகிழ்ந்து பாடினார். “சிறுகோட்டுப் பெரும்பழம் தூங்கியாங்கு இவள் உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே”.

மரபுமீறிய காதல்தான்

காதல் சொன்ன மடல் இலக்கியத்திலாவது, தூது இலக் கியத்திலாவது, உலாவிவக்கியத்திலாவது தலைவன் இன்னான் இன்ன இயல்பினன், இன்ன ஊரினன், இன்ன பேரினன் என்றெல்லாம் வருமேயல்லது, காதல் கொண்ட பெண்ணின் பெயர் வருவது மரபிலமையவில்லை.

ஆனால் வெருகல் சித்திரவேலாயுதரை காதலில் நாயகியாய் வருபவள் பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது. வேலாயுதரை உலாவைக் கண்குளிரக் கண்ட மாதர் சிலர், விரகதாபமுற்ற விந்தையும், விதமும் விபரமும் விசித்திரமானவை. பேதை முதலாகப் பேரிளம் பெண்ணீராக நின்று பெண்களும் ஒருத்திவாலமுத்து அவள் கொண்ட மையல் பெரிது.

மையல் கொண்ட வாலமுத்து மலர் வனஞ்சென்று தனி யிடத்தில் இருக்கிறாள். வேலவரை நினைத்து உருகியவேளையில் வேலவர் அங்கே சென்று கொண்டாடிப் போகிறார். அவரின் பிரிவால் அவள் வருந்துகிறாள். அவ்வழியாகக் குறிசொல்லும் குறத்திவந்து ஆறுதல்கூறிப் போகிறாள். ஆற்றமையால் வருந்திய வாலமுத்து வேலவரிடம் கிளியைத் தூதுவிடுகிறாள். கிளி வேலவரிடம் பறந்து சென்று தூதுரைத்து மாலே வாங்கி வருகிறது.

கலம்பக நிகழ்ச்சிகள்

காதல் எனப் பெயர் பெற்றாலும் இப்பிரபந்தத்திலே பல கலப்பு அடிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் தூதுப்பகுதி மிக நன்றாக மனோதத்துவ நுணுக்கங்கள் விரவியுள்ளன. இரகசி சியமாக இருந்த காதல் நிகழ்ச்சியை உடையவனிடம் உரைப்ப தாயினும், உரிய முறையில், உரிய வேளையில், உரிய இடத்தில் உரைத்தல் முறை. அது கட்டுப்பாட்டோடு கூடிய ஒரு சம்பிரதாயம்.

தூதுரைக்கக் கூடாதவேளை சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலை பல. "எண்ணிப்போல் மையல் கொண்ட ஏந்தினாயார் பலரும் தூதுனுப்பியிருப்பார்கள். அவர்கள் முன்னே சொல்லாதே. வீரவாகு தேவர் முதலான நவவீரர் தொழுது விண்ணப்பஞ் செய்யும்போது என் காதலைக் கூறுதே. வித்துவான்கள் பாமாலைகள் தொடுத்து வந்து வேலவர் மெல்லடியிற் சூட்டும்போது என் காதலைக் கூறுதே. "கண்டிநகரானும் கணகமுடி ராசசின்கண் தொண்டனி டும் போதெனது சேதியை நீ சொல்லாதை" வண்ணிமை தேசத்தாரி மகாநாடுதான் கூடியின்னும் எழில் மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் வேளையிலே கோதில் புகழ்சேர் வீரக்கோன் முதலிதானியற்றும் காதல் அரங்கேற்றுகையில் காதல்தனைச் சொல்லாதை.

மாவலி கங்கையை மறக்கவில்லை

இலங்கைக்கு வாழ்வளிக்கும் ஏற்றமிகு மாவலியை அன்று முதல் இன்றுவரை தமிழ்ப்புலவர்கள் பலர் தங்கள் நூல்களில் புகழ்ந்துள்ளார்கள். மாவலிகங்கை காட்டு மிருகங்களை அடித்து உருட்டிக் கடலிடை சேர்ப்பது போல், கண்டியரசன் இராச சிங்கன் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தரை தன்னைவாளால் வெட்டி வீழ்த்த அவர்களின் முண்டங்கள் இரத்த ஆற்றில் மிதந்து சென்றனவாம். சைவப்பற்றுமிருந்த இரண்டாம் இராசசிங்கன் 1635 - 1687 வரை கண்டியில் அரசுசெய்தவன், மல்வானை கன்னொருள் மெனிக்கடவர என்னும் களங்களில் போர்த்துக்கேயர் பட்ட பாடு வரலாற்றில் உள்ளது இன்னும் சிக்கிவியாகம என்னும் களம் ஒல்லாந்தர் பட்டபாட்டை நினைவு செய்யும். இராசசிங்கன் எவ்வாறும் அவன் வெருகல் சித்திரவேலாயுதப் பெருமனைச் சிந்தையுருக வணங்கினான் என்பது உண்மையாகும்.

வெண்பாபாடிய இளம்புலவர்

தமிழில் எழுந்த அந்தாதி இலக்கியங்கள் ஏறக்குறைய 108 எனக் கணக்கிட்டுள்ளார்கள். இவற்றுள் 17 அந்தாதிகள் ஈழத்தில் எழுந்தனவாகும். இவற்றில் இரண்டு அந்தாதிகளைப் பாடியவர் ஒரு குஞ்சுப் புலவர். அவர் நல்லூரில் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த வில்வராய முதலியாரின் மைந்தர். அவரின் வீடு முடமாவடியையடுத்த கொன்றலடி காவரவகோயிலடியில் இருந்தது.

வில்வராய முதலியாரின் இளைய மைந்தரின் இயற்பெயர் செயதுங்கமாப்பாணமுதலி என்பதாகும். ஆனால் எல்லோரும் அவரை அன்பாதரவோடு எங்கள் சின்னத்தம்பி என வழங்கி வந்தனர் அவர் குறும்புத்தனம் நிறைந்தவராவர்.

பல்லக்கும் பதவியும் பெற்ற தந்தை

வில்வராய முதலியார் ஒல்லாந்தர் பரிபாலன காலத்திரி கச்சேரி முதலியாராயிருந்ததோடு, ஐசாக்ஸ் என்னும் அதிகால் யாழ்ப்பாணத்தாரின் தேசவழமையைத் தொகுத்தபோது உதவி யாயிருந்த முதலிமாசுரன் ஒருவராயும் இருந்தவர் மற்றொருவர் அவரின் நண்பர் சந்திரசேகரமான முதலியாராவர் வில்வராயர் அரசகாரியங்களுக்குப் போய் வருவதற்குப் பல்லக்கு முதலியவசதிகளும் இருந்தன. அவர் உத்தியோக அலுவல்களின் பின் தமிழ் புலவர்களோடு கூடிக் கலந்துரையாடுவதிலும், பாக்கள் இயற்று துவதிலும், பாவலர்களுக்குப் பரிசுகள் கொடுப்பதிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். அவரின் வீட்டுச்சூழல் அமைதியாயிருந்தது. மங்கல கரமாகப் பூத்துச்சொரியும் கொன்றைமரம் ஒன்று அவர்வாசலை அலங்கரித்தது. மாளிகை போல வீடிருந்த போதிலும் அவர் கொட்டில் ஒன்றைப் படிப்பகமாகக் கொண்டிருந்தார்.

தந்தையார் அரசுவுத்தியோகம் அதிகாரம், அறிவு, திறமை. ஆராய்வு எல்லாம் பெற்றிருக்கவும். அவரின் இளையபிள்ளை சின்னத்தம்பி, கிரகங்களின் கோளாறு காரணமாகப்போலும், பள்ளிக்குப் போவதை வெறுத்து, மறைந்து ஒழித்து விளையாடி

வந்தார். மாடுமேய்க்கும் சிறுவர்களுடன் மகிழ்ந்து கூடிக் கதைகள் பேசுவதில் தனிச்சுவை கண்டவருக்குத் தாயார் இரக்கங் காரணமாக இரகசியமாக உணவு கொடுத்து வந்தார். அதுதாய்மைக்குணம். தவிர்க்க முடியாத பண்பு.

பாவினங்களுள் வெண்பாவே உயர்ந்தது. அது பண்பாடானது என்பர் பெருந்தேவனார் வெண்பா, நளவெண்பா என்பன சுவை நிரம்பிய வெண்பாக்கள். இந்த வகையிலமைந்த அருமையான நேரிசை வெண்பாவொன்றை ஏழு எட்டு வயதுச் சிறுவன், அதிலும் பள்ளிக்கூடத்துப் படியிலும் ஏறுதவன், பாடினான் என்றால் பல்கலைக்கழகப்பட்டதாரிகள் ஏங்காமல் என்ன செய்வது யாப்புத்தண்டிக்கற்ற பண்டிதர்மார் அதுதங்கள் ஏக பேசக உரிமையரே. எனக் கூறாமல் என் செய்வர்?

தமிழ்நாட்டு வித்துவான் ஒருவர், வில்வராய முதலியார் மீது சில தனிப்பாடல்கள் பாடிக்கொண்டு, அவரோடு கலந்துரை ஊழிப் பரிசு பெற்றுப் போவதற்கு நல்லாருக்குச் சென்றார். நல்லாரில் முதலியாரின் வீடு எவ்விடத்து என்பதை அவர் கொஞ்சம் செந்தமிழில் அதுவும் செய்யுள் வழக்கில் சில சொற்கள் கொண்டு மாடுமேய்க்கும் சிறுவரிடமே விசாரித்தார்: "மங்காய், மங்காய் இம்மாதானங்களினியின் கிரயம் யாதோ? என்று, இவ்வுழிச் செல்லுழி எவ்வழி ஏகலாம்" என்றும் வினாவி யவர்களும் இருந்தார்கள். "வாய்க்கு இதமான பண்டங்கள் பிறர் புசித்தலாகா" என்று கூறித் தமது முற்றத்து அம்பலவி மாம்பழம் முழுவதையும் தாமே பயன்படுத்தியவரும் இருந்தார்கள்.

வில்வராய முதலியாரின் இல்லம் எவ்விடத்ததோ என்ற முறையில் மாட்டுக்கார பிள்ளைகளைக் கேட்ட வித்துவானின் மூகத்தில் அறைந்தாற்போலப் பாலன் ஒருவன் விரல் காட்டிப் பாட்டிலே விடை கூறினான்.

பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்த செழுந்தாதிறைக்கும்
நன் பூதலத்தோர்க்கு நன்னிழலாம் - மீன்பிரபை
வீசபுகழ் நல்லூராண் வில்வராயன்றன்
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்"

பாட்டாலே விடையிறுத்து வழிகாட்டிய சிறுவனின்சாமர்த்தியத்தால், சாங்கோபாங்க வழிகாட்டுதலால், முதலியாரின் வீட்டையடைந்த வித்துவானுக்கு உள் வியர்வை ஒரு புறம்; பாலனின் பாட்டில் கொன்றை பொன் பூச்சொரியும் என்பது

முன்னர் நந்திக் கலம்பகத்தில் 'கொங்கைகளும் கொன்றைகளும்
 பொன் சொரியும்' எனப் படித்த நினைவு இருந்திருக்கலாம்.
 இந்த நயமான தொடரை இந்தப் பாலன் எவ்வாறு கையாண்
 டான். தலைவனைப் பிரிந்திருந்த கற்புடைய தலைவியின் முலையில்
 உண்டாகும் ஒரு வகைத் தேமல் பொன்போலிருக்குமாம்.

பாட்டைக் கேட்ட முதலியாருக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. தம்மூர்
 மாட்டுக்காரச் சிறுவன் தம்மையும் வீட்டையும் கொன்றை மரத்
 தையும் நல்லுரையும் அழகாகப் பாடிவிட்டானே! அவன் யார்
 பிள்ளையாய் இருப்பானோ? இறைவா'!

புலவராவார் இயல், இசை, நாடகம்
 என்னும் மூவகைத் தமிழும் முறையாகப்
 பயின்று; ஐந்து இலக்கணங்களும் தழுவிக்க
 கடுங்கவி, இன்பகவி, அருங்கவி, பெருங்கவி
 என்றும் நால்வகைக் கவிகளையும் பாடும்
 வலியமைந்த அறிஞர் என நிகண்டு நூலார்
 கூறுவர்.

படைப்புக் காலந்தொட்டு வாழ்ந்து
 வரும் மூத்தகுடிகள் தமிழ்ச்சாதி, சேரர் என்
 றும் சோழர் என்றும் பாண்டியர் என்றும்
 பெயர் நிலவ மூவேந்தர் ஆண்ட முன்னாடு
 களோடுதொடர்புடையது. நாம் வாழும் மூத்த
 ஈழ வளநாடு. ஈழத்தவரின் இணையில்லாச்
 செல்வங்கள் சிவன் வழிபாடும், பனைப்பிர
 யோசனமும், தமிழ்பேசும் பண்புமாகும்.

அந்தாதி பாடிய அருமைக் குழந்தை

யாழ்ப்பாணத்து சண்டிலிப்பாய் ஊரைச்சேர்ந்த கல்வளைப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள விநாயகப்பெருமான் மீது ஒரு பிரபந்தம் பாடுவதற்கு வில்லவராய முதலியார் பெருமுயற்சியெடுத்தார். போதியளவு பனையோலைச் சட்டங்கள் தயாரித்து எழுத்தாணிகளைக் கூராக்கிக் கொண்டார் எடுத்த எடுப்பிலே கட்டளைக் கவித்துறையைப்பாடினார். முதலிரண்டு அடிகள் அருமையாக அமைந்தன. மூன்றாம் நான்காம் அடிகள் தடைப்படவே, ஏட்டையும் எழுத்தாண்மையும் வைத்துவிட்டு அயலில் உலாவியவாறே சிந்தித்து, நல்ல அடிகளை இயற்றிக் கொண்டு விரைந்து மீண்டு சென்று, ஏட்டை எடுத்தார். பாடல் மிகவருமையாக நிறைவுசெய்யப் பெற்றிருந்ததுகண்டு, தம்மிலும் பார்க்கப் பெரும் புலமையாளன் யாரோ தாமில்லாத வேளையில் வந்து, இரகசியமாக இரண்டடி பாடிவைத்துப் போன பொருத்தத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். தன்மனைவியை அழைத்து விசாரித்தார். மனைவியார் மிகுந்த தயக்கத்தோடு, மகனைத்தவிர வேறெவரும் அங்கே வரவில்லையென்றும், மகனை ஏட்டை எடுத்துக் கிறுக்கினான் என்றும் சொன்னதும் முதலியார் ஆனந்தங்கொண்டு துள்ளிக் குதித்து, மகனுக்கு ஆளனுப்பி அரவணைத்து, “அருமைமைந்தனே! புலவர் பெருமானே! நீயே இந்தப் பிரபந்தத்தைப் பாடி முடியலா! என்கண்மணி” என்று பெரிய உபசாரஞ் செய்தார், மகனை முன்னர் தமிழ்நாட்டு வித்துவான் விறைக்கும் வண்ணம் பொன்பூச்சொரியும் கொன்றையைப் பாடியவர் என அறிந்தார் நாமகள் கடாட்சத்தால் சின்னத்தம்பிப்புலவர் கல்வளையந்தாதி என்னும் பிரபந்தத்தை அருமையான கட்டளைக் கவித்துறைப் பாடல்கள் விரவிய இரவுபகலாகப்பாடி முடித்தார். எடுத்ததுகொண்ட நூலுக்கு பாட்டுடைத் தலைவரைய விநாயகப்பெருமானையே விளித்து, “பார்கொண்ட பல்லுயிர்கானந்த மும்மதம் பாயும் சூப்பக்கார் கொண்ட கம்பக்களியானை முன்னின்று காப்பதுவே” எனத்தொடங்கினார். இத்தொடரே முன்னர் ஒரு நாள் வில்லவராய முதலியாரை வியக்க வைத்ததாகும்.

கல்வளை விநாயகப்பெருமானின் திருவடிவத்தைக் குளிரக் காண்பதற்கு ஆயிரங்கண் வேண்டும் என்பர். “கல்வளைக் கற்பகரின் கண்தலம் மூன்றும் எணையாள் பொற்பதமும் காணவிண்ணைகண்டலன் போற்கண் படைத்திலன் வாசக் கமலத்தனே.” சந்தனம் சம்மாவரிற் பூசலாம் என்பது சிலேடையமைந்த வாக்கியம். தூதனுப்பிய அன்னம் சம்மா வருதலையும் அது குறிக்கும்புலவர் நாயகி பாவனையில் விநாயகப்பெருமானிடம் தூதனுப்பிய அன்னம் இன்னம் வரவில்லை என்று தோழியர் கவலைகொண்டு “சந்தனமின்னம் வரக்கண்டிலோம் என்ன தாமதமோ என்பர்.

கவிநயம்

தனைவனே தலைவியின் காதலையுணர்ந்து, தாமதிக்காது முத்தாரம் கொண்டு வந்து விட்டார். ஆனால் தலைவியின் மெலிவால் இடை முறிந்துவிடும் என்று கருதி இவர்கள் அவள் நெஞ்சில் சந்தனைக்குழம்பைக்கூடப் பூசவில்லை. இங்ஙனமாயின் தம்முடைய முத்தாரத்தை எங்கள் தலைவியின் மார்பு தாங்குமோ? என்று தோழியர் கூறும்பகுதி நயமுள்ளது.

கல்வளைப்பதியின் செழுமையையும் வனப்பையும் குழந்தைப்புலவர் நன்றாகப் பாடுகின்றார். தாழைமர நிழலில் தங்கி வாழும் சங்குக் கூட்டங்கள் முத்துக்களை ஈனுகின்றனவாம்.

கல்வளை விநாயகப் பெருமானை இராமபிரான் தொழுது கொலைப்பாவம் தீர்த்துக் கொண்டார் என்று புலவர் பாடும்பேசுது இவருடைய பக்திப்பரவசத்தை அறியக்கூடியதாயுள்ளது. “கவிநாயன் தொடும ராமன் கொலைப்பவங் கசயந்திடுங்கவி நாயக திருக் கல்வளை வாழுங் கணபதியே”

அகப்பொருளும் பக்தியும்

இங்ஙனமாகப் பக்தித் துறை அகப்பொருட்டுறை இயற்கை அழகு நயப்பு முதலியன யாவும் இயல்பாக அமைந்த கல்வளை யந்தாதி, அன்று தொடக்கம் புலவர் நாவில் பொருந்தி வழங்கி வந்தது. இதன் அருமையை அறிந்த சமகாலப் புலவரான வரத ராசகவி என்பார், இதற்குச் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியுள்ளார். சங்க நூல்களோடு வைத்தெண்ணக்கூடிய தரம் பொருந்தியது என்பர். மேருமலையில் பரதக் கதையை எழுதிய விநாயகருக்கு “முற்சங்கத்து நூலென நல்லைச் சின்னத்தம்பிப் புலவன் நல்லந்தாதி மாலையைச் சாற்றினனே” என்பர்.

உரைச்சிறப்பு

இத்தகைய புகழ்பூத்த கல்வனையந்தாதிக்கு முதலில் பதவுரையெழுதியவர். வல்வை இயற்றமிழ்ப் போதகாகிரியரான ச. வைத்திலிங்கம்பிள்ளை அவர்களாவர், இதைப் பழைய உரையெனத் தமிழ்நாட்டாரும் வெகுவாகக் கொண்டாடினர். அன்றி முன்னாள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக்கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருந்த அனவரத வீநாயகம்பிள்ளை இதனை சென்னை ரிப்பன் அச்சகத்தில் வெளியிட்டுப் பரப்பினார்.

பின்னர் ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன் பாலபண்டித பரீட்சார்த்திகள பயன் செய்வதற்கான முறையில் பண்டிதமணிகளை பதிப்பிள்ளை, வித்துவான் சுப்பையாபிள்ளை பண்டிதர் திருஞான சம்பந்தபிள்ளை, முதலானோர் சேர்ந்து உரையெழுதி யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிட்டார்கள்.

ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர்கள் தம்மொழி மாத்திரமன்றி அயல்மொழியாய் சிங்களத்தையும் வளர்த்தவர்கள். ஆரியம் என்னும் சமஸ்கிருதத்தையும் வளர்த்தவர்கள். அவனியில் பரந்த ஆங்கிலத்தையும் வளர்த்தவர்கள். தமிழரின் சதுரப்பாடு, சால்பு பெரியவை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அரசாங்க அதிபராயிருந்த டைக் என்னும் ஆங்கிலேயர், பதவிஉயர்வு, சம்பளவுயர்வு எதுவும் வேண்டாமென்று தமிழர் உறவு பெரிதெனக் கருதி வடபகுதியிலே ஒரு தலைமுறைக் காலம் சேவை செய்தவர். தமிழ் மொழியும் தமிழர் பண்பாடும் அன்று இருந்தவாறு.

ஈழத்துக்குப் புகழீட்டிய மறைசை அந்தாதி

மறைசை என்பது திருமறைக்காடு, அதை வேதாரணியம் எனவும் வழங்குவர். திருமறைக்காடர் என்பது மறைக்காட்டில் எழுந்தருளியுள்ள மணாளைய இறைவனின் திருநாமம்.

யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் திருமறைக்காட்டோடு மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர்கள். திருமறைக்காட்டில் கணக்கப்பிள்ளையாய் இருந்த கேடிலியப்பிள்ளை என்பாருக்கு யாழ்ப்பாணத்து தொடர்பு இருந்தது என்ற நடேசபிள்ளை ஒருசமயம் ஆராய்ந்ததும் உண்டு. இன்றும் திருமறைக்காட்டுத் தேசிகர் பலர் எம்மிடையே வாழ்ந்து வித்தியாரம்பம், சிவதீட்சை முதலிய கருமாகளை நல்ல முறையில் செய்கிறார்கள். ஒரு தலைமுறைக் காலத்துக்கு முன்னர் எம்மத்தியில் வாழ்ந்த வேதாரணியத்தார்கள் கந்தபுராணபடனஞ் செய்வதிலும், திருமுறையேசதலிலும் தனிப்பெருஞ் சிறப்புப் பெற்றிருந்தார்கள். மறைக்காட்டுத் தேசிகர் ஆகமங்கள் வழி வந்த பத்ததிகள் பெரும் பாண்டித்தியம் பெற்றுப் பூசாகாரியங்களில், நியம அனுட்டானங்களில் வல்லவராய் வழிகாட்டிகளாய் வாழ்ந்தார்கள். ஆகமாந்திகளாய் அவர்களைச் சைவக்குருமார்கள் என நம்மவர் மதித்தார்கள், போற்றினார்கள். வணங்கினார்கள்.

இவ்வாறாக நம்மவர் ஆண்டுக்கொரு முறையேனும் திருமறைக்காடு சென்று, சுவாமி தரிசனஞ் செய்துவந்தார்கள். அங்கே யாழ்ப்பாணத்தாரின் வீடுகள் நிறைந்த வீதியும் உண்டு. யாழ்ப்பாணத்தார் திருக்கோயிற் காரியங்களில் செல்வாக்குள்ளவர்களாயும் இருந்தார்கள். வரணியூரினரான தில்லைநாத தம்பிரான் தஞ்சாவூர் மன்னனிடம் பெற்ற பெரிய வரிசைகளுள் வேதாரணியத்துச் செல்வாக்கும் ஒன்று.

ஆறுமுகநாவலரவர்கள் மருகரும் மாணாக்கருமாகிய வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை, ஒரு சமயம் திருமறைக்காட்டில் தங்கிவாழ்ந்தபோது, பின்னத்தார் நாராயணசாமி ஐயர்

கூங்கே சென்று அவரை அணுகி அங்கிருந்து நற்றிணைப்பதிப்புக் கான உதவிகள் பலவற்றைக்கேட்டுப் பழகிக் கொண்டார் என்பது ஈழத்துப்புலனைக்குப் புகழாயிருந்தது. இதை உ. வே. சாமி நாதையரும் ஒத்துக்கொண்டுள்ளார் என்பது எமக்கெல்லாம் பெருமிதம்.

சின்னத்தம்பிப்புலவர் சிதப்பரம். சீகாழி முதலிய திருத் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருமறைக்காட்டுக்குக் சென்றார் அங்கே சுவாமி டெயரால் ஓர் அந்தாதி பாடுமாறு அவருக்குத் திருவருள் பாலிக்கப்பெற்றது “நந்தாவனந்திகழ் நல்லைச்சின்னத் தம்பி நாவலன்சீர் அந்தாதி மாலையை வேதாட விசற்கணிந்த னனே” என்று வரதராசகவி சிறப்புப்பாயிரம் பாடியுள்ளார்.

சின்னத்தம்பிப்புலவர் தமது பதினைந்தாம் ஆண்டுப்பராயத்தில் மறைசையந் தாதியைப் பாடினார் என்ப. மறைசையந் தாதியபயபக்தியோடு படித்தற்குரிய பாராயணநூல் போலவும் உள்ளது. இலக்கிய இலக்கண நயங்கள் சிறந்து விளங்கும் அளவில் இயற்கையழகு நயங்களும் உள்ளன.

மறைசையந்தாதி பெற்ற பெரு மதிப்புக்காரணமாக உடுப் பிட்டி சிவசம்புப்புலவர், சன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர் மதுரை மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார் தனித்தனி உரைஎழுதியுள்ளார்கள், அடிக்குறிப்போடு வெளிவந்த பழைய பதிப்பும் இதன் பெருமையைக் குறிக்கும்.

திருமறைக்காட்டுத் தலப்பெருமையை எடுத்த எடுப்பிலே பாடும்புலவர், “அந்தமும் ஆதியும் இல்லா அத்தர்தம்மேல் செந்தமிழ் நூற்பொருளந்தாதிபாட” என்பார். மிகவடக்கேயுள்ள இமயமலைக் கொழுந்தாகிய இறைவிதந்த சுந்தர விநாயகனைத் துணை வருமாறு பாடுவர்.

மறைக்காடரின் திருவடிப் பெருமையைக் கூறி அது தமக்கு அருள் புரிவது எப்போதெனக்கேட்பார் இயமனை உதைத்தருளியது, மணிலாடியது. பரவையார் மனைக்குச் சென்றது எல்லாம் திருவடியற்புதம் என்பார். திருவடியை நன்கு துதிப்பார்.

திருமறைக்காடரை ஒருதரம் துதித்தால் வலிய இரும்பு போன்ற வல்வினையை அறுக்கும் அரம்போல அது உதவும் என்பார். ஒருதரம் பேசுகி என மனத்தக்கு உபதேசிப்பார். சிவபெருமான் முத்தமிழ் வளர்த்த முதற்சங்கத்தலைவர் என்பதை “கூடல் வளர்ந்திடு மூவுரைச்சங்கர்” என்பார்.

நாயகி பாவனையில் மறைக்காட்டு மனோளரிடம் கிளியைத் தூதுவிடுவர். வேதவனத்தையுடையவருக்குத் தூதுபோன கிளி சொல்ல வேண்டியது மன்மத பாணங்களால் வாடிய பெண்ணுக்கு ஒரிரவு யதினைந்து யுகம் போலிருக்கிறது என்பதாம் இது பேராசிரியர் ஐன்ஸ்ரீன் பிற்காலத்தில் கண்டகண்டுபிடிப்பு.

தத்தலை வேலையாகிய திருமால் முத்து வேலையாகிய சிவனை அறியவில்லை என்பர். அந்தத் திருமாலின் தேவியாகிய இலக்குமியின் தாலியைக் காப்பாற்றுவதற்காக சிவபெருமான் ஆலகாலவிடத்தை உண்டருளியவர் என்பர். மூவர் தமிழுக்கு உருகும் அரன் சந்திரனையும், கங்கையையும் முடித்த சடையினன். மூர்த்தி, தில்லைப்பொன்னம்பலவன், பினுகி, கங்காளன், புராந்தகன், பசுபதிநாதன் என்றெல்லாம் போற்றி; அவரே எமது பெரிய துணை என்பர்;

சுழத்தெழுந்த 27 அந்தாதிகள் 17 அந்தாதிகள் ஒருபுறமாக, 8 அந்தாதிகள் யமகவந்தாதி இனத்தவையாகும். இவற்றுள் சொண்டும் சொண்டும் ஒட்டாமலே படிக்கக்கூடிய பாடல்கள் உள்ளன. இன்னும் சுழத்து அந்தாதிகளுள் பத்துவகையான செய்யுள்கள் பயின்று வந்தவவையும் உள்ளன. புராண காப்பியப் போக்குடைய மறைசையந்தாதியில் திரிபு என்னும் அணி தலை தாக்கி எதுகைதோறும் பொருள் வேறு திரிதரும்.

தமிழ் சொற்கள் பல சிங்களத்தில் உருமாறி ஒலிக்கின்றபோதிலும் அவை மழலையாக ஒலிப்பன வென்று கேட்டு மகிழ வேண்டும். பேட்டை பெற்று என்றும் சொதி ஹொதி என்றும் தெய்வம் தெய்யோ என்றும் ஒலிக்கின்றனவே.

சின்னத்தம்பிப் புலவர் என்பதே பேச்சு

இன்றைக்கு ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்பின்கூக யாழ்ப்பாணத்து ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச்சங்கம், யாழ்ப்பாணம் கலாநிலையம், வாலிபர் மாநாடு முதலிய நிறுவனங்கள் தமிழ் வளர்த்த காலத்திலே, ஊர்கள் தோறும் பொதுமேடை அமைத்துக் கொடுப்ப, ஆங்காங்கே ஆறடி உயரமும் அழகான பொன்மேனியும் கொண்ட ஆணைகள் பண்டிதமணி கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள், குடுமியசைய, குதிக்கால்கள் உயர, கேட்போர் கருத்தூன்றிச் செவி கொடுப்பச் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் பாடல்களை ஜனரஞ்சகமாக மணிக்கணக்காக ஆவலி ஆராய்ந்து நயந்து பேசி வந்தார்கள்.

ஆங்கிலப் புலவர்களின் அருமையான இயற்கைவளப்பாட்டுக்களில் தம்மை மறந்த மேதைகள் பலர். தமிழ்ப்புலவர் ஒருவர், அவரும் யாழ்ப்பாணத்தவர், அதிலும் அண்மையில் வாழ்ந்தவர் பாடிய அருமையான பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, மெய்மறந்து மறு ஒலிபரப்புச் செய்யுமாறு மீண்டும் மீண்டும் மேடைகள் அமைத்ததும் உண்டு.

பொன் பூச்சொரிந்த கொன்றை என்ற சின்னத்தம்பிப் புலவரின் வாய் சாதாரண வாயல்ல. சங்க காலத்தில் மீனெறி தூண்டில், தேய்புரி பழங்கயிறு முதலிய நூற்றுக்கணக்கான தொடர்களைப் புனைந்து பாடிய புலவர்கள்; இடைக்காலத்தில் மணிதின்றபாணம் என்று பாடிய மரபில் வந்தமைந்த செந்தமிழ் வாய். அந்த வாயால் மக்கள் இலக்கியம் பாட விரும்பிய சின்னத்தம்பிப் புலவர் பரூளை விநாயகப் பெருமானை முன்னிட்டுப் பள்ளுப்பாடல் பாட விரும்பினார். பள்ளுப்பாடல் மக்களைத் துள்ள வைக்கும் இயல்பமைந்த பிரபந்தம்.

ஈழத்தவரின் உள்ளத்தைத் தொட்ட பள்ளு

ஈழத்துப் புலவர் பெருமக்களை வெகுவாகத் தொட்ட பிற்காலப் பிரபந்தவகைகளுள் பள்ளு முக்கியமானது. தமிழ் நாட்டில்

முதலில் எழுந்த முக்கூடற்பள்ளுக்கு முன்னர், ஈழத்தில் கதிர மலைப்பள்ளு, ஞானப்பள்ளு, என்னும் இரண்டும் எழுந்தன. இவற்றைத் தொடர்ந்து இங்கே எழுந்த பள்ளுகள் பல. பரூளை விநாயகர் பள்ளு, மாந்தைப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு, கணகராயன் பள்ளு, எனப் பல பள்ளுகள் பிறதேசங்கள் தோறும் எழுந்துள்ளன.

பள்ளு உழவுத்தொழிலின் ஏற்றத்தையும், பயிர்செய்யும் பண்பாட்டையும், ஆண்டான் அடிமைத்திறத்தையும் விளையும் நெல்வினங்களின் வர்க்கத்தையும், அவற்றின் அருந்தமிழ்ப் பெயர் வரிசையையும், வயற்காரனின் பாராமுக வாழ்வையும், பண்ணையாட்களின் பணிவான சேவையையும், அவனொருவனின் இரண்டு தாரத்து மனைவியர்களின் ஏற்ற இறக்கத்தையும், அவன் கண்ட இன்ப துன்பங்களையும், மனைவியர் இருவருங் கொண்ட நாட்டுப் பற்றையும், நாகரீக வாழ்வையும், நானிலங்களின் நல்லியல்புகளையும், வரப்பிரசாத மழையின் வரவையும் அதைக்காரரளர் வரவேற்ற சிறப்பும், வயல்களின் வேலைவிபரமும், புதுவெள்ளம் கடலைநோக்கிப் பாய்வதும், மீனிணங்கள் வெள்ளத்தை வரவேற்கும் சிறப்பும் இன்னபிறவும் பள்ளுப் பிரபந்தம் அள்ளித் தருகின்றது.

ஈழமண்டல நாடெங்கள் நாடே

ஈழம் என்பது பொன் இலங்கையைப் பொன் கொண்டிழைத்த நாடு என்றே கம்பர் பாடியுள்ளார். இலங்கை முழுவதும் ஈழம். இலங்கை நாடு எம்நாடு. இதுவே எங்கள் தாய்நாடு. இந்தியநாடெம் அயல்நாடு. இந்து சமுத்திரம் சூழ்நாடு. மலைவளம் உள்ளது எம்நாடு, மண் வளம் உள்ளது எம்நாடு. தீரர்களை வாழ்ந்தது எம்நாடு. தியாகம் புரிந்தது எம்நாடு. வீரர்கள் வாழ்ந்தது எம்நாடு. விந்தை புரிந்தது எம்நாடு. என்றெல்லாம் நாமியற்றிப் பாடும்போது காற்றினிலே மிதக்குமாப்போல் உணர்ச்சி உண்டாகிறது.

கிணத்தம்பிப் புலவர் பண்ணைத் தொழிலாளனின் மனைவியர் இருவரின் வாயில் நாட்டுப்பற்றை வெளிக்கொண்டு வரும் போது, ஈழமண்டலத்துப் பெண் எங்கள் நாட்டைப்பற்றி உருக்கமாக பாடுகிறாள். அவற்றைக் கேட்கும்போது நாட்டுப்பற்று நம்மை அசைக்கிறது நாம் அசைந்து ஆடுகிறோம். ஆனந்த அசைவே நமக்குப் பெரும் பரிசாகவும் அமைகின்றது.

ஈழமண்டலத்தின் இணையிலா இயற்கை வளத்தைச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் வரிசையறிந்து பாடுகின்றார். நீர்வளம், நிலவளம், மலைவளம், வனவளம், கடல்வளம் எல்லாம் பாடுபவர் அப்பால் கவிவளம், செல்வவளம், கௌடவளம், பக்திவளம் என்பனவற்றையும் பாடுகின்றார்.

ஈழமண்டலத்துக்கு இயல்பாயமைந்த பக்திப் பாரம்பரியம் ஒன்றுண்டு. இராவணனும் மண்டோதரியும் கொண்ட பக்திவளம், திருமுறைகளிலும் போற்றப் பெற்றுள்ளன. ஈழநாட்டவரின் பக்தி வெள்ளம் சிங்கள மக்களையும் நன்றாக நனைத்திருந்தது.

புரத்தில் பரூளை பழையலூர் அங்கே கோயில் கொண்ட சூனியுள்ள அற்புத மூர்த்தியாய விநாயகப்பெருமானின் திருக்கோயிலைப் பறங்கியர் இடிக்கவந்தபோது பெரிய காகம் பறந்து வந்து தலைவனின் மூக்கைப் பலமாகக் கொத்தியது. இடிப்புவேலை தடைப்பட்டது.

சின்னத்தம்பிப் புலவரின் பள்ளப்பிரபந்தம் அவர் காலத்திலேயே பெரும் சிறப்புப் பெற்றுப் பல ஏடுகளிற் பரந்தது. வடகோவைச் சபாபதி நாவலர் அவர்களின் சென்னை சித்தாந்த வித்தியானுபாலனயந்திரசாலையில் 1889 ஆம் ஆண்டில் முதலில் அச்சேறி வெளிவந்தது. நாற்பத்துமூன்று ஆண்டுகளின் பின் சபாபதி நாவலரவர்களின் உறவினரான சிவகுருநாதன் என்பார் மலேசியாவில் வாழ்ந்த சுழிபுரவாசிகளின் பொருளுதவி கொண்டு 1932ம் ஆண்டில் சென்னை திரு. ஐம்புலிங்கம் அவர்களைக் கொண்டு பதிப்பித்தார்கள்.

இந்தப் பதிப்பு பண்டிதமணி அவர்களுக்குப் பெருவிருந்தாயிற்று. தமது சைவாசிரிய கலாசாலை மாணாக்கர்களுக்கும், காவிய வகுப்பு மாணாக்கர்களுக்கும், கலாநிலையமேடைகளுக்கும் அவர் விருந்தளித்தபோது பயன் தந்தது. அது பாயின் சுவையில் பண்டிதர் அவர்கள் பலரை ஈடுபடுத்தியபோது பதிப்பில் வந்த நூல்கள் பற்றாக்குறை கண்டபோது சுழிபுரவாசிகள் 1956 ஆம் ஆண்டில் மூன்றாம் பதிப்பைத் தமிழ்நாட்டுப் புலவர்களின் குறிப்புரையோடு வெளியிட்டார்கள்.

“கற்ற நூலுணர் பண்டிதன் மார்பஞ்ச
காணியஞ்சட் கலைக்கடல் தோய்ந்தும்
எற்றை நாளுங்கல் வித்திறம் பார்த்திடும்
ஈழமண்டல நாடெங்கள் நாடே”

பாவகை பாடிய வாயால் கோவை ஒன்று பாடினார்

நல்லூர் சின்னத்தம்பிப்புலவர் பாலப் பழுவத்திலேயே பைந்தமிழ்ப் பாவனையைத் தனிப்பாடல்கள் பாடியதோடு கவ்வளையந்தாதி, மறைசையந்தாதி என்னும் இருபிரபந்தங்களைப் பதினேந்து வயதுக்குள் பாடிமுடித்தபின்; பருணைவிநாயகர் பள்ள என்னும் மக்கள் இலக்கியத்தையும் பாடினார். அதன்பின் நாலு மந்திரி கும்பி என்னும் நூலையும் நயந்ததும்பப்பாடி முடித்தார் என்பது பிரமிப்புக்குரிய பிரயத்தனமாகும்.

இங்ஙனம் பிள்ளைப்பராயம், குமாரசுப்பராசம் முழுவதும் பாடல்கள் பாடியவண்ணம் வளர்ந்த புலவருக்கு உணவு, உடை உறைவிட வசதிகள் யாவும் உறுதியாக இருந்தன. தாமுண்டு தமிழுண்டு என்று தமிழ்த்தொண்டு செய்து வந்த புலவரிடம் தண்பர்கள் பலர் வந்து தமிழ் உண்டு போனார்கள். ஆக்காலத்தில் வண்ணார்பண்ணையில் வாழ்ந்த பெருஞ்செல்வரும் படிப்பாளியுமான கணேசையர் என்பவர் மனையில் கற்றவர்கள் கூடிக்கலந்து ரையாடிப் போவது வழக்கம். ஒருநாள் கம்பராமாயணச் செய்யுள் ஒன்றைவிரித்து நயம்பட உரைகூறி விமர்சனஞ் செய்து சின்னத்தம்பிப் புலவரின் சாமர்த்தியத்தை மேதாவிவாசத்தை அனுமானித்த ஐயர் அவர்கள் அன்புமிகுதியால் தமது பண்டார்க்குளத்தடி நெல்வயலைச் சின்னத்தம்பிப் புலவருக்கு நன்கொடையாக எழுதிக் கொடுத்துப் பாசாட்டினார் என்பது.

வயலைப் பெற்றுக்கொண்ட புலவர் கணேசஐயர் மீது நயந்ததும்பும் பாடலொன்று பாடினார் என்பது. கொங்கணர்களுள் தலைவராய ஐயர் அன்று காளிங்கன் என்னும் பாம்பின் தலையில் நடனமாடிய கண்ணனை நிகர்த்தவர் என்னும் பொருளில் "நச்சுப் படவரவின் நடனம் புரிதிம்ம ராச கணேச நரேந்திரனே" எனப் பாடியுள்ளார். அது நிற்க,

கரவெட்டி வேலாயுதனார் வைபவம்

வடமராட்சியில் கரவெட்டியூரில் வாழ்ந்த பெருங்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள் இருவர் ஏதோ காரணமாகத் தம்முள் மாறுபட்டுப் பொருமையும் போட்டியும் மேலிட ஒருவரை ஒருவர் தூற்றியும் பகைத்தும் வாழ்ந்தார்கள்.

அவர்களுள் ஒருவர் வேலாயுதபிள்ளை. அவர் சேதுநிலையிட்ட மாப்பாண முதலியாரின் செல்வமைந்தர் அவர் பெருஞ்சிறப்புக்கள் பரிசுணங்களைத் தமிழ்நாடெங்கும் தலயாத்திரை செய்து பெருமை பெற்றிருந்தவர் புதுநாச்சி என்னும் சகோதரிபாரையும் சிற்றம்பலம் என்னும் மைந்தனையும் தவப்பேரகக்கருதி வளர்த்தவர்.

தமது ஊரில் பலவிதமான தானதருமங்கள் செய்து ஏழைகளுக்கு நலவாழ்வளித்தவர். அவர் தமது பகுதிகளில் ஏழிடங்களில் பெருமடங்கள் அமைத்துப் பெருஞ்சோறளித்து எல்லோரையும் காத்தவர். இவர் அமைத்த மடங்களுள் தம்பாண்டமம் தாளக்குழிமடம் என்பன நீண்டகாலம் நிலவி வந்தன என்பர் இவர் இவ்வகையாகத் தானதருமஞ் செய்வதற்குத் திரைகடலோடித் திரவியந் தேடியவர் இவரிடம் சொந்தமாகக் கப்பல்கள் இருந்தன. அவை திரைகடற்புரவி, சிங்காரப்புரவி எனப்பெயர் பெற்றனவாகும். கப்பலோட்டிய தமிழன் எனப்புகழ் பெற்ற இவர் தமிழ்ப்பற்று, சைவப்பற்று மிகுந்தவர்.

வேலாயுத முதலியாருக்குத் தலையீடி கொடுத்து வந்தவர் மசப்பாண முதலியார் தாம் வேலாயுதமுதலியாருக்கு எல்லாவகையாலும் மேம்பட்டவர் என்னும் கருத்துக்கொண்டவர். அவர் தம் மேன்மையையும் பெருமையையும் மிகைப்படுத்திப் புலவர் களைக்கொண்டு பாடுவிக்க விருபிம்யவர். தமக்குத் தெரிந்த புலவர் சிலரைக்கொண்டு சிறு பிரபந்தங்கள் பாடுவித்தமை போதா வெனக் கருதி நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவரைக் கொண்டு பாடுவிப்பதற்குப் பெரும் பிரயத்தனங்கள் செய்து அழைப்பும் விடுத்திருந்தார். அவர் ஆவலோடு எதிர்பார்த்தவண்ணம் புலவரும் நல்லூரிலிருந்த பல்லக்கிலேறி மட்டுவில் வழியாகக் கரவெட்டியை நேசக்கிச் சென்றார்.

இடைவழியில் நிகழ்ந்த ஆள் மாறட்டம்

சின்னத்தம்பிப் புலவர் கோலாகலமாகப் புறப்பட்ட செய்தியை வேலாயுத முதலியார் அறிந்தார். அருடைய வீட்டைத்

நாண்டியே புலவர் யோகலிவன்டியும் இருந்தது. எனவே இரவீர
வாக இடைவழியில் சொக்கட்டான் பந்தர் அமைத்து, வெண்
மணல் பரப்பி, வாழை தோரணங்கள் சட்டி, சூளிர்மை செய்து
பெரிய மேடையமைத்துப் பச்சைப்பட்டு விரித்துப் பஞ்சணைத்
தலையணைகள் பரப்பி, மங்கலங்கள் பொலிய வாசலில் நின்று,
வந்த புலவரை வணங்கி வரவேற்றார். புலவரும் தம்மை அழைத்
தவரிவராகலாம். எனக்கருதி ஆசனத்தை அலங்கரித்து களைப்பாற
லார். புலவரும் மனங்கலித்துப் புரவலரை வாழ்த்தியமர்ந்தார்.

ஆணிப்பொற் கொடை வழங்கும்
பெருமான் தன்கிளை வாழ்க அனேக காலம்
சேணிக்கைப் புகழ்ச் சேது நிலையிட்ட மாப்பாணன்
சேயாம் வேலன் காணிக்கைப் பிரதாபமாகவே
புலவர் வரக்கட்டில் மீது மாணிக்கப் பிரகாசப்
பச்சைவடம் விரித்தது நல்வடிவு தானே''

நன்மை பெருகப் பிரயந்தம் பாடுக

பாவின் சுவையுண்ட தமிழன் புலவர்கள் புகழ் வாழ்வதைப்
பெரும்பேறென மதித்தவன். புலவர் புகழ்கேட்கும் போது விகம்
பில் வல்லவன் என்னும் பைலட் ஏவாத வசனலூர்தியில் பிர
யாணஞ் செய்தமாதிரியிருக்கும் என்று இரண்டாயிரம் ஆண்டு
களுக்கு முன் சங்கப் புலவர் பாடியுள்ளார்.

“எமக்கு நன்மை பெருகும் வண்ணம் தாங்கள் ஒருபிர
பந்தம் பாடுதல்வேண்டும்” என்று தாழ்மையோடு வேண்டுகோள்
விடுத்தபோதே வெள்ளித்தட்டத்தில் வெற்றிலையும் தங்க நாண
கங்களும் தாம்பாளத்தில் தேங்காய்களும் தயாராயிருந்தன.

குபுகுபு என வந்த கோவை
கட்டளைக் கலைத்துறை குற்றேவல் செய்தது
எதுகையும் மோனையும் ஆருகப்பாய்ந்தன.

பச்சைவடம் விரித்த கட்டிலின் மேலிருந்த புலவருக்குப்
பாட்டு குபுகுபுவென வந்தது. பாவினங்களுக்கட்டளைக்கலித்துறை
அவருக்குக் குற்றேவல் புரிந்து எதுகை மோனை நயங்கள் தங்கு
தடையின்றி நீரோட்டம் போல ஊந்து பாய்ந்தன.

பாட்டுடைத் தலைவரைய வேலாயுதமுதலியாரின் சிறப்பியல்
புகள் தகைமைகளை யெல்லாம் கேட்டறிந்தார். எடுத்த எடுப்பிலே

காப்புச் செய்யுள்ளேயே மற்றபயிலவர்களைக் கரவையில் வேலன் மகிபதிமேற் சொற்றமிழ் கோவைச் செழுந்தமிழ் மாலைதொடுத்திரைத்துக்கச் சிதம்பரத்து சித்திவிநாயகன் திருவடிபயை வணங்கினார்.

கரவை வேலன் புகழ்

பூவலகை வென்ற இராவணனோடு போர் புரிந்த இராமன் இராவணனின் ஆபதங்கள் அனைத்தையும் பஞ்சாயப் பறக்கச் செய்து, அவனைத் தனித்தவனாக்கினான். தனித்து நின்ற இராவணனை மன்னித்து, நீ சென்று ஆயத்தங்களோடு நாளை வந்து போர் செய் என்று அவனுடைய உயிரை நல்கி விடைகொடுத்தான். இன்றுபோய் நாளைவாவென நகிகினான். நாகிளங்க முகியானை தாவுறு கோசல நாடுடைவள்ளல்” என்று கம்பர் போற்றுவார்.

அந்த இராமன் வேறுபாருமில்லை. அவனே கரவையில் உள்ள இந்த வேலன் என்று சின்னத்தம்பிப்புவவர் சிறப்பித்து, “பூவென்ற மாவிலங்கேசனை நாளைக்குப் போர்புரிய வாவென்று வீரன் கரவையில் வேலன்” என்று ஏற்றம் கொடுத்துப் பாடினார். இன்னும் சிந்தாமணியன்ன வேலன் புலவர்கள் தொடுத்த தமிழுண்ட வள்ளல், பிராமணருக்குப் பொன்னளித்த மேகம் என் னெல்லாம் 425 பாடல்கள் பாடப்பாட பாடல் ஒவ்வொன்றுக்கும் தங்க நாணகமும் வெற்றிலையும் தேங்காயும் கொடுத்து வந்தார். வேலாயுதமுதலியார். “உண்மைக்கு வாய்த்த கரவையில் வேலன் உயர்ந்த கொடை வண்மைக் காதலம்போற் பொழிகாற்புயல் வாழியவே” என்பது வாழ்த்தின் உச்சம்.

இத்தகைய சிறப்பமைந்த இப்பிரபந்தத்தை வித்தியாதரிசி சதாசிவஐயரவர்கள் 1935 ஆம் ஆண்டிலும், கரணவாய் ஆழ்வாப்பிள்ளையவர்கள் 1956 ஆம் ஆண்டிலும் பதிந்துள்ளார்கள்.

புலவர்களுட் பலர் தாம் இயற்றிய நூல்களிலே தத்தம் நாடு நகர் காலம் முதலியன கூறுதொழிந்தமையால் மாறுபாடுகள் உண்டாகியுள்ளன.

பொய்யாமொழி பாடிய வையாபுரி ஐயர்

தமிழ் வளர்த்த பரராசசேகர மன்னனைப் பரராசசிலிகள் எனவும் வழங்கியுள்ளார்கள். பரராசசேகரனின் அபிமானத்துக்குரிய புலவர்கள் வரிசையில் கவிவீரராகவ முதலியார் என்பாரும் ஒருவர். அவர் தமிழ்நாட்டில் களந்தை என்னும் ஊரில் தோன்றி, கல்வி கரையிலாக் காஞ்சி நகரில் வாழ்ந்து, கல்வி கற்று நிரம்பிய புலமை பெற்றவர். அவர் கண்பார்வை இல்லாதவர் என்றும், அரிவரி எழுத்துக்களை முதுகில் எழுதிக்காட்டப் புலனுணர்வால் அறிந்து விரைந்து முன்னேறியவர் என்றும், கேள்விப் பெருக்காக பல நூல்களையும் அறிந்தவர் என்றும் கூறுவர்.

கவிவீரராகவன் கவிச்சிறப்பு

இப்புலவர் பெருந்தகை யாழ்ப்பாணத்தில் பரராசசேகரன் தமிழ்ப் புலவன் எனக் கேட்டறிந்து, அவனைக் காணச் சீடர்களுடன் வந்தவர் என்றும், அவர் பாடிய பாடல்களைக் கேட்டு, பரராசசேகரன் வியந்து பாராட்டி, அவருடன் நெருங்கிய நட்புக் கொண்டவன் என்றும், அறியக்கிடக்கிறது. “வீரகளு முத்தமிழ் வீரராகவன் வரகவிமாயை மதிக்கும் போதெலாம்” என்றும், “களந்தைக்கவி வீரராகவன் கச்சியிலே வன்னெஞ்சம் ஏடுகைக் கற்றுகள்” என்றும், புகழ்ந்தவன். அவர் மறைந்த போது “இந்நாட்டுப் புலவர் உனக்கு எதிரியே கவிவீரராகவா. நீ பொன் லட்டுப் புலவருடன் வாதுசெய்யப் போயினையோ புகலுவாயே” என்றும் பாடினான்.

கவிவீரராகவன் செய்த நூல்கள் பன்வீரண்டென்பர். அவற்றுள் பரராசசிலிகள் வண்ணம் என்றொரு நூலும் உள்ளது. ஏனையவை திருக்கழுக்குன்றப்புராணம், திருக்கழுக்குன்றநாதர் உலா திருவாரூர் உலா, கீழ்வேளூர் உலா, சேயூர்க்கலம்பகம், சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், விட்டினர் அம்மையப்பன் பிள்ளைத்தமிழ், கயத்தாற்றரசன் உலா, சந்திரவாணன் கோவை, பஞ்சரத்தினம், திருக்கழுக்குன்றமலை, என்பனவாம்.

வீரராகவமுதலியார் பாடிய நூல்களுள் பரராசசேகரன் வண்ணம் என்னும் நூல் பரராசசேகரனைக் குறிப்பதாகும். எனவே வீரராகவமுதலியார் களந்தை, காஞ்சி, நல்லூர் ஆகிய முப்பெரு நகரங்களை இணைத்த முதுபெரும் புலவராவார்.

வையாபாடல்

நல்லூரிலிருந்து அரசசெய்த பரராசசேகரனின் தம்பி, செக ராசசேகரனின் ஆட்சிக் காலத்தில் 1519—1561 அவைக்களப் புலவராய் அலங்கரித்த வையாபுரிஐயர் என்பார் இலங்கை அரசர் களில் ஒரு சிலர் குலங்கள் கோத்திரங்களை விளக்கிப் பாடிய நூல், அவர் பெயரால் வையாபாடல் என வழங்குகிறது. இந்த நூலாசிரியர் பெயர்நுகலும் பாடல் "குலம் பெறு ததீசிமா முனிதன் கோத்திரத் திலங்கு வையாவென இசைக்குநாதனே" என வருகின்றது.

இந்நூல் இகாசபாணியில், அஃதாவது இவ்வாறு நடை பெற்றது என்று சம்பவங்களைக் கூறுமுகத்தால் எழுந்த வரலாற்று நூலாகும் குலமுறை மன்னர்களைக் கூறுவதோடு, குலங்கள் குடிகள் வந்த வரலாறுகளும், வந்து குடியேறியவர்கள் கொண்டு வந்து புகுத்திய வழக்கங்கள் வழிபடுதெய்வங்கள் வழிபடுமுறை கள் யாவும் வரலாற்றுக்கமைவாகவே உள்ளன. இவ்வாறு வந்த வர்களுள் வன்னியர்கள் என்னும் வல்லாளர்களும் ஒரு சாரராவார்.

யாழ்ப்பாண வரலாறு

இந்த நூல் யாழ்ப்பாணத்தார் வரலாற்றைக் கூறுவதோடு விடாது, தேசிய ஒருமைப்பாட்டு தெறியில் "இலங்கை மண்ட லத்தோர் கங்காணை" யையும் கூறுகிறது. எனவே சேர மண்டலம், தொண்டை மண்டலம், சோழ மண்டலம், பாண்டி மண்டலம் என்பனவோடு, ஈழமண்டலமும் ஒன்றாய்த் தமிழ் மண்டலங்கள் ஐந்தும் தத்துவமாமே என என்றோ எப்பவோ திருமுல நாயனார் அருளியமையும் சாதகமாய்ப்புள்ளது.

இந்நூல் கவிவிருத்தம், அறுசீர் ஆசிரியர்விருத்தம், எண்ணீர் ஆசிரியர்விருத்தம் முதலிய பாவினங்கள் பயின்றுவர, 84 பாடல் களாலானது. ஏட்டிலிருந்து அச்சுவாகனமேறுவதற்கிடையில் ஆரிய செய்யுள்கள் சில உருமாரியும் அழிந்தும் உள்ளன.

இலங்கையின் பல பாசுக்களிலுமுள்ள இடப்பெயர்களை அருமையான அடைமொழிகள் சூட்டி வழங்கிப்பாடிய பாடல்கள் சுவையாயுமுள்ளன. பொன்னகர் நிகரும் கதிரையம்பதி, குதிரைமுகமது மாறக்குணமுள தீர்த்தம், திறமுள்கிரிமாமலை, அடங்காப்பற்று, கட்டுக்குளம், குதிரைமலை, கெருடாவில், செட்டி குளம், தம்பலசாமம், திரியாய், துணுக்காய், தெடுங்கேணி, நொச்சிமோட்டை, மட்டக்களப்பு, மாமுனை, முள்ளியவளை, வாஷெட்டி, வற்றாப்பளை, விடத்தல்தீவு, வெருகல் முதலான பல ஊர்ப்பெயர்கள் தூய செந்தமிழில் ஒலிக்கின்றன. அபிவிருத்தி யாளர் இவ்வொலிகளைப் பேணிப் பாதுகாத்தல் பெருங்கடனாகும்.

ஈழத்துப் புலவர்கள் இராமபிரான் வழியில் சேதுபந்தனம் செய்தவர்கள். அவர்கள் வாழும் மொழியால் உயிர்ப்பாலம் அமைத்துத் தமிழ்நாட்டோடு உறவை உறுதிப்படுத்தியவர்கள். உரிமை கொண்டாடியவர்கள்.

தமிழ் அன்னைக்குச் சேரர், சோழர், பாண்டியர், பல்லவர், முதலானோர் பலவாய அணிகலங்கள் செய்து அணிந்து அழகுபடுத்தியபோது, பொன்னாடாகிய ஈழத்தவரும் பாவாலும், உரையாலும், அணி செய்து பார்த்து மகிழ்ந்தவர்கள்.

ஈழம் உபகரித்த முன்னுருவது சோதிட நூல்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் வலிகாமம் மேற்குப்பகுதியில் அராலி என்னும் ஊர், சைவத்தமிழ்ப் பண்ணைகளுள் ஒன்று அந்தணர் இருப்பிடங்களும் வைசியர் வாழ்மனைகளும், உழவர் உவந்த மருதநிலப்பரப்புகளும், கடல்தரு திரவியங்கருதி வாழ்ந்தோர் நிலங்களும் அங்கே நெருக்கமாக இருந்தன.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் கந்தஞானியார் சின்னச்சாத்திரியர் என்பார்கள் சோதிடம், வைத்தியம், அறிந்த சித்தர்களாயிருந்தார்கள். அங்கே இராமலிங்கர் என்னும் சோதிடரும். முத்துக்குமாருப்புலவர் என்னும் முத்தமிழ்வித்தகரும், விசுவநாதர் என்னும் சோதிட நிபுணரும், பெரும் பெயர்பெற்றவர்களாவர்.

ஈழநாட்டில் முதலில் தோன்றிய சோதிடநூல் சரசோதிமாலை அடுத்துவந்தது செகராசசேகரமலை. இந்த இரண்டு நூல்களையும் கருத்தூன்றிக் கற்றவர் இராமலிங்கர் என்பார். அவர் திரிக லக்களையும் நன்கறிந்தவராதலால் அவரை எல்லோரும் முனிவர் எனவே வழங்கிவந்தார்கள்.

முதலில் எழுந்த வாக்கிய பஞ்சாங்கம்

இராமலிங்கர் தம் நுண்கலை விருத்தியால் காலக்கணிதம், வாணசாத்திரம், முகலிய துறைகளில் ஊல்லவரானார். அவர் இளமைக் காலத்திலேயே இத்துறையில் நாட்டமுடையவராய்த் தமது பதினெட்டாம் ஆண்டுப் பராயத்தில் 1667 ஆம் ஆண்டில் வாக்கியபஞ்சாங்கம் ஒன்றைக்கணித்தப் பலருக்கும் பயன்படச் செய்தார். இராமலிங்கரின் நாட்டமும், வினேகமும் அவ்வளவில் அமையவில்லை. அவர் மேலும் தமது துறைகளில் வெகுவாக ஈடுபட்டுவந்த காலத்தில் தமிழ்ப்புலமையுண்டாகிப் பழமொழிப் புலமையுண்டாகிப் பழமொழிப்பிரபந்தம் என்றொரு நூலையும் செய்தார்.

தாம் நன்றாக ஆராய்ந்து கற்றுவந்த சரசோதிமாலை, செகராசசேகரமாலை என்னும் சோதிடநூல்களில் விரித்துக் கூறப் பெறாத சில விடயங்களைத் தாம் வேறொரு பாணியிற் கூறவிரும்பித்தம் புலமை கைகொடுக்க விருத்தப்பாணில் சந்தானதிபிகை என்னும் நூலைச் செய்தார். இலக்கியமல்லாத இந்தநூல், அழகு தமிழில் அமைந்தமையால் இதனையும் தமிழ்நூல் வரிசையிற் கொள்வர்.

சந்தானம் ஒருபேறு

சந்தான திபிகை இவ்வாழ்வில் சந்தானத்தின் இன்றியமையாமையைக் கூறுவதோடு, பிள்ளைகளால் உண்டாகும் பயன், பேறு, புகழ் முதலியவற்றையும் முறையாகக்கூறும் ஆண்பிள்ளை சந்ததிக்குப் புகழ்தருவதோடு, பிதிர்காரியம் செய்யவும் உதவுவான் என்றும், பெண் கன்னிகாதானமாகக் கொடுக்கப்பெறும் போது, பெருந்தருமச் செயலுக்கு உதவுவான் என்றும் கூறுவர்.

திருமணஞ்செய்தல் உடலுக்காகவன்று என்றும், இருமைப் பயன் பெறவென்றும் அது ஒரு கடமை என்றும், தர்மம் என்றும், ஆச்சிரமநெறி என்றும் கூறுவர். பிள்ளைகளைத் தவஞ்செய்து பெறுதல் வேண்டும் என்று நீதிகூறித் தொடங்கும் நூல்; டன்னிருபாவங்கள், அவற்றின் பயன்கள் என்பனவற்றையும் கூறும்.

பிள்ளைச்செல்வம் இல்லாதவரின் இயல்பு. சூறைபாடுடைய பிள்ளையைப் பெறுதல், ஒரேயொரு பிள்ளையைப் பெறுதல், நல்ல பிள்ளைகள் வாய்த்தல், கெட்ட பிள்ளைகள் பிறத்தல், பிள்ளைகளுக்குண்டாகும் நோய்கள், சிறுவயதில் அகாலமரணமடைதல் முதலியன யாவும் சந்தான திபிகையில் முறையாகவந்துள்ளன.

நற்கருமங்களுக்கு நாள்சூறும் தீபிகை

இன்று நாம் நற்கருமங்கள் செய்வதற்குரிய நாள்களைப் பஞ்சாங்கத்தில் பார்த்தறிகிறோம். நாளன்பார்த்து, நாளிகை கவனித்து, நற்கருமஞ்செய்யும் விதியும் பழக்கமும் நம்மிடத்தில் நன்றாக ஊறிவிட்டன. இவை யாவும் ஒரு பழைய மரபில் வந்தவை; அந்த மரபு வழக்கம் சந்தான திபிகையில் நன்றாக விளக்கம்பெற்றுள்ளது.

மக்கள் வாழ்வில் குழந்தைப்பராயம் முதல்செய்ய வேண்டிய நற்கருமங்கள் பலவுள. டயிர்நீத்தல், காதுகுத்துதல், ஐம்படைத்தாலி என்னும் பஞ்சாயுதம் தொங்கவிடுதல், ஏடு தொடங்குதல்

என்னும் வித்தியாசம் செய்தல் முதலியன குழந்தைகளுக்கு விதிக்கப் பெற்றன.

இனி வேளாண்மையே நாகரீகமான தொழிலானதால் அதற்கான கருமங்கள் செய்வதற்கான காலம், நாள், நாளிக்கை, முதலியவற்றை வரையறை செய்து, ஏர்மங்கலம், குடில்வைத்தல், விதைத்தல், அறுவடை செய்தல் முதலிய தொழில்களைச் சற்கருமங்களாகக் கூறும்.

வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பெற்ற நூலாயினும் சந்தானதிபிகை தமிழ்மூலத்திலெழுந்த வண்ணம் அமைவாகவுள்ளது. இந்நூல் 122 பாடல்களைக் கொண்டது என்றும், 713 ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் உருவானதென்றும் இதுவுள்ள பாடல் ஒன்று குறிப்பிடுகின்றது. அது நந்தன வருடம் மகாத்திங்கள், வியானன் பூசம், என்றெல்லாம் வரும் பாடலாகும்.

இலங்கையிலே முதல் முதல் வாக்கிய பஞ்சாங்கங் கணித்த சந்திரசேகரர் மைந்தர் இராமலிங்கர் பெருமை பெரிது. இவரின் சந்தானதிபிகை 1868 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் அச்சிடப் பெற்றது. பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் பொழிப்புரையுடன் வெளியிடப் பெற்றுவந்தது. அது கொக்குவில் சோதிடபரிபாலனஞ் செய்வோரிடம் உள்ளது.

பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றைத் தேடி எடுத்துத் தமிழ் நாட்டிலேயே பதித்துத் தமிழ் தந்த தாதாக்களாக வாழ்ந்தவர் ஈழ நாட்டவரே. ஈழத்துத்தமிழர்களே தமிழ்நாட்டுப் பெரிய பல்கலைக்கழகத்து முதற்பட்டதாரிகளான முன்னோடிகள்.

ஈழத்திலே மதத்தால் வேறுபட்டவர்கள், உடையால் வேறுபட்டவர்கள், உணவால் வேறுபட்டவர்கள் யாவரும் இனத்தால் ஒருவராக வாழச் செய்வது தமிழ் ஒன்றே.

சிவராத்திரி புராணம் தந்த செந்தமிழ்ப் புலவர்

சிவபூமியாகிய இலங்கையில் எழுந்த நூல்களுள் புராண வரிசை பெரிது. பிற்காலப் புராணங்களுள் தலையெடுத்த தல புராணங்களுள் முதற்புராணம் இலங்கையிலேயே தமிழரசர் காலத்தில் எழுந்ததாகும். மத்திய காலத்தையடுத்து எழுந்த புராணங்கள் பல, வேதவாக்கியப் பொருளை வலியுறுத்துவனவாகாமல், வெவ்வேறு போக்குடையனவாக, வினையாட்டாகக் கிண்டல், நையாண்டி தழுவினவாய்ச் சமூக சீர்திருத்தம் கோரியும் எழுந்துள்ளன.

வசை புராணங்களின் வேலுய்த் திருக்கோயில்கள் சம்பந்தமானவையாக ஆசாரம், அநுட்டானம் வீரதம் சம்பந்தமாகவும், புராணங்கள் எழுந்துள்ளன. எல்லாமாகப் புராண வரிசையில் நூற்றுக்கும் அதிகமாக உள்ளன என அறியும்பேசுது இலங்கைத் தமிழரின் உபகரிப்பு எத்துணைத்தூரம் உயர்ந்துள்ளது என உணரக்கூடியதாயுள்ளது. இத்தகைய நூல்களின் எட்டுருவம் லண்டனில் நடைபெற்ற பொருட்காட்சி ஒன்றிற் சிறப்பிடம் வகித்தமை வரலாற்றுப் பெருமைக்குரியதாய் உள்ளது. ஏடுகளைத்தேடி லண்டனுக்கு அனுப்பி வைத்தவர் வைமன் கதிரை வேற்பிள்ளை என்னும் நீதிபதியாவார். அவர் அண்மையில் முத்திரையில் உலாவந்த வித்தகர். கௌரவ பாரசிங்கம் அவர்களின் தந்தையும், நூற்றுண்டுவிழா சிறப்புக்கண்ட சைவவித்தியா விருத்திச்சங்க கௌரவ ச. இராசரத்தினம் அவர்களின் தாய் மாமனுமாவார்.

சிவன் மகிமை கூறும் சிவராத்திரி புராணம்

மத்திய காலத்தில் எங்கள் நாட்டிற் புகுந்து மாசுபடுத்திய மிலேச்சர்களின் கெடுபிடிகளுக்குப் பின் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழிசையும், சைவமும், ஓரளவுக்கு மறுமலர்ச்சி கண்டு முன்னேறின. அந்த முன்னேற்றக் காலத்தில் எங்கள் நாட்டின் சைவக் கலாசாரம் ஓரளவுக்குத் தலையெடுத்தது.

வாழையிலையில் ஆசாரமாக உண்பதே தண்டனைக்குரிய செயலாக நிலவிய காலத்திலேதான் நம்மவர் உண்ட இலகளை வெளியில் வீசாமல் கொட்டில்கள், குடிக்களில் சொருகி மறைத்து வைத்தனர்.

மனம் பொறிவழி போகாமல் தடுப்பதற்கு உணவைக் குறைத்தேனும் விடுத்தேனும் ஆசாரசீலமாக அறுட்டிக்கும் விரதங்களுள் சிவ விரதஞ் சிறந்தது என்றும், சிவவிரதங்களுள் சிவராத்திரி விரதம் சிறந்தது என்றும் கூறுவர். சிவராத்திரி விரதத்தின் சிறப்பைக் காண்பதற்கு நம் நாட்டவர் ஒருமுறை திருக்கேதீசரம் சென்று பார்த்தல் வேண்டும். கருங்கல் மனத்தையும் கசிந்துருகச் செய்யும் பக்திப் பரவசத்தையும், அடியவர்களின் அரோகரா அன்புக்குரலையும் கண்டும், கேட்டும் தம்மை மறந்து நிற்பவர் பல்லாயிரவர்.

சிவராத்திரிபுராணம் தந்த செந்தமிழ் வாணர் சிறந்த அந்தணர் வரதபண்டிதர் என்பவராவர். அவர் வரதகவிராயர் எனவும் வழங்கியவர். அவரது ஆக்கபூர்வமான படைப்புகள் பல. அவர் செந்தமிழ் வடமொழியறிந்த கூரிய சிந்தனையாளர் எனச் சான்றுபுகும்.

புனிதநகரான காசியிலிருந்து வந்து யாழ்ப்பாணத்துச் சுண்ணாகத்திலே குடியேறிய பிராமணர் குடும்பத்தில் அரங்கநாதர் என்னும் பெரியாரின் மைந்தராய வரத பண்டிதர் வரன் முறையாகக் கற்றுந் த கவியாயிருந்தவர். அவர் சைவத்தமிழ் வளர்ச்சியின் பொருட்டுச் செய்த உபகரிப்பு உயர்ந்தது. அவர் சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசி புராணம் என்னும் அரிய புராணங்கள் இரண்டும், அமுதாசரம் என்னும் வைத்தியநூல் ஒன்றும், பிள்ளையார்கதை என்னும் அகவல் நூலும், குருநாதசுவாமி கிள்ளைவிழுதாது என்னும் பக்திப் பிரபந்தமும் இன்னும் பல தனிப்பாடல்களும் செய்தவர். தம் காலத்துத் தமிழ்ப்புலவர்கள் செய்த தசமான நூல்களுகளுக்காய்தல் உவத்தவின்றிச் சிறப்புப் பாய்ச்சங்கள் செம்மையாகப் பாடிக்கொடுத்தவர்.

வரதபண்டிதர் அருணந்தி சிவாச்சாரியாரைப் யோசைச் சகலாகம பண்டிதராயிருந்தார் என்பது அவர் செய்த நூல்களின் தரக்காலறியக் கிடக்கின்றது. அவர் வேதங்கள், உபவேதங்கள் அறங்கூர்கள், ஆகமங்கள், திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் வல்ல சிவப்பிராமணராய்ச் சீலம் நிறைந்த செம்மையான ராய் வாழ்ந்தவர்.

அவர் அச்சுவேலியில் திருமணஞ் செய்து பெருஞ் செல்வாக்கோடு அங்கே வாழ்ந்தாராகையால் அவர் வாழ்ந்த காணி புலவனார் வளவு எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று அக்காலத்தில் அச்சுவேலியில் அறிவாற்றல் ஆசாரம் நிறைந்த பிராமணர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று ஒல்லாந்த வரலாற்றுப் பெரியவரான பல் தேயஸ் பாதிரியார் அருமையாக எழுதியுள்ளார்.

திசை திருப்பிய சிதம்பரதரிசனம்

வரத பண்டிதர் சுன்னாகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் பல முறை தமிழ்நாடு சென்று சிதம்பரதரிசனஞ் செய்துவந்துள்ளார். சிதம்பரத்து வேதியர் சிலர் வரத பண்டிதரின் அறிவாற்றலை அறிந்து அவரைக் கொண்டு சிவராத்திரி விரதத்தின் மகிமையைப் புராணமாகப் பாடு விக் க விரும்பினார். இந்த வேண்டுகோளை மறுக்க முடியாத வரதபண்டிதர் சிவராத்திரி புராணத்தைச் சிந்தை நிறைவோடு பக்திப்பெருக்கிற் பாடினார். சிதம்பரத்துப் பிராமணர் வேண்டுகோளைத் தம்புராணத்துச் சிறப்புப்பாயிரத் திலே தந்துள்ளார்.

கந்தமலர்ப் பொழில் புடைசூழ்
தில்லைவனத்து அறிஞர் திருக்கடைக்கண் நோக்கி
முந்தவுரைத் தனர்பவரு மாயினுநீ
யாகமநூல் மொழி வழாமற்
பந்த மறுத்திடு சிவராத் திரிவிரத
சரிதைதனைப் பாடுகென்னச்
செந்தமிழில் உயர்வினூத்தப் பாவதலை
இரட்டி யொன்றாச் செப்பலுற்றேன்.

புராணம் பாடுவோர் புராணப் பிரசங்கஞ் செய்வோர் நைமிசாரணியற் முனிவர்கள் கேட்பச் சூதமுனிவர் கதை கூறுவதாகப் பாடுவதும் பிரசங்கஞ் செய்வதும் வழக்கம். அந்த வகையிலேயே இந்தக் கதையை இயல்பாகக் கேட்டவர்கள் யாவர் என்றும், அவர்கள் பெற்ற பயன்கள் யாவை என்றுப் புலவர் வரிசைப்படுத்திப் பாடியுள்ளார். கேட்போர் யடிப்போரை அந்த வழிக்கு ஆற்றுப்படுத்துகின்றார்.

கறையானுக்கும் முறிவுதறிவுகளுக்கும் தப்பியொட்டிய சிவராத்திரி புராண ஏடு பிற்காலத்தவருக்கு 691 செய்யுள்களைக் கொடுத்தது. இவை கடவுள் வாழ்த்து, தற்சிறப்புப் பாயிரம் முதலியவற்றோடு ஆரம்பிக்கின்றன. நூலமைப்பில் உள்ள பிரிவுகள் சருக்கங்கள் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளன. சிவராத்திரி உற்ப

தச் சருக்கம், சிவராத்திரி மாணியச் சருக்கம், சுசுமாரச்சருக்கம், அங்குலர்ச்சருக்கம், செவமீவீச் சருக்கம், கன்மாடபாதச்சருக்கம், வீபரிசச் சருக்கம், ரூபேரச்சருக்கம், சாலிகோத்திரச்சருக்கம், என்பன புராணத்தின் பெரும் பிரிவுகளாகும். இப்பிரிவுகள் தோறும் இடம் பெறும் பெரியவர்கள் சிவராத்திரி வீரதம் அனுட்டித்துப் பெறும்பேறு பெற்றவர்களாவர்.

சிவராத்திரி உற்சவத்தைப் பாடும்போது புலவர் சிவபெருமானை நினைவுட்டுக் கனத்தின் இயல்பைச் சிவனோடு ஒப்பக் கருதிப் பாவனையிற் பக்தியோடு பரவசப்பட்டுப் பாடுவர்.

“துன்று கொன்றையாற் பகங்கொடி.

வீரவலால் சுரு தீ

யென்று மேவலால் சடுவிடம்

பணிகள் எய்துதலால்

கன்று மானுகண் ரூறைதலால்

கதிர் மணிக் கனக

மன்று ளாடிய பரம்பர

னிகர்க்கும் அவ்வனமே”

வரதபண்டிதர் வரன்முறை பிசகாமல் வரகவிப் புலமை யோடு பாடிய சிவராத்திரி புராணத்துக்கு நல்லூர்ச் சின்னத் தம்பிப்புலவர் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியுள்ளார். இன்னும் மயில் ஊகனப் புலவரும் இதனை நன்கு மதித்துப் பாடியுள்ளார்.

இதனை 1878 ஆம் ஆண்டில் இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் ச. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் ஆச்சேற்றியுள்ளார். அதன்பின் 1893 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த பதிப்பைப் பாராட்டி சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பாடியுள்ளார்கள்.

தமிழ்ச் சொற்கள் பல சிங்களத்தில் உருமாறி ஒலிக்கின்ற போதிலும் அவை மழலையாக ஒலிப்பனவென்று கேட்டு மகிழ வேண்டும். பேட்டை பெற்று என்றும், சொதி ஹோதி என்றும், தெய்வம் தெய்யோ என்றும், ஒலிக்கின்றனவே.

சிவராத்திரி புராணம் தந்த வரத பண்டிதர்

வரத பண்டிதர் சிவராத்திரி புராணஞ் செய்த பிக் நெல்லைநாதர் என்னும் புரவர் ஒருவரும் சிவராத்திரி புராணஞ் செய்துள்ளார். நெல்லைநாதப் புலவரின் புராணத்தை வட்டுக் கோட்டை நாகேசு ஐயர் சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் என்பார் திருத்திக் கொடுப்ப அவ்வூரவரான வேலாயுதர் சதாசிவம்பிள்ளை என்பார் புரசை சபாபதி முதலியாரின் சிறப்புப்பாயிரத்தோடு 1881 ஆம் ஆண்டில் சென்னை ஸ்கொட்டிஷ் யந்திரசாலையில் பதிப்பித்துள்ளார். ஐந்து அத்தியாயங்களைக் கொண்ட இந்நூல் 303 திருவிருத்தங்களைக் கொண்டது.

இவ்வாறாக சிவராத்திரி புராணம் பாடிய முன்னோடியாய் வரதபண்டிதர், தமக்குண்டான புலமை வேகத்தில் ஏகாதசி விரதம் பாடினார். இது இன்று கிருஸ்ணன் கோயில்களிலேதான் பெருமளவில் அனுட்டிக்கப்பெற்று வருகின்றது. இதுவளர்பிறை தேய்பிறை ஆகிய இரு உலாக்காலங்களிலும் பதினொராம் நாளில் பக்திபூர்வமாக அனுட்டிக்கப் பெறுகிறது. இது ஆண்டில் இருபத் தைந்துமுறை வருகின்றதாயினும், ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பெயர் பெற்றுச் சிறந்து நிலவுகிறது. ஒருநாள் வைகுந்த ஏகாதசி எனப்பெரும் சிறப்புப் பெறுகிறது.

சிவராத்திரி விரதம் போல இதுவும் நித்திரை கொள்ளாமல் அனுட்டிக்க வேண்டிய விரதமாகும். திருமாலுக்கு அடிமை செய் என்று ஓளவையார் அருளிய முறையில் ஏகாதசி விரதம் எத்தெய்வத்தின் பெயரிலாயினும் நல்லதொரு விரதமாகும். அன்று சந்திரன் சூரியன் நிலையில் எமது உடம்புக்கு ஏதோ ஒரு நல்ல பயன் கருதியே முன்னோர் இதனைக்கண்டு எமக்கு விட்டுச் சென்றனர்.

ஏகாதசிநாள் எமக்கருள் பாலித்தநாள்

முன்னொரு காலத்தில் தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தபோது முதலில் எழுந்தது ஆகைகாலவிடம். அந்த

விடம் அங்கே கூடி நின்று வர்களைத் துன்புறுத்தியபோது திருமாலின் நிறத்தையும் நீலம் பாலிக்கச் செய்து விட்டது. விடத்தின் வேதனையைத் தாங்கமுடியாத தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் தஞ்சம் புகுந்து முறையிட்டபோது அவர்கள் மேலிரங்கிய இறைவன் சுந்+ரரை அனுப்பி அதனை எடுத்துவரச்செய்து உள்ளங்கையிலடக்கிப் பருகியவேளையில் உமையவள் வேண்டிக்கொள்ள அவர் அதனைக் கழுத்தளவில் தடுத்து நிறுத்தி நீலகண்டர் ஆயினார். எல்லோரும் வாழச் சிவபெருமான் ஆலமுண்டநாள் ஏகாதசி பின்னர் திருப்பாற்கடலில் அமுதம் தோன்றிய நாள் துவரத்தி. அமுதமுண்ட தேவர்கள் ஆடிப்பாடி ஓய்ந்த பின்பே பதினமூன்றாம் நாளில் சிவபெருமானுக்கு நன்றி சொல்ல நாடினர். அவர்கள் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தருளி வரழ்வழித்த நாள் பிரதோஷ நாளாயிற்று பிழை பொறுக்குமாறு சிவனை வேண்டி வழிபடுவதற்கு மிகவும் ஏற்றநாள் பிரதோஷ நாளாயிற்று.

வடமொழி வழிவந்த வரன்முறைப் புராணம்

வரதபண்டிதர் வடமொழி கைவந்த வரகவியுமாவர். “வடநூல் சொன்னவழிகண்டு தண்டமிழால் வகுத்தல் செய்தான் வரராச பண்டிதன்” என்பது ஏகாதசிப்புராணத்தின் பாயிரப்பாடல். ஒரு காலத்தில் தமிழராயிருந்தும் புலவர்கள் பலர் வடமொழியிலேயே பல நூல்கள் செய்துள்ளார்கள். அது அக்காலத்துப் பெருவழக்காகவும் நிலவியது என அறியக்கிடக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலியிலிருந்து, பறங்கிக்காரனுக்கு பசுக்கன்று கொடுப்பதிலும் பார்க்க பரதேசம் போதல் நன்றெனப்போன ஞானப்பிரகாசர் போனவிடத்திலே வங்காள தேசத்திலே வடமொழி வகுப்பு நடந்த இடத்தில் தூரத்தில் நின்று பாடங்களை ஒலிப்பதிவு செய்தாற்போல மனப்பதிவு செய்த பல மேதாவிலாசம் பெரிது. அவர் வடமொழியில் பல நூல்கள் செய்து சிதம்பரத்துப்பிராமணர்களைத் திடுக்குறச் செய்தபோது ஒருவர் ‘உவருக்கு வடமொழிதான் வரும், தமிழ் வராது’ என்று கூறக்கேட்டு. “அப்படியுமோ! இதோ பார்” எனக்கூறிச் சிவஞான சித்தியாருக்குத் தமிழில் அருமையான உரைசெய்து காண்பித்தார். இன்னும் பல நூல்களும் செய்தார்.

வரத பண்டிதர் வடமொழியிருந்தவாறு ஏகாதசி புராணத்தை 25% பாடல்களில் தமிழ்செய்தார். நூலமைப்பில் கடவுள்வாழ்த்து, அமையடக்கம், பாயிரம் என்பன பயின்னுவர பின்னே மூன்று

சருக்கங்களை முறையாக வந்தமைந்துள்ளன. காலநிர்ணயசருக்கம் உருக்குமாங்கதசருக்கம், வீமேகதிச் சருக்கம் என்பன நூலின் முக்கிய பாகங்களாகும்.

பாயிரமாயமைந்த ஒரேயொரு செய்யுளில் அரங்கன் மைந்தன், சுன்னுகத்துப் பூசரன், புலவர் புகழ் வரதராசபண்டிதன் என்பனவாகிய விபரங்களோடு இது திருமாலுக்குரிய விரதம் எனக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

“மின்னு கதிர்த் திகிரியங்கைந் பெருமானுள்ளம்
விருப்புறுமே காதசியாம் விரதமேன்மை
மன்னுகடல் புடவிதனில் வடநூல் சொன்ன
வழிகண்டு தண்டமிழால் வகுத்தல் செய்தான்
றுன்னுபுகழ்ப் பூசரர் தங்குலததில் வந்து
தோன்று மரங்கன் சுதன் நற்கண்ணை நாடன்
பன்னுதமிழ்ப் புலவர் புகழ் வரதராச பண்டிதன்
மண்ணுலகம் மதிக்கும் பாவல்லோனே”

காலநிர்ணயம்

சைவசமய விரதகால நிர்ணயத்தில் அண்மைக்காலத்தில் பெருங் கருத்து மோதல்கள் வந்து பஞ்சாங்கக்காரர் யடுத்தும் பாடு சிலவேளைகளில் வேதனையாயும் இருந்தது. ஆனால் ஏகாதசி விரதத்தைப் பொறுத்தவரையில் காலநிர்ணயம் இறுக்கமாக அமைந்துள்ளது. அதுவும் முன்வந்த புராணங்கள் பலவற்றில் முறையாக வந்தமைந்ததாகும் என்பர். எனவே அங்கே ஊசலாட்டத்திற்கு இடமில்லாது தெளிவாக உள்ளது.

“முன்னுரைத்த புராணங்கள் தம்மீற் சொன்ன
முறைமையெலா மாய்ந்தவற்றின்முன்சொன்னாற்போற்
பின்னுரைத்தா ரிம்முனிவர் சிலகி ரந்தம்
பேசுமிவையி ரண்டனையும் பேணியந்நான்
மன்னுவித்தி யாரணர் திரட்டி யொன்னாய்
வடித்தெடுத்த கிரந்தத்தின் வழிநூல் கண்டு
வின்னுதன்மா தவனேகாதசி யென்றேதும்
விரத மான்மியந் தமிழால் விளம்பலுற்றேன்”

கால நிர்ணயத்தில் பல நூல்கள் எடுத்தாளப் பெற்ற செய்திகள் வந்துள்ளன. கருடபுராணம், சூரிய சித்தாந்த புராணம், பாகவத புராணம், பிரம்ம கைவர்த்த புராணம், வீட்டுணு ரகசிய புராணம் பவிடியபுராணம் பத்மபுராணம், பிரமபுராணம்

காந்திபுராணம், காளிகாபுராணம், நாரதபுராணம், வராகபுராணம், வாயுபுராணம், மச்சபுராணம், கூர்மபுராணம் ஆகியவை ஏகாதசி விரத நிர்ணயத்துக்கு ஆதாரமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன. இத்தனை வடமொழிப் புராணங்களும் ஏகாதசி விரதத்தின் மகிமையைப் போற்றுகின்றன என்பதில் இவ்விரதத்தின் பெருமை நன்கு புலப்படுகின்றது.

வடமராட்சியார் கொண்ட வற்றூத ஆர்வம்

வரதபண்டிதர் செய்த ஏகாதசி புராணத்தில் புலோலிப் பெரியார் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் அதிக ஆர்வம் கொண்டு அதனை ஆராய்ந்து அச்சிற் பதிப்பித்துள்ளார். பின்னர் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் அரும்பதவுரையோடு வெளியிட்டுள்ளார். அவருக்குப் பின்னரும் வடமராட்சியார் பலமுறை இதனைப் பதித்து வெளியிட்டுள்ளார்கள். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் ஒரு காலத்தில் பருத்தித்துறையில் இருந்தவாறு பன்முகமாகச் சைவத் தமிழ்மணி புரிந்தபோது கந்தபுராணத்துக்கும் கற்றவர் புகழும் வண்ணம் கற்கண்டு போன்ற சுவையுடைய சொற் கொண்டு உரையெழுதியுள்ளார்.

தமிழ் நாட்டிலும் வட இலங்கையிலும் நாகர்களின் செல்வாக்கை அறியும்போது, வழிபாட்டு முறை, இலக்கிய மரபு, ஆட்சியியல் என்பனவற்றில் நாகன், நாகன் என வருகின்றன. ஒளி நாகன் அழகிய சோழன் ஒளி நாகன் சந்திரசேகரன், இந்து புரவன் சங்கநாகன் என்றெல்லாம் ஆயிரம் ஆண்டுக்கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

சிங்கள வேந்தர்கள் தமிழ்ப்பற்று மிகுதியால் தங்கள் கையொப்பத்தைத் தமிழிலேயே இட்டும், தங்கள் அரண்மனை மொழியாகப் பேசியும் வந்தார்கள்.

கனகசபாயோகி எனும் கூழங்கைத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

ஈழநாட்டுத் தமிழ்த் தாதாக்களை வரலாற்று நோக்கில் மூவகைப் பிரிவினராக ஆராய்ந்தறிதல் அமைவுடையதாகும். ஒரு வகையார் இங்கேயே தோன்றி, இங்கேயே பணி செய்தவர்கள். இன்னொரு வகையார் இங்கே தோன்றி, தமிழ்நாட்டில் பெரும் பணி புரிந்தவர்கள். மற்றொருவகையினர் தமிழ்நாட்டில் தோன்றி இங்கே குடியமர்ந்து ஆக்கப்பணி புரிந்தவர்கள். இங்ஙனம் வந்துறைந்து பணி புரிந்தவர்கள் வகையில் கூழங்கைத்தம்பிரான் சுவாமி அவர்களை முதலிற் குறிப்பிடலாம்.

காஞ்சிபுரத்தில் சைவவேளாண் குடியில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் தோன்றிய கனகசபாயதி என்பார் தென்மொழி, வடமொழி நிரம்பக்கற்று, சைவசித்தாந்த நெறியில் சரியை, கிரியை நிலைகடந்து, யோக மார்க்கத்தில் பெரிதும் ஈடுபடுடையவராய், பெரு நிலையடைந்து பெருஞ்சாதனைகள் புரிந்தார். அதனால் கனகசபாயதி யோகி எனப் புகழ் பெற்றிருந்தார்.

தாம்பெற்ற பெருநிலையும் புகழும் குருவருள் வழியில் தீட்சையும் உபதேசமும் இன்றிப் பூரணமாகா எனக்கருதி, ஞான வேட்கை மீ தூரத் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாரூர் மடத்தைவடைந்து, அங்கே தீட்சையும் உபதேசமும் பெற்றுத் தம்பிரானைத் தம்பிரான் தவசிப்பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் தலைமைப்பதவியையும் பெற்றுத்திருமடத்து ஆசானாயிருந்தார். திருமடத்தில் இவர் அலங்கரித்த பதவியும், அறிவாற்றல் மிக்கவராயிருந்து இவர் பெற்ற புகழும் மேன்மையும், மடத்தில் உடனுறைந்த சிலருக்கு வித்துவக்காச்சலை உண்டாக்கிவிட்டன. இக்காச்சலை மேலிடத்துச் சின்னப்பட்டம், ஷெரியப்பட்டம் அலங்கரித்தவர்களிடமும் தொற்றவைப்பதற்கு இரவு பகலாகச் சூழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

பெரியபட்டம் அளித்த ஆலங்காரகான பெரிய உருத் திராக்க மரலையைக் காணவில்லை என்ற பரபரப்பான செய்தி மடத்துப் பெரியவரையும் திணைக்க வைத்தது. பெரியதம்பிரான் சுவாமிதான் பெரிய கட்டியைக் களவாடிக் கொண்டார் என்ற செய்தி, மடமெங்கும் 'கிசு கிசு' குரலில் ஒலித்தது.

பழுக்கக் காச்சிய இரும்பை வலக்கையால் தூக்கி "நான் சுத்தவான்" என்று கூறவேண்டிய சூழ்நிலை பெரிய தம்பிரா னுக்கு உண்டானது. என்செய்வார், தூக்கினார், கைவெந்து கூழ் மானது. கூழங்கைத்தம்பிரான் என்னும் பட்டம் கிடைத்தது. போதும் போதும் மடசம்பிரதாயம் என்று கைவெந்ததோடு மனமும் வெந்த தம்பிரான் சுவாமிகள் சேய்நாடாகிய யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கினார்.

ஒல்லாந்தர் காலத்து யாழ்ப்பாணப் பட்டணம்

சைவக் கோயில்களையெல்லாம் தரைமட்டமாக்கிப் புறப் புறச் சமயங்களுக்கும் புறப்புறமாய் சமயத்தைப் புருத்திய போர்த்துக்கேயர் போயகன்ற பின் வந்த ஒல்லாந்தர், தங்கன் ஆட்சிக்காலமுடிவில் ஓரளவு சகிப்புத்தன்மை காட்டினராகச் சைவசமயம் மெல்லமெல்லத் தலைபெடுப்பத்தமிழ் தழைத்து வந்தது.

கொச்சியிலிருந்து வந்த கணேசையர் என்பார் ஒல்லாந்தர் அறிய ஆட்சியாளரின் பெருமதிப்புக்குரியவராய் இருந்தார். பிராமண முசுவியார் எனப் புகழ் பெற்றிருந்தவரிடம் கோபால் செட்டியார் என்பவர் உதவியாளராயிருந்தார். முதலியார் மீது கருத்து வேறுபாடு கொண்ட கோபால் செட்டியார் அவரை விட்டுவிலகிப் பலசரக்கு வியாபாரம் ஆரம்பித்து முன்னேறி இருந்தார். தாம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்தபோது உடன் கொண்டுவந்த விநாயகப் பெருமான் திருவுருவத்தைத் தினந்தோறும் பூசித்துப் பெருமை படைத்தவராய்த் தமிழ்ப்புலவர்களை ஆதரித்துவந்தார்.

கூழங்கைத் தம்பிரான் பெற்ற பெரிய வரவேற்பு

சைவத் தமிழ்ப் புலவர்கள் மத்தியில் பெரும்புரவலராய் இருந்த கோபால் செட்டியாரின் மனையை நோக்கி வருகை புரிந்த கூழங்கைத்தம்பிரான் சுவாமிகளுக்குப் பெரிய வரவேற்புக் கிடைத்தது. கலைக்களஞ்சியமாய், ஞானப்பெட்டமாய் நடந்து வந்த தம்பிரான் சுவாமிகள் வரவு, யாழ்ப்பாணத்தில் சைவக் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு ஒளியூட்டுவதாயிற்று-மைல் கல்லாயிற்று.

முன்னர் ஐரோப்பாக்கண்டத்திலே 1453ம் ஆண்டிலே கலாநிலையமாய் விளங்கிய கொன்ஸ்தந்தினோப்பின் நகரத்தைத் துருக்கியர் குறையாடியபோது, கலைஞர்கள் கலைக்களஞ்சியங்களாய் ஏடுகளையும் கக்கத்தில் இடுக்கிக்கொண்டு புலம்பெயர்ந்தவகையில் அங்கே ஐரோப்பாவில் பெரிய மறுமலர்ச்சி உதயமாயிற்று.

அந்த வகையில் இந்த யாழ்ப்பாணத்திலும் போர்த்துக் கேயரின் கெடுதியால் முன்னர் வெந்தவிந்த நிலத்தில் 1773ஆம் ஆண்டளவில் கூழங்கைத்தம்பிரான் சுவாமிகள் வரவு ஒரு மறு மலர்ச்சிக்கு வழி காட்டியது - அடிகோலியது. 'உலக்கைநாதன் போனவழி யாவும் தவிடுபொடி' என்னும் வழக்கில் போர்த்துக் கேயர் வந்த 1621 ஆம் ஆண்டு வழி சைவம் தவிடு பொடியாகியது. 1773 ஆம் ஆண்டளவில் இருள் விலகும் வகையில் விடி வெள்ளி உதயமானது.

தமிழறிஞர் மொய்த்தனர்

கோபால் செட்டியார் மனையை அலங்கரித்த கூழங்கைத் தம்பிரானிடம் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழறிஞர்கள் பல திசைகளி லுமிருந்து விரைந்து வந்தனர். நினைவாற்றல் மிக்கவர் எனப் புகழ் பெற்ற இருபாலை நெல்லைநாதமுதலியார், அவர் மைந்தர் பன்மொழிப்புலவர் சேனாதிராயமுதலியார், நல்லூர் பரமானந்தர் கந்தப்பிள்ளை, மாதகல் மயில்வாகனப்புலவர் முதலானோர் தமிழ்த்தாகந் தீர்த்துக்கொண்டனர். நன்றால் காண்டிகையை நாற்பது நாட்களில் சேனாதிராய முதலியார் ஐயந்திர அமை வாக்கற்றார் என்பர். இந்த வகையில் கோபால் செட்டியாரின் மைந்தன் வைத்தினிங்கச்செட்டியாரும் வீட்டில் இருந்தவாதே தமிழ் கற்றார் என்றும், தம்பிரான் எதையும் ஒரு முறைக்கு மேல் சொல்லமாட்டார் என்றும், ஒருமுறை சொன்னால் விளங்கிக்கொள்ளாத வைத்தினிங்கத்துக்குப் பலமுறைசொல்லி விளங்க வைத்தவர் மயில்வாகனப் புலவர் என்றும் கூறுவர்.

தம்பிரானைத் தொட்டுவளர்ந்த சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியம்

தம்பிரான் சுவாமிகளிடம் முறையாகப் படித்த இருபாலை சேனாதிராய முதலியாரின் முதன் மாணக்கராய் உருவானவர் நல்லூர் பரமானந்தர் கந்தப்பிள்ளையின் கடைக்குட்டியான ஆறு முகநாவலர். நாவலர் அவர்கள் அடிச்சுவட்டில் வந்தவர்கள் இன்றுவரை ஆயிரவராகப்பெருகிச் சைவத்தமிழ்ப் பரிபாலனஞ் செய்தல் அன்று ஆரம்பிரத்த மறுமலர்ச்சியினை பெரும் பேறேயாகும்

கூ.முங்கையர் வண்ணம்

கூ.முங்கைத் தம்பிரான் சுவாமிகளைத் தினமும் வணங்கி ஆடுள் பெற்ற கோபால் செட்டியாருக்கு அக்காலத்தில் ஓர் ஆண் மகவு பிறந்தது. செட்டியாருடைய மனைவியார் தையலாச்சி என்பாள் சங்கேந்தி என்னும் ஊரிற் பிறந்தவள். அவள் பெற்றமைந்தன் பிறந்த வேளையையும் அவனுடைய அங்கலட்சணங்களையும் கணித்த தம்பிரான் சுவாமிகள் “இவன் யாழ்ப்பாணத்தில் அரும்பணிகள் செய்வதற்கு வந்தவன்” என்று ஆசீர்வதித்தார்.

தம்பிரானை வணங்கி எழுந்த தையலாச்சியை வாழ்த்திய சுவாமிகள், அவள் பிறந்த சங்கேந்தி என்னும் ஊரையும் அவள் பெயரையும் சிலைடையாகக் கொண்டு அரியதொரு வெண்பாப் பாடியுள்ளார். ஒரு கையில் பாஞ்சசந்நியம் என்னும் சங்கினை ஏந்தியவரின் தங்கை ஒரு தையல். இங்கே சங்கேந்தி ஊரில் பிறந்த இவளும் தையல். அவள் பசுக்களைப்பரிபாலிக்கும் கோபாலனாகிய சிவபெருமானின் தேவி இங்கே. இவளும் கோபாலன் என்னும் செட்டியாரின் மனைவியாவள்.

“சங்கேந்தி தங்கச்சி தையலென்பா ரிங்கிவளும்
சங்கேந்தி குங்கச்சி தையலே - அங்கவளைக்
கோபாலன் நேவியெனக் கூறுவா ரிங்கிவளும்
கோபாலன் தேவியெனக் கூறு”

தம்பிரான் சுவாமிகள் இலக்கணம் வல்லவராயிருந்தமையால் நன்னூலுக்கு நல்லவியாக்கியானம் செய்துள்ளார். இன்னுபேரல் அன்றும் அருள் கொழித்து விளங்கிய நல்லைக்கந்த சுவாமியார் மீது நல்லைக்கவிவெண்பா ஒன்று பாடியுள்ளார். இது சூரமரூரபரசுவாமிகள் திருச்செந்தூர் முருகன் மீது பாடியருளிய சுந்தர் கவிவெண்பா போன்றதாகும்.

தம்பிரான் சுவாமிகள் சிலகாலம் அரியாலை மக்களுடன் நெருங்கிப்பழகி அவர்களுக்கு அறிவு நூல்கள் பலவற்றை ஐயந்தீரக் சற்பித்து வந்த காலத்தில் அங்கே எழுந்தருளியுள்ள சித்தி விநாயகர் திருவிருட்டை மணிமாலை என்னும் திருவருள் மாலை ஒன்றும் பாடியுள்ளார்.

தம்பிரான் சுவாமிகள் அமைதியான துறவுநெறியில் வாழ்ந்தவர் அவருக்குச் சமயவீடயங்களில் சாய்தல், உவத்தல் உண்டாகவில்லை. அவர் எல்லோருக்கும் நண்பராய்க் காட்சிக்கு எளியவராய் வாழ்ந்தவர். கிறிஸ்தவ சமயத்தவர் பலர் அவரையடுத்துத் தமது தமிழறிவை வீருத்தி செய்து கொண்டனர். அவர் கதாகாலட்சேபம் செய்வதில் நல்லதொரு முறையினைத்தாடனப்படுத்திப் பொதுமக்களுக்கும் முதியவருக்கும் கல்வியறிவுட்டியவர்.

யோசேப்பு புராணம் தந்த தம்பிரான்

கோவாவிலிருந்து வந்த குருமார் சிலர் இவரையணுகித் தமிழ்மொழியை ஆழமாகக் கற்றுக்கொண்டதோடு இவரை நயந்து வேண்டித் தங்கள் மதத்துக்கு அருமையான தொகு பெரிய நூலையும் செய்வித்தார்கள். யோசேப்பு புராணம் என்னும் நூல் இருபத்தொரு காண்டங்களைக் கொண்டதாய், 1023 பாடல்களில் நிறைவுறுவது தமிழ்நயம் களிநடம் புரியும் இனியபாக்கள் விரவிவர நன்றாகப்பாடப்பெற்றது. அதில் ஆற்றுப்படலத்தில் வரும் ஆறு விருத்தப்பாக்கள் ஆசிரியர்கள் பலரால் எடுத்துக் காட்டப்பெற்றுள்ளன. நூல் அச்சில் வெளிவரவில்லை என்பது உறுதியாக நம்பக்கூடியதாகவுள்ளது.

யோசேப்பு புராணத்தை வெகுவாக நயந்து அதிலிருந்து ஆறு பாடல்களை எடுத்து முதலில் சுவைத்தவர் கறபிட்டி வாசியும் பழந்தமிழ்ப் புலவருமான சைமன் காசிச் செட்டியாரவர்களாவர். யோசேப்பு புராணம் பாடுவித்தபெருமை பிலிப் மெல்லோ என்னும் பாதிரியாரையே சாரும். மெல்லோபாதிரியார் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய கொழும்புத் தமிழன். அவர் ஹீபுறு மொழியோடு கிரேக்கம், லத்தீன், போர்த்துக்கல், ஒல்லாந்தம் ஆகிய மொழிகளையும் நன்கறிந்த பன்மொழிப் புலவர். அவர் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த காலத்தில் ஆறு முகநாவலரவர்களின் தந்தையார் அவரிடம் ஒல்லாந்தமொழியினை நன்கறிந்தார். மெல்லோபாதிரியார் ஹீபுறுமொழியிலிருந்து பைபிள் நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பெருமை பெற்றவர். அந்த மொழிபெயர்ப்பை நாவலரவர்களின் தந்தையார் ஆராய்ச்சி கந்தப்பிள்ளை பார்வையிட்டுள்ளார். கூழங்கைத் தம்பிரான் தமது யோசேப்பு புராணத்தில் மெல்லோ பாதிரியாரையும் யாடியுள்ளார் என்று அறிந்தவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள். தம்பிரான் சிலேடையாகப் பேசுவதில் சமர்த்தர் என்ப. தம்பிரான் சுவாமிகள் மெல்லோ பாதிரியார் வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தேவப்பிரசையின் திருக்கதை என்றொரு நூலும் செய்துள்ளார்.

‘செட்டியார் சிவன்கோயில்’ என்னும் வைத்தீஸ்வரன் கோயில்

கூழங்கைத்தம்பிரான் குடியிருந்த மனையில் கோபாலுச் செட்டியாரின் மைந்தன் வைத்திலிங்கம் செட்டியாரும் சுவாமிகள் சீடர்களில் ஒருவர். நல்ல வியாபாரப்பெருக்கத்தாலும், முத்துக்குளிப்பாலும் பெருநிதிபெற்ற வைத்திலிங்கச் செட்டியார், தங்க ஒரு பெரிய வீடு கட்டுவதற்கு விரும்பினார். தமது விருப்பத்தை அவர் தம்பிரான் சுவாமிகளிடம் விண்ணப்பித்தபோது, சுவாமிகள் மகிழ்ந்து ஆசீர்வதித்ததோடு “நீ உனக்கு மனைவகுப்பதன்முன், உன்னை ஆளாக்கி இறைவனுக்கு ஆலயம் அமைத்தல் அமைவுடையதேயாகும்” என்று ஆலோசனை கூறினார்.

குருவாக்கைத் தலைமை மேற்கொண்ட வைத்திலிங்கன் செட்டியார் தமிழ் நாட்டில் தாமறிந்த வைத்தீஸ்வரன் கோயிலமைப்பில் சிவபூமியாகிய இலங்கையின் சிரத்தானமாகிய யாழ்ப்பாணத்தில் அமைக்கத்திட்டமிட்டுத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஆசிரமம் வல்ல ஸ்கபதிகளையும் கலைஞர்களையும் வரவேற்றுபசரித்துக் கோயிற்பணியைக் குறைவறக் கவனித்து உபசரித்து உடன் நின்று உருவாக்கினார்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ஆரம்பித்து நிறைவேறிய கட்டட வேலைகள், ஒல்லாந்தர் ஆட்சி முடிவடையும் காலத்தில் நிறைவு பெற்றன. நல்லூர்க் கந்தசாமியாருக்கு இன்றுள்ள ஆலயம் கட்டி முடிக்கப்பெற்றபின் ஒல்லாந்தர் காலத்திலேயே எழுந்த பழைய ஆலயங்களுள் செட்டியார் சிவன் கோவிலும் ஒன்று.

இக்கோயில் பிரதிட்டைப் பெருவிழா 1791 ஆம் ஆண்டுக்குச் சரியான சாதாரண வருடத்து சித்திரை மாதத்து பூர்வ பட்சத்து சப்தமி திதியிலே புனர்பூச நட்சத்திர வேளையிலே ஆசிரமவிகிடுக்கமைய அருமையாக நடைபெற்றது. அந்த வேளையிலேயே வைத்திலிங்கச் செட்டியாருக்கு அருகில் நின்று கூழங்கைத் தம்பிரான் சுவாமிகள் மனமுருக்கிப் பாடிய அவருடைய சொந்தத் தோத்திரப்பாடல் எம்மை அசைக்கிறது:

ஆசிரிய விருத்தம்

நதியரவ மதியிதழி புரிசடையவிழ்ந்து

நடநண்ணுமா காசலிங்கம்

நாலைவருக் குக்கலா னீழலில் லுபதேசம்

நவிலுற்ற மவுன லிங்கம்

திதிபதித ஊன்புடைத் தோழனா யீசான
 நிலை நின்ற வேட லிங்கம்
 நிவாதமுறை யிருவர்க் கழற்கம்ப வடிவாகி
 நின்றெழுந்த சோதி லிங்கம்
 துதி துதிக் கையானை யன்பொடும் போற்றிடுஞ்
 சுயம்பான வப்பு லிங்கம்
 துய்யவுணர் வோரிதய கமலா லயத்திலெழு
 சுடற்பொற் கொழுந்து லிங்கம்
 மதிதவழு மதிலோடு கோபுரந் திகழ்வுறும்
 வண்ணெயெல் லையினிறுத்தும்
 மாதங்க புரிதையல் பாகமிசை மீதமரும்
 வைத்தீச ங்காலிங்கமே.

தையல்நாயகி சமேத வைத்தீஸ்வரப் பெருமான் பஞ்சலிங்க
 சமஸ்தியாக வண்ணையில் எழுந்தருளிய பெரும்பேற்றினைக் கண்
 களிப்பக்கண்ணோடு வருஞ் சந்ததியார்களில் நெஞ்சிற் பதியுமாறு
 அன்று தம்பிரான் சுவாமிகள் பாடலின் அமைதியே அமைதி.

யாழ்ப்பாணத்தில் சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் மறு
 மலர்ச்சிக் காலத்து முன்னோடிகளுள் ஒருவராய் ஓளி வீசிய பின்
 1795 ஆம் ஆண்டளவில் ஓய்வுடன் ஞானவொடுக்கத்தமர்ந்து
 சமாதியாயினர். அவர் சமாதியான இடம் நல்லூரையடுத்த
 அரியாலையே என்பது ஆய்வுக்குரியதாகும்.

இலங்கையின் மிகப்பழைய அரசு பரம்
 பரையில் மூத்தசிவன், மகாசிவன் எனவருப
 வர்கள் தமிழர் என்பதோடு சைவர்கள் என்
 பதில் ஐயம் எதுவும் இல்லை. அவர்கள் வழி
 யில் வந்தவனே தேவப்பிரியதீசன் என்னும்
 தேவானாம் பிரிய தீசன். தேவப் பிரிய தீசன்
 புத்தசமயத்தை ஏற்றபோது பெற்ற தீட்சா
 நாம மாகலாம். அவனுடைய பூர்வாச்சிரமப்
 பெயர் சுத்தசைவத் தமிழ்ப்பெயர் எனக்
 கொள்ளவேண்டும்.

மாலை வாசி தந்த மாண்புடைப் பள்ளு

ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் காலந்தோறும் தந்த தமிழ்ப் பிரபந்தங்களுள், காதல், தூது, நொண்டிநாடகம், பள்ளு, குறவஞ்சி முதலியன பொதுமக்கள் படித்துணரும் வகையில் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை வருணிப்பதில் சிறந்து விளங்குகின்றன. ஈழத்தெழுந்த பள்ளுகளுள் காலத்தாற் பிந்தியது மாவிட்டபுரத்துச் சின்னக்குட்டிப் புலவர் தந்த தண்டிகைக் கனகராயன்பள்ளு என்னும் பிரபந்தமாகும்.

தமிழரசர்காலத்தில் காரைக்கால் என்னும் ஊரிலிருந்து வந்து வாழ்ப்பாணத்தில் சூடியேறிய வேளாளர் தெல்லிப்பழை, இருபாலை, மயிலிட்டி முதலாய இடங்களில் பெருஞ் செல்வராக வாழ்ந்தனர். அவர்களுள் தெல்லிப்பழையில் சிறப்புடன் வாழ்ந்த கனகராயன் என்பாரின் முன்னோருக்குத் தமிழரசர் தண்டிகை முதலாய விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தனர். அந்தச் சிறப்பு மேம்பாட்டினால் அவர்களின் பாரம்பரியப் பெயர்களுக்கு முந்தண்டிகை என்னும் விருது வழங்கவே, அந்த மரபில் வந்த இவர் தண்டிகைக் கனகராயன் எனப் புகழ் பெற்றார்.

ஆஸ்தானப் புலவர்

தெல்லிப்பழையில் வாழ்ந்த தண்டிகைக் கனகராயனின் மாணிகையில் மதிப்பு வாய்ந்த ஆஸ்தானப் புலவராய் அம்மனையை அலங்கரித்தவர் மாவிட்டபுரத்தவராய சின்னக்குட்டிப் புலவர் என்னும் சிறந்த கல்விமானாவார். சின்னக்குட்டிப்புலவர் நல்ல தமிழ்ப்பரம்பரையில் உருவான நற்றமிழ்ப்புலவராவார்.

அவர் தாம்வாழ்ந்த பெரும்பகுதியெங்கும் அன்று நிலவிய உழவு வாழ்க்கையை நேரில் நன்குக அறிந்தவராவார், உழவுத் தொழிலில் உழுவித்துண்போருக்குப் பண்போடும் பணிவோடும் பணிபுரிந்த தொழிலாளரின் பெயரினாலேயே பள்ளுப் பிரபந்தம் தோன்றியதாகும். ஆனால் அது உழவுத்தொழிலின் உயர்வையும் பண்பாட்டையும் குறிப்பதாகும்.

பள்ளுப்பிரபந்தம் நாடகமாக நடித்தற்கேற்றவகையில் எழுந்ததாகும். அதிலே வருகின்ற உரையாடல் அந்த நாடகத்துக்கு ஏற்றங்கொடுக்கும் ஓர் அம்சமாகும். தொழிலாளிக்கு அக்கால வழக்கத்தின்படி இரண்டு மனைவியர் வெவ்வேறு பிரதேசத்தவராய் வந்து வாய்ப்பது வழக்கம். அவர்கள் இடையிடையே தங்களுள் உண்டாகும் பிணக்குகளில் ஆளை ஆள் செல்லமாகவும், காரசாரமாகவும் ஏசிக்கொள்ளும் போது அவரவர் பிரதேசத்து வாழ்க்கைப்போக்கு நாகரிகம் கண்டிக்கப்படும் வகையில் அவரவர் வணங்கும் தெய்வ மூர்த்தங்களும் கண்டிக்கப்படுதல் வழக்கமாயிற்று.

மனைவியர் மரபை மாற்றிய புலவர்

பள்ளுப் பிரபந்தங்களில் பொதுவாகத் தொழிலாளியின் மனைவியர் வெவ்வேறு ஊரவராயோ, நாட்டவராயோ வந்து வாய்ப்பவராக, இங்கே சின்னக்குட்டிப் புலவர் சித்திரித்த மனைவியர் இருவரும் புகழ்பெற்ற வளம் நிறைந்த காரைக்காட்டுப் பிரதேசத்தவராய், ஒருத்தி வடபகுதியினளாகவும், மற்றவள் தென்பகுதியினளாகவும் வந்து வாய்த்துள்ளனர். இருவரும் அபிவிருத்தியடைந்த பிரதேசத்தவராகத் தங்கள் பிரதேச வளச் சிறப்புக் கூறும்போது படிப்பவர் மனம் பக்கஞ்சாராது மணிக்கூட்டு ஊசலி போல அங்கும் இங்கும் அசைகிறது.

நாட்டுவளம் கூறும் பெண்கள் தங்கள் நாட்டில் பாலும் தேனும் கலந்து பாய்வதாகவும், வாழை, மா, பலா, ஆகிய முக்கனிகளின் சாறுகள் மூன்றும் திரண்டு பாய்வதாகவும், கிளி, குயில், முதலிய இனிய குரற்பறவைகள் ஒலி செய்வதாகவும் பாடுதல் புகழ்தல் வழக்கம். அந்த மரபில் இவர்களும் தத்தம் பிரதேசவளங் கூறுதல், கற்பனையில் ஓர் உயர்ச்சிதான். அந்த உயர்ச்சியிலே நெற்பயிர் கரும்பின் அளவுக்கு வளர்கின்றதென்றால் அதற்கு வயலில் உண்டான சேறுதான் காரணமாம். அந்தச் சேறு முக்கனிகளின் சாறு தான்.

ஊண்ண மாங்கனி யூற்றிய ஆற்றின்

வருக்கை வாழை பெருக்கிய சேற்றின்

கன்ன லெண்ணவே செந் நெல் வளர்ந்தோங்கும்

தென்காரைவள நாடெங்கள் நாடே.

தென்காரைக்காடு இவ்வாறாக வடகாரைக்காடு எவ்வாறென்றால் அங்கே செந்நெல்லினத்திலே பலவகையான இனங்கள் முற்றிக்கலகலத்து அறுவடையாகி, மனைகள் போலக் குவிக்கப் பெற்றுள்ளதாம்.

பலவீதச் செந்நெல் பேரரை மிதித்துப்
பகரும் பற்பல நற்றிணை தோறும்
மலைகளின்னப் பொலியைக் குவிக்கும்
வடகாரைவள நாடெங்கள் நாடே

பாரத நாட்டிலே தென்திசைக்கு ஒரு பெரிய ஏற்றம் பண்டுதொட்டு இன்று வரை உண்டு. அது எக்காலத்திலும் உள்ளது. மேருமலை தாழ்ந்து தென்திசை உயர்ந்தபோது, திசையினைத் திசைதின் பெருமையெல்லாம் தென்திசையே சென்றேற எனவருந்தொடர் தென்னாட்டுத் தெய்வமே எந்நாட்டவர்க்கும் தெய்வம் எனப் போற்றவும் வைத்தன. அந்த வகையில் அந்த மரபில் வந்த தென்காரைக்காற் பெண் என்ன சொன்னாள் தெரியுமா?

திருவைந்தெழுத்தும் என்றும் சகைனமாங் நிலவும் சைவ சமயமும் திருநான்மறையும், திருமால், பிரமன் ஆகியோராலும் அறியமுடியாதா நீதியும் வாய்மையும் வளர்ந்தோங்கிய சிறப்பின் திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பும் அறநெறியும் தென்பகுதியிலே வளர்ந்தோங்குகின்றதாம்.

மருவும் அஞ்செழுத்தும் வளர் சைவமும்
மறையும் நீதியும் வாய்மையும் ஒங்கிட
திருவெண்ணீறும் அறநெறியும் வளர்
தென்கரைவள நாடெங்கள் நாடே.

மற்றுஞ்சில மரபு மாற்றங்கள்

பள்ளப் பிரபந்த மரபில் சின்னக்குட்டிப் புலவர் செய்த மற்றுஞ் சில மரபுமாற்றங்களும் உண்டு. பள்ளப் பிரபந்தப் பாத்திரங்கள் அவர்கள் செய்த தொழில்களையும், இருப்பிடச் சூழல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே வழங்கிவந்தன. சங்ககால இலக்கியங்களில் ஆயிரக்கணக்கான தனிப்பாடல்களிலேயும் அந்த மரபு நிலவி வந்தது. கலித்தொகை, நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு முதலிய பாடல்களில் தலைவன் தலைவிவர் தனிப்பட்ட பெயர் பெற்றவராய் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்தவகையிலே வந்த வரிசையிலேதான் பள்ளப்பிரபந்தப் பாத்திரங்களும் வழங்கிவந்தனவேனும், சின்னக்குட்டிப் புலவர் அந்த வரன்முறையை மாற்றிப் பாத்திரமாயமைந்த பண்ணைத் தொழிலாளிக்குப் பெயர் குறிப்பிட்டு நாகன் என வழங்குகின்றார்.

இன்னும் சின்னக்குட்டிப் புலவர் எடுத்துக்கொண்ட பிரபந்தத்தின் பாட்டுடைத் தலைவரை கனகநாயகன் என்பவரின்

குலமுறை கிளத்தும் மரபினையும் அவர் விருந்தாக புதுவதாக, நூதனமாக, புரட்சிகரமாக நுழைத்துள்ளார். கனகநாயகனின் முன்னோர்கள் பெருஞ்சிறப்புப் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்தவர் கனகராயன் என்பாராவார். இங்ஙனம் நுழைந்தவர் அந்தக் குலமுறையில் வந்தவர்கள் வரன்முறையாக வாழ்த்தும் பகுதியும் புதியதாக தெல்லிப்பழை, டயினிட்டி, இருபாலை ஆகிய மூன்று ஊர்களிலும் வாழ்ந்த முப்பத்துநால்வரை வாழ்த்துகின்றார். இந்தக் கனகராயன் குடும்பத்துக்கும் கனகராயன் குளத்துக்கும் தொடர்பு இருக்கலாமோ தெரியவில்லை.

நூலாக்கிய பெருமை

இவ்வாறுகத் தண்டுகைக் கனகராயன் பள்ளினை நன்றாக ஆராய்ந்து வரலாற்று விளக்கம் முதலிய சிறப்புக்களோடு அருமையாக அரிதில் முயன்று 1932-ஆம் ஆண்டில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட பெருமை பட்டதாரியும் சட்டத்தரணியுமான அறிஞர் குமாரசுவாமி அவர்களுக்கே உரியதாகும். இவர் கோப்பாய் முன்னாள் பிரதிநிதி வன்னியசிங்கம் அவர்களின் தந்தையாராவார். இப்பெருமகனார் தேடிவைத்திருந்த யாழ்ப்பாணத்தமிழ்நூல்கள் பல வன்னியசிங்கம் அவர்கள் மூலமாக யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகத்தில் அன்பளிப்பாகக் கிடைத்திருந்தன. அவை அக்கினி பகவானுக்கு ஆகுதியாகி விட்டமை தமிழர் செய்த தவக்குறையே தான்.

துறை என்னும் தமிழ்ப்பதம் கப்பல் தங்கிப்போகும் இடத்தையும் குறிப்பது. இலங்கையில் பல துறைமுகங்களின் பெயர்கள் பகுதி கெட்டு விசுதி செம்மையாய்த் துறை என ஒலிக்கின்றன. பருத்தித்துறை ஆங்கிலத்தில் படாதபாடு படுகிறது. தேவன் துறை தென்னன் துறை தெற்கில் டொன்றுவாகி என்னவோ ஒலிக்கிறது.

காவியம் தந்த காரைநகர்ப் புலவர்

தமிழிலக்கியப்பரப்பில் காப்பியங்கள் எனவும் காவியங்கள் எனவும் வழங்கும், பிரபந்த இலக்கியப்பகுதியும் ஒன்று. பழைய காலத்துப் பெருங்காப்பியங்கள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, குண்டலகேசி, வளையாபதி என்பனவாம். இவற்றைவிட சிறுகாப்பியங்கள் ஐந்தும் தமிழில் எழுந்துள்ளன. அவை சூளாமணி, யசோதரகாவியம், உதயணங்கதை, நீலகேசி. நாககுமார காவியம் என்பனவாம். இவற்றில் சூளாமணியை அரிதின முயன்று ஆராய்ந்து முதலில் பதிப்பித்த பெருமை யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்தாதா தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களைச் சாரும்.

பழைய காப்பியங்களின் இலக்கணங்களையும் கட்டுக்கோப்புகளையும் நன்கறிந்த ஈழத்தவர் சிலர், அவற்றின் வரிசையில் மொழிபெயர்ப்பாகவும், தழுவலாகவும் காவியங்கள் செய்து தமிழ்தாதாவாயுள்ளார்கள். முன்னர் வெளிவந்த கண்ணகி வழக்குரை சிலப்பதிகாரத்தின் தழுவலாகும். இரகுவம்சம் வடமொழியில் காளிதாசர் செய்த காவியத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகும். பின்னர் வந்த காவியங்களுள் திருச்செல்வர் காவியம், கஞ்சன்காவியம், இருதுசங்கார காவியம், என்பனவாகும். இருதுசங்கார காவியம் என்பது காளிதாச மகாகவி செய்த ருதசங்கார என்னும் வடமொழி நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாகும். இதனைச் செய்தவர் முன்னாள் கல்விபதிகாரியும், ஆரிய திராவிட பாஷா பிணிகுத்திச்சங்கத் தாபகருமான மூகாந்திரம் சதாசிவ ஐயரவர்களாவர். கஞ்சன்காவியஞ்செய்தவர் வட்டுக்கோட்டையூர் முத்துக்குமாரர் என்னும் புலவராவர். இவர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் ஆசிரியர் சேனாதிராய முதலியாரின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவராவர்.

திருச்செல்வர் காவியம்

கரரைநகர்த் தமிழ்ப்பண்ணையில் தோன்றிய பூலோகசிங்க முதுவியார் என்பார் உள்ளூர்ப் புலனர்களிடம் கல்விகற்று வித்துவ முறுக்கேறித் தெல்லிப்பழைக்குச் சென்று அங்கே புறமதத்தவர்கள் மத்தியில் பெரிய மதிப்புப்பெற்று அவர்களால் வெகுவாகப் பாராட்டப்பெற்று மதமாற்றஞ் செய்யப்பெற்று அருளப்பநாவலர் எனக்கொண்டாடப்பெற்றிருந்தார். அவர் 1680 ஆண்டளவில் தோன்றி 1700 ஆம் ஆண்டளவில் பெரும்பதவியிலிருந்தார் என்ப.

இவ்வாறாக முன்னர் கி. பி எட்டாம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் சிந்துதேசத்து அரசனான அபிசேனர் என்பாரின் மைந்தனாய் திருச்செல்வர் என்னும் இளவரசர் அரசபோகத்தை விடுத்துத் துறவுபூண்டு, காடுசென்று வளம்பெற ஆன்மீக வாழ்வு வாழ்ந்து நற்கதியடைந்த வரலாற்றை முன்னர் ஒரு அருளப்பர் என்பார் கி. பி 773 ஆம் ஆண்டளவில் எழுதி வைத்தாராக. அதனைப் பூலோகசிங்க முதுவியார் கருத்தூன்றிக்கற்று தாமும் அருளப்பநாவலர் எனப்பெயர் பூண்டு அக்கதையைக் காவியமாக கத்தமிழிற் பாடுவாராயினார்.

பெருங்காப்பிய இலக்கணங்களை நன்கறிந்த அருளப்ப நாவலர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட காப்பியத்தை நவி சிறக்கப் பாடுவான் தொடங்கி காப்பு, கடவுள்வாழ்த்து, அவையடக்கம் பாயிரம் முதலிய அங்கங்கள் துலங்க இருபத்துநான்கு படலங்களில் 1946 விருத்தப்பாடல்களிற் பாடி முடித்தார். நூலில் நசட்டுப் படலம், நகரப்படலம் முதலியனயாவும் நன்கமைந்தவாறே இடையில் சம்பிரதாயம் நோக்கி, ஞானஸ்ரானப்படலம், அவீனேர் மறை தெளிப்படலம். துறவுப்படலம் கதிபெறுபடலம் இறுதியாக வருக்கப்பெற்றுள்ளன. கிறிஸ்தவர்கள் நன்கு போற்றிய இந்நூல் 1896 ஆம் ஆண்டில் அச்சுவேலியூர் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்னும் பத்திராதிபரால் ஞானப்பிரகாச யந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றதாகும். இதற்கு யாழ்ப்பாணம் சத்தியவேத பாதுகா வலன் பத்திராதிபர் தம்பு நல்லதொரு சிறப்புப்பாயிரம் பாடியுள்ளார். அன்றி, இதன் பதிப்பாராய்ச்சியில் அக்காலத்துப் பெரிய பண்டிதர்கள் பலர் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்றும் கூறுவர்.

இந்நூலின் பெருமையையும் இதனைச் செய்தவர் இவர் என்னும் சிறப்பினையும், நூலாசிரியருக்கு வழங்கிய இருபெயர்களையும், தொடர்புபூண்ட இரண்டு ஊர்களின் பெயர்களையும் செய்யுளொன்று செம்மையசகக் கூறுகிறது.

“சொல்லினரூள் பெருகு தவழ் செல்வராயன்
கதையைத் தேர்ந்து நுண்ணூற்றுல்லியமோர்ந்
திடும்புலவர்
மகிழ்தூங்க விருத்தத்தாற் சொற்றிட்டானால்
நல்லிசைநாடகமியலின் தமிழ்தெரிநா
வினன்சதுநாகரீகன் தெல்லிநகரருளப்பன்
தென்காரைப் பூலோக சிங்கன் றுளே”

கதையும் கதையில்வரும் கருத்தும் பிறநாட்டுத் தொடர்புள்ளன
வாயினும் காவியம் தமிழிலே எழுந்த பாண்மையில் கதாபாத்திரங்கள்
தமிழ்ச்சாயல் உள்ளவராய்க் காட்சியளிக்கும் சதுரப்பாடு ஆசிரியரின்
கற்பனைத்திறனால் அமைந்ததாகும். வயலில் வேலை செய்யும் சாதாரண
பெண்கள் தமிழ் தழுவிய சாயலில் அங்க அசைவுகளில் தமிழ்மயமாகக்
காட்சியளிக்கின்றார்கள்.

“ஆடகச் சிலம்பொலி யாவக் கிண்கிணி
பாடகச் சீறடி பரதப் பண்ணுறச்
சூடகக் கரங்குளிற் கண்க டோய்தர
நாடகத்தியல்பெற நாறு நாட்டினர்”

நாட்டுப்படலத்தில் உள்ள நயங்களில் ஒன்றைச் சுவைத்த
நாம், நகரப்படலத்திலும் ஒரு நயத்தைச் சுவைத்தல அமையும்
அந்த நாட்டில் மெல்லியலார் அழகு, சாயல், மொழி எல்லாச்
சாயல்களும் தழுவியவர்கள். அந்த மெல்லியலாளர்களிடம் குயிலினம்
வந்து ஶூரலினிமையைக் கவர்ந்து பறக்கின்றனவாம். அங்
நவனமே அன்னங்கள் வந்து பெண்களின் அலங்கார நடைகளைக்
கவர்ந்து போகின்றனவாம். இக்களவுகள் இரண்டையும் தவிர
அங்கே வேறெந்தச் செல்வத்தையும் களவு செய்வார் எவரும்
இல்லையாம். இது புலவனாரின் கற்பனையின் உச்சி,

“செவ்வித்திரு நகரத்துறை செல்வத்திடை சிறிதே
கொவ்வைக்கனி யதரத்தவ ரிசையைக்குயின் கவரும்
நவ்விக்குல நயனத்தெழி னடையைச்சிறை யன்னம்
வவ்விக்கொள வல்லாண்மறு பொருள்வெளவுந ரிலையே”

அருளப்பர் செய்த மற்றொரு நூல்

இவ்விதமாகப் பலவிதநயங்கள் பூத்தகாவியத்தை நற்றயி
ழில் செய்து தந்த நாவலர் இக்கதையையே அம்மாண இலக்கி
யமாக நயந்ததும்பப் பாடித்தந்துள்ளார். அம்மாண இலக்கியம்

பெண்கள் மூவர் சேர்ந்து பாடும் மரபில் பொதுமக்கள் இலக்கியமாகப் பல்கிப் பெருகியதொரு காலம் ஈழத்தமிழர் வாழ்வில் ஹரி காண்பதுண்டு.

ஈழத்துத் தாதாக்கள் தந்த அம்மானை இலக்கியங்கள் அர்ச் யாகப்பர் அம்மானை முதலாகப் பலவாகும். அவை பலவும் காலப்போக்கில் எம் கைக்குக் கிட்டாமல் போனவை நமது தவக் குறைவாகும். அண்மையில் வாழ்ந்த ஆறுமுகநாவலரவர்களின் ஆசிரியர் சேனாதிராயமுதலியார் நல்லூர்க்கோபுர வாசலில் நின்ற வாறே 'திருவாரும் நல்லைநகர்' எனத் தொடங்கும் அம்மானை யொன்றைப் பாடினார் என்று அறியக்கிடக்கிறது.

அருளப்பநாவலர் செய்து தந்த திருச்செல்வர் அம்மானை இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்ததாகக் கூறுவர். அருளப்ப நாவலர் சந்தியோகுமையூர் அம்மானை என ஓர் இலக்கியமும் செய்துள்ளார் எனக் கூறுவாருமுள்.

அருளப்ப நாவலரின் காலத்தை வற்புறுத்தும் நிகழ்ச்சி யொன்று ஒல்லாந்த அரசு கட்டளைகளில் காணப்படுகிறது. அருளப்ப நாவலரின் அருமை மைந்தர் சுதேச வைத்தியத் துறையில் நிபுணராகி, அரசறியப் பணிபுரிந்த சிறப்பைக் கண்ட ஒல்லாந்த ஆட்சியாளர் அவரை ஆஸ்தான வைத்தியர் என்னும் அந்தஸ்தில் உயர்த்திப் பட்டயமும் வழங்கிப் பணியாளர்களும் நியமித்தனர் என 29-9-1756 நாளின் அறிக்கையொன்று கூறுகின்றது.

கடவுளைப்பற்றிச் சொல்லாதவர்களும் திருவுருவத்தை வணங்காதவர்களும், சிவனொளிபாதமலையில் திருவடியை என்ன என்று நினைக்கிறார்கள். திருவடி திருவருள் என்பவர்கள் சைவத்தமிழரேதான்.

தமிழர் கண்ட சைவக் கடவுளின் மூர்த்தி பேதங்கள் யாவும் வேதகாலத்துக்கு முந்தியவை என்று இந்திய அரசாங்கம் வெளியிட்ட நூலில் துலாம்பரமாக அறியக்கிடக்கிறது.

துதியும் தூதும் தந்த இணுவில் சின்னத்தம்பிப்புலவர்

ஈழவள நாட்டின் இணையில்லாப் புலவர்கள் வரிசையில், செத்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்களாயும் சைவம் வளர்த்த சான் ரேர்களாயும் பெருந் தொண்டாற்றிய பெரியவர்கள் பலர் சின்னத்தம்பி என்னும் பெயரிலேயே புலவர்கள் பலர், காலந்தோறும் தோன்றியுள்ளனர். அவர்களுள் நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப்புலவர், இணுவிற் சின்னத்தம்பிப்புலவர், அல்வாய் சின்னத்தம்பிப்புலவர், உடுப்பிட்டிச் சின்னத்தம்பிப்புலவர் ஆகியோர் தமிழ் தந்த தாதாக்கள் வரிசையைத் தக்கவாறு அலங்கரிக்கின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்து இணுவில்பதி குளத்தங்கரை நாகரீகத்துக்குப் பெயர்போன குடியிருப்புக்களில் ஒன்று. சைவத்தமிழ் பண்ணைகளுள் ஒன்று. பல்லாண்டுகளாகப் பல கலைகளையும் பேணிப் காத்துவந்த பெருந் கலைவாணர்களின் உறைவிடங்களில் ஒன்று. ஆயகலைகளுள் ஆடல் பாடல் முதலிய அருங்கலைகள் அன்றும் இன்றும் அங்கே களிதடம் புரிந்த, புரிகின்ற அமைவு எல்லோரும் அறிந்ததே. விவசாயம், வர்த்தகம், தொழில்துறை முதலிய வற்றிலும் மேம்பாடு கண்ட இணுவிலில் தமிழரசர்களோடு தொடர்பு கொண்ட ஆலயங்களும் பல நூற்றாண்டுக் காலமாக அங்கே நிலவி வருகின்றன.

ஓல்லாந்தர் கொடுத்த முதலிப்பட்டம்

இணுவிற் சின்னத்தம்பிப்புலவர் இலங்கைக் கரைநாடுகளை ஓல்லாந்தர் ஆண்டகாலத்தில் தோன்றியவர். இணுவில் சிதம்பர நாதர் என்பாரின் மைந்தராகத் தோன்றிய இவருக்கு கதிர்காம சேகரர் என்பதே இயற் பெயர் என்ப. அப்பெயரோடு ஓல்லாந்த அதிகாரிகள் அளித்த மானமுதலியார் பட்டமும் சேர இவர் கதிர்காமசேகர மானமுதலியார் என வழங்கி வந்தார்.

இவர் சைவநி கைவந்த பக்தியிலக்கியவாணராய் இருந்த தோடு, பொதுமக்கள் பெரிதும் விரும்பிய இசை நாடகத்துறை யிலும் விற்பனைராசி, தொண்டி நாடகம், கோவலன் நாடகம் அனிகுத்த நாடகம் முதலிய நூல்களும் செய்தவராவார்.

இணுவிற்பதியில் கோயில்களுக்குக் குறைவில்லை. இணுவில் வாசிகள் கோயில் வழிபாட்டில் தம்மை மறந்துருகும் இயல்பினர். அங்கே ஆண்டு முழுவதும் ஏதோ ஒரு இடத்திலாவது ஒரு திரு விழாவாவது நடைபெறுவதால் வழிபாட்டுப் பழக்கம் சளுதன மாக நிலவுகின்றது. சைவங்காக்கும் இணுவிலில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, சைவமகாசன வித்தியாசாலை முதலான கல்விக்கூடங்களுக்குக் குறைவில்லை.

கோயில் நுகரம்

குளத்தங்கரை நாகரிகத்தில் தோய்ந்து பழகிய மக்கள் கோயில் வழிபாட்டில் சிறந்து விளங்கிய அநுட்டானங்களில் மேம்பட்டுப் பக்திவயப்பட்டுப் பாடல் ஆடல்களில் தங்கள் திறமையைக் காட்டத் தவறுவதில்லை. அந்த வகையில் அவர்களுக்குக் காவடியாட்டம் கைவந்த கலை.

பக்தித்துறையில் பழுத்த ஊரவருள் சின்னத்தம்பிப்புலவர் காலத்தால் முற்பட்டவர். இவருக்குப்பின் வந்தவர்களுள் நடராச ஐயர் என்பார் நாவலர்களின் நன் மாணாக்கனாகிச் சித்தாந்த சாத்திரம் செம்மையாகக் கற்றிருந்ததோடு யோர்த்துக்கேயர் காலத்தில் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரான் சுவாமிகள் அரிதியுயர்ந்து எழுதிய சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்தின் அகலவுரையை 1882 ஆம் ஆண்டிலே அருமையாகப் பதித்தவர். அன்றி குப்பிழான் செந்திநாத ஐயரவர்களின் சித்தாந்தஞானகுருவாயிருந்தவர். இந்தப்பாரம்பரியம், திருப்பரங்குன்றம் வரை பரவி அங்கே சப்த ரிஷிகள் என வழங்கிய பழநி ஈசரனசிவாசாரிய குருபரியந்தம் படிப்பதற்கு வழிவகுத்தது.

இன்னும் இணுவில் தோன்றிய பேராயிரம் உடையவர் வழித்தோன்றல்கள் பலர். அம்பிகைபாகர் என்பார் அடக்கமான ஆசிரியராய், தம் அறிவாற்றலைத் தமிழ்நாட்டில் மணக்கச்செய்ய வசதியும் வாய்ப்புச் செய்தவர் தமிழ் தந்த தாதா தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களாவார். புலவர்களுக்கு இரும்புக்கடலை என நிலவியது தணிகைப்புராணம். அதனைச் செய்தவர் சிவஞான முனிவரின் மாணாக்கரான கச்சியப்பமுனிவர். கடினமான தணிகைப்புராணத்தை தமிழ் வாணர்களுக்கு முகஞ்செய்தவர் உரையாசிரியர் அம்பிகைபாகர்.

சின்னத்தம்பிப்புலவர் துதித்த சிவகாமியம்மை

இணுவீர சிவகாமியம்மை அவ்வுரவர்களுக்கு வரமும் வாழ்வும் வற்றாத வளமும் அளிக்கும் வடிவுடையன்னை. அவள் அன்பர்களை அடியவர்களை அண்டினோரைக்காத்தருளும் கண்கண்ட தெய்வம். ஒரு சமயம் சின்னத்தம்பிப்புலவரை அவரின் பகைவர் யாரோ வஞ்சனையால் மடக்கிப்பிடித்து எடுத்துச் சென்று மறியல் செய்தாற்போல மறைவிடத்து ஒதுக்கி வைத்தனர், பூட்டப்பட்ட அறையில் கிடந்து வாடிய அவருக்குத் தாய்போல் வழி திறந்தவள் சிவகாமித் தெய்வமேயாவள்.

சிறையிலிருந்த சின்னத்தம்பிப்புலவர் சிவகாமியம்மையைச் சிந்தையில் இருத்தித் தம்மைமறந்து தமிழ் நயங்கனியப் பத்துப் பாடல்கள் தரவுகொச்சகத்தில் பாடினார்; தமிழ் தந்த தாதா வாயினார்.

“பெற்றவள் நீ யானானது பிள்ளையுலகோரறிய அற்றமி லாச் செல்வமருளி வளர்த்தன்புதந்தாய் இற்றைவரையுந்தனியே யான் வருந்த வெங்கொழித்தாய் சிறறிடைமின் னன்னை சிவகாம சுந்தரியே” தாம் சிறையில் வருந்தியதையும் தாம் துதிப்பாடல்களில் இடையிடையே குறிப்பிட்டதோடு, ஈற்றில் சிவகாமசுந்தரி தம் சிறையை நீக்கியருள் புரிந்ததையும் குறிப்பிட்டுப் பாடி யுள்ளார்.

“துப்பூட்டு மென்றனது துண்ணார் சிறைப்படுத்தும் அப்பூட்டுத் தீய அரிய சிறைவீட்டிருக்கும் இப்பூட்டு நிர் ப்பூட்டாய் என்சிறையை நீக்கியருள் செப்பூட்டும் பொற்றூள் சிவகாமசுந்தரியே”

சிவகாமசுந்தரி தம்மைச் சிறை நீத்தபேரருளைப் பெரிதும் வியந்து, சிறை தீர்த்த சிவகாமசுந்தரியே என துதித்து மகிழ்வார்.

பஞ்சவர்ணத் தூது பாடிய புலவர்

இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழ்த் துறைபோய சின்னத்தம்பிப்புலவர் பாடிய தூதுப்பிரபந்தம் ஒன்று வீரர் வணக்கத்தை நினைவுபடுத்துகின்றது. தமிழ்ப் பண்பாட்டில் வீர மரணமெய்தியவர்களுக்கு நடுகல் நட்டு வழிபாடு செய்தல் பாரம்பரிய வழக்கம். என் தலைவனுக்கு முன்னே வராதே. வந்து தோற்றுக் கல் நின்றுவர் பலர். பலராய் பெருவீரரை வென்ற

வன் என் தலைவன் "என்னை முன் நில்லன்மீன் தெவ்வீர் பலர்
எள்ளு முன்நின்று கல்நின்றவர்" என்று திருவள்ளுவர் படைச்
செருக்கில் ஆண்மை மிகுதி கூறுகின்றார். இணுவிலில் உள்ள
கோயில்களுள் இளந்தாரி கோயில் என்பதும் ஒன்று. அங்கே
கோயில் கொண்டுள்ள காளிங்கராயன் தந்த கயிலாயநாதனே
பஞ்சவண்ணத்தூதின் பாட்டுடைத் தலைவனாவன். இவன் கலிங்க
நாட்டைச் சேர்ந்த வீரரின் சந்ததியினன். இலங்கையை ஆண்ட
மாகன் வரலாற்றோடு இணைந்தவன் எனினுமாம்.

வீரராய இளந்தாரி பவனி வரும்போது கண்டு காதல்
கொண்ட தலைவியாய புலவர் தம் வயமிழந்து பாடும் பாவனை
உச்சமாயுள்ளது. புலவர் சந்திரமோகினி எனக் காதல் வயப்
பட்ட பெண்ணின் பெயரையும் தருகிறார். சந்திரமோகினி காதல்
படுத்திய பாட்டில் நிலவையும், தென்றலையும், கிளியையும் அன்
னத்தையும், தோழியையும் தூதனுப்பினான். இவ்வாறாக ஐவகைத்
தூதில் அசைந்த இளந்தாரி அவளைத் திருமணஞ் செய்வதாகத்
தோழியிடம் இசைவு தெரிவித்தான்.

இத்தகைய தூதுப் பிரபந்தம் தொல்பாப்பியர் சூறிப்பிட்ட
வீருந்தின் மேல் வீருந்தாக அமைந்துள்ளமை இணுவிலுக்குப்
பெரும் பெருமை. தரு, விருத்தம், கொச்சகக்கலிப்பா, அகவல்
முகலியா பாவினங்கள் விரவிவரத் துள்ளிக்கூதித்தோடும் செந்
தமிழ் தூதுப்பிரபந்தம், பின்னையார், சிவகாமியம்மை, சுப்பிர
மணியர், வைரவர் பத்திரை முதலான தெய்வ மூர்த்தங்களுக்கூ
வணக்கம் பாடும் வகையில் இணுவிற பதியில் கோயில்கள்
நிறைந்திருந்தன, அங்கே சும்பிடுவதற்கும் ஆயிரக்கணக்கான
அடியவர்கள் பழவடியார்களாயிருக்கிறார்கள், பாடி ஆடுகிறார்கள்.

சிவப்பற்று மிகுந்த தந்தை தன் மைந்
தருக்குச் சிவ மணங்கமழச் சைவப் பெயர்
களை இட்டான் மூத்த சிவன் என்பவன்
மூத்தபிள்ளை மூத்தபிள்ளை தான் பெற்ற மைந்
தனுக்குத் தேவப்பிரியன் என்று பெயரிட்
டான். தேவப்பிரியன் காலத்தில் புத்தசமயம்
இங்கே பரவியது.

வரதபண்டிதர் தந்த அருங்கொடைகள்

வரதராசர் வடமொழி தென்மொழி கைவந்த வைத்தியர். அவர் பல துறைகளிலும் பலதரப்பட்ட மக்களுக்கும் பல வாய பிரபந்த நூல்கள் செய்தவர். மக்கள் இலக்கிய வரிசையிலும் அவர் பல தனிப்பாடல்கள் செய்தவர். அவையாவும் எழுதி வைக்கப்பெறாமல் எமக்குக் கிடையாமற் போயின.

போர்த்துக்கேயர் செய்த பெரிய அழிவுகளால் பெருங்கோயில்கள் பல தரைமட்டமான காலத்தில் உற்சவங்கள் செய்ய முடியாத சூழ்நிலையில், பக்திவயப்பட்ட மக்கள் தங்களுள் மூலைக்கு மூலை வழிபாட்டு முறைகளை வகுத்து வணங்கி வந்தார்கள்.

அந்த வகையில் அரசமரங்களினடியிலும், குளத்தங்கரைகளிலும், வயலோரங்களிலும் பிள்ளையார் வழிபாடு பெருமளவில் பெருசலாயிற்று. மூத்த கணபதிக்குத் தோத்திரங்கள் சொல்லி, முடியோடு தேங்காயைப் படியிலடித்து, மூன்று முறை தலையிலே சூட்டி, கைமாறிக் காதுகளைப் பிடித்தவாறு குந்தியெழும்பி தோப்புக் கரணம் போட்டாலே போதும், பிள்ளையார் வழிபாடு மிகவும் இலேசானது; வரமும் பெருமளவில் கிடைக்கும் என்பது உறுதி.

தமிழ்நாட்டிலே இருமொழிப் பெரும் புலவரான சிவஞான சுவாமிகளின் மாணாக்கர்கள் வரிசையில் கச்சியப்பழனிவர் கவி ராட்சதர் அவர் செய்த புராணங்களின் வரிசை பெரிது. அவர் விநாயக புராணம் எனப் பெரிய அளவில் ஒரு புராணம் செய்துள்ளார். அவருக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் வரத பண்டிதர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிள்ளையார் கதையென்னும் மகத்துவமான நூலைச் சிறிய அளவில் பெரியவிடங்களை அடக்கிப் பாடியுள்ளார்.

60 நாள் விரதம்

விநாயகர் விரதங்களுள் அவரைக் குறித்து இருபத்தொரு நாட்கள் அநுட்டிக்கும் விரதமும் ஒன்றாகும். கார்த்திகை மாதத்து

அபர பக்கப் பிரதமை நாள் முதல், மார்சுநிமாதத்துப் பூர்வபக்க சஷ்டி நாள் வரையுள்ள காலம், இவ்விரதநாள்களாகும்.

இருபத்தொரு இழைகளைக் கொண்ட காப்பை ஆடவர் வலக் கையிலும், மகளிர் இடக் கையிலும் கட்டித்தம்மைக் காவல் செய்து மெய்யன்போடு அநுட்டிக்கும் வீரதம் இதுவாகும்.

மாலை நேரத்தில் மங்கலகரமாக ஆலயத்தில் பூசைகள் நடைபெற்ற பின், மக்கள் பக்தியோடு இருந்து கேட்பது இப் பிள்ளையார் கதை. காப்புச் செய்யுளிற் குறித்த வண்ணம் பிள்ளையாருக்கு நைவேத்தியமாக கரும்பு, இளநீர், எள், தேன், அவல் முதலியனவும் இன்னும் மோதகம் முதலியனவும் அங்கே குவியல் குவியலாகப் படைக்கப்பெறுவது வழக்கம்.

நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்

ஒரு காலத்தில் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்விரதத்தை நல்ல முறையில் கொண்டாடினார்கள். யாழ்ப்பாணத்து நீராவியடியில் உள்ள பெரிய பிள்ளையார் கோயில் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்களுடைய உபயங்குவி லொன்று. அவர்கள் இக்கோயிலுக்குப் பல நிலங்களைத் தரும் சாதனஞ் செய்ததும் உண்டு.

பிள்ளையார் கதையில் தோத்திர ரூபமான செய்யுள்கள் முன்னும் பின்னும் உள்ளன. திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல் பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் இந்த வகையில் அடியார்களை இவ்விரதம் உருவாக்கும் எனப் புலவர் வழிபாட்டுப் பயனை முற்பகுதியிலும் பாடியுள்ளார். இறுதியிலும் நூற்பயன் கூறுமிடத்திலும் நான்கு செய்யுள்கள் நயம்படத் தந்துள்ளார். இப்பிறப்பிலே பொன்மிகும், கல்விபுகும், புத்திரச் செல்வம் முதலியன வாய்க்கும். என்றெல்லாம் வரங்களைக் கூறிய வரத பண்டிதர், இந்தப் பிறப்பிலேயன்றி, இனிமேல் வரும் பிறப்புக்களிலும் வாழ்வு நல்லபெருஞ்செல்வம் எய்திச் சிறக்கும் என்பர்.

500 அடிகளிலான அகவற்பா

பிள்ளையார் கதை ஏறக்குறைய 500 அடிகள் நீளமுள்ள அகவற்பாவாலானது எதுகை மோனை நயங்கனியப் பொருள் நனி சிறக்க வந்த பாடலில் போற்றித் திருவகவல் பகுதியும் ஒன்றுண்டு. அருள் புரிந்தருளும் அரசே போற்றி என்றெடுத்து, இரு

வினை துடைக்கும் இறைவனைப் போற்றுகின்றது. இதனையடுத்து வரும் வருகைக்கோவை அகர வரிசையில் செய்ய செய்ய என வெற்றிக் கேதம் ஒலிக்கிறது.

வரதபண்டிதர் செய்த நூல்களுள் பிள்ளையார் கதையே முதலில் வந்தது எனக் கருதஇடமுண்டு அதன் சிறப்பு நோக்கி இலங்கையில் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் பலர் அவ்வப் போது அதனை அச்சிட்டு மலிவுப்பதிப்பாக வெளியிட்டு வந்தனர். வரதபண்டிதர் தமது பிற்காலத்தில் செய்தது குருநாத சுவாமிகிள்ளைவிடு தூது என்னும் பிரபந்தமாகும்.

இது காங்கேயன் துறையைச் சேர்ந்த கண்ணியவளை என்னுமிடத்தில் கோயில் கொண்டருளியுள்ள முருகப்பெருமான் மீது ஆன்மீகக் காதல் கொண்ட நாயகியாகிய ஆன்மா கிளியைத் தூது விடுத்த பாவனையிலமைந்ததாகும். இந்நூல் பக்தி பூர்வமாக அமைந்துள்ள போதிலும் நூலின் இடையிடையே பிரதேசத்தில் அக்காலத்தில் புகழ் பூத்து நிலவிய பல ஊர்களின் பெயர்களையும் வரிசையாகக் கூறுகிறது.

கிள்ளைவிடுதூது துள்ளிப்பாடும் வகையில் கலிவெண்பாவினால் இருநூற்றுப் பதினாறு கண்ணிகளைக் கொண்டமைந்துள்ளது. நாயகி பாவனையில் நனைந்த புலவர் கிளியை விளித்துப் புகழ்ந்துரைத்துத் தூது செல்வதன் பெருமையைக் கூறுமிடம் பக்தி பூர்வமானது. முன்னர் தியாகப் பெருமானான சிவபெருமானே சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்காகத் தூது சென்றருளியதை நினைப்பூட்டுவர். இன்னும் கிருஷ்ணன், அருமான், நளன் முதலானோர் தூது சென்ற வைபவங்களையும் கூறுவர்.

காதலுற்ற மாதொருத்திக்காகத் தூது போவதால் வரும் புண்ணியத்தைப் புலவர் குறிப்பிட்டுக் கிளியைத் தூது சென்று காதலனாகிய குருநாத சுவாமியிடம் மாலை வாங்கி வருமாறு வேண்டுவர்.

காங்கேயன் துறையை அடுத்துள்ள தெல்லிப்பழையைத் தெல்லிநகர் என்றும், அயலில் மாலை, பழை, வீமன்காமம், மயிலை வயாவிளான், வறுத்தழையூர், தையிட்டி, பலாவி முதலிய ஊர்களையும் கூறுவர்.

திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா பாடியருளிய குமர குருபரசுவாமிகள். முருகப்பெருமானின் திருவவதாரச் சிறப்புரைத்த வழியிலே வரத பண்டிதரும் பாடியுள்ளார். பாண்டியனை மன்னவன், மீனவன், பாண்டியன், தென்னவன், பஞ்சவன் என்

தெல்லாம் புகழ்வார். இத்தகைய புகழ் பூந்த பாண்டியன் கோவலனை ஆராயாமற் கள்வன் எனக்கருதிக் கொலைத்தண்டனை விதித்தமையை ஆற்றாத கண்ணகி மதுரையை எரித்த வைபவத்தை "திரிபுரத்தைச் சுட்ட சிவன்போற் சினந்து" எனக்கூறுவர்.

மதுரைமாநகர் எரிந்தபின் நாட்டில் எழுந்த நோய்களால் மக்கள் வருந்தக் கண்டிரங்கிய சிவன், உமை இருவரும் நேசமுடன் தம்மைந்தனுக்குக் குருநாதன் எனத் திருநாமமிட்டு முடிபுனைந்து அனுப்பியருளினர். முருகனைக் கடம்பன், சூறிஞ்சி வனநாதன், சீதை மருகன், குறவர்மகள் காந்தன், சேந்தன், முருகன் அமரர் முதல்வன் என்றெல்லாம் போற்றும் புலவர், அவர் தெற்கே எழுந்ருளி வந்து, கோயிற்கடவை முதலிய பதிகளாடங்கிய சூழலில் கோயில் கொண்டருளியமையைக் கூறுவர். "அறங்கண்ணிய பெரியோர் ஆதரித்துப் போற்ற விரங்கண்ணிய வளையில் என்றும் பிறங்கணியாய் உற்றுறையும் நாதன் உலகந்தொழுநாதன், கொற்றமிகுநாதன் குருநாதன்" என்று காதல் வயப்பட்ட புலவர் தன் ஆன்ம நாயகனுக்குத் திருநாமங்கள் சூட்டிப் போற்றுவர்.

இரத்தினேசுவர ஐயர்

தாமே ஒரு பிராமணதைலால் கோயிற் பூசை முறைகளை நன்கறிந்தவராதலால், வரதபண்டிதர், "பூசாரியர்கள் புனிதப் புனலாட்டி, ஆசாரஞ் சேர்த்துப்" பூசை செய்யும் முறைகளை யெல்லாம் அடுக்கடுக்காக அருமையாக ஆகம விதிகள் தவறாமல் இத்துதுப் பிரபந்தத்தில் நுணுக்கமாகக் கூறுவதை அறியலாம். பறங்கியரால் எங்கள் பாரம்பரியம் பட்டழிந்த வேளையிலே வரத பண்டிதர் வரன் முறையைக் காத்துத்தந்த பிரபந்தம். இது இப்பிரபந்தத்தின் மிகப் பழைய பதிப்பையும், அதனைத் திருத்தித் தாம் 1921 ஆம் ஆண்டிற் பதித்த பதிப்பையும் வரத பண்டிதர் மரபில் வந்த இரத்தினேசுவர ஐயர் அவர்கள் தமது இறுதிக் காலத்தில் எமக்குத் தந்துதவீரர்கள்.

புலவர் என்பார் பலர். அரசர்களும் பிரபுத்தன்மையுடைய செல்வர்களும் விரும்பிக் கொடுத்த பொருளும் வரிசையும் பெற்று வறுமை என்பது சிறிதும் அறியாது வாழ்ந்தனர்.

அமுதாசிரம் தந்த அந்தணர் பெருமான்

வரதபண்டிதர் என்றும், வரதராசகவி என்றும் வழங்கிய புலவர் பெருமான் வடமொழி, தென்மொழி நிலை கண்டுணர்ந்த வரன்முறைப் புலமையோடு ஆயுர்வேதம், சித்தவைத்தியம் ஆகிய இரு துறைகளிலும் பெரும் பாண்டித்தியம் பெற்றதோடமையாது, விஷ வைத்திய முறைகளையும் துறைபோகப் பயின்று சகலாகம பண்டிதராய் விளங்கினார். அவர் தாமறிந்த வைத்திய நுணுக்கங்களைப் பிற்சந்ததியினர் பேணிப் பாராட்டும் வகையில் நிலையான தொண்டு செய்ய நினைத்து அமுதாசிரம் என்னும் அரிய மருத்துவ நூலையும் 310 விருத்தப்பாக்களில் விரிவாகக் செய்துள்ளார்.

“ஐயமின் முந்நூற் றையிரு விருத்தம்
செய்ய செந்தமிழாற் றெறிந்துரை செய்தனன்
கங்கை மாநதிசூழ் காசி மாநகரும்
பங்கமில் பங்கயப் பைந்துணர் மாலையும்
ஆதிநான் மறைசேர் அந்தணரானையும்
கோதக லோதிமக் கொடியு மிங்குடையோன்
கன்னியங்க முகிற் கயலினங் குதிக்கும்
துன்னிய வளவயற் சுன்னை நன் நாடன்”

என்றும்

“அரங்கநாதன் அருளிய புதல்வன்... வரம் பெறு புதல்
வன் வரத பண்டிதன்”

என்றும் பாயிரப் பாடல்கள் இவர் நூல் செய்தபெருமையைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றன.

மருந்துதவும் வள்ளல்

மக்களை ஊருத்தும் நோய்களைவிட, விடப் பூச்சிகளும் பாம்பு முதலிய பிராணிகளும் தீண்டி விடும் பாப்ச்சி உண்டாக்கும் நோய்கள் வேதனையதிகமுள்ளன என்பதோடு மரணபந்தையும்

உண்டாக்குவனவாகும். எனவே விடவைத்தியர் ஒருவரின் சேவை நாட்டுக்கு அளப்பரிய துணையாகும். இதனைக் குறித்துப் போலும் அரவு முதல் பல் விடந்தீர்க்கும் மருந்து பல சாற்றல் உற்றேன் எனப் புலவனார் பாடியுதினார்.

“பொங்கரவக் கடலு லகோர் புகழமுதா
கரம் எனப்போர் புனைந்து சீற்றத்
தங்கரவு முதலிய பல்விடந் தீர்க்கும்
மருந்துபல சாற்ற லுற்றேன்”

அமுதாகரத்தின் அருமை கூறும் பாயிரச் செய்யுள்

நமக்கு விடமுட்டும் உயிரினங்களுள், பல்வேறு பாம்புகள் பூச்சிகள், குளவிகள், பூனை, எலி, அரணை, புலிமுகச் சிலந்தி முதலியன விபரமும் அவற்றுக்கெல்லாம் உடனுக்குடன் உபயோகிக்க வேண்டிய மருந்து வகைகள், பூச்சுக்கள், நசியம், ஒத்தணம் முதலியவை யாவும் பொருத்தமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

“பார்மலி துத்திப் படவிட நாகம்
மண்டலி புடையன் வளர்கரு வளலை
எண்டரும் பணிகள் இவைமுதல் எனவக்கும்
அருந்திரு மருந்தோடு அஞ்சணம் குடோரி
பொருந்திய நசியம் பூச்சொடு துவாலை
முறுக்கிடு மருந்துகள் முறைமுறை துவைத்து
யறுத்தெடுத்து ஒற்றும் மருந்துகள் பலவும்
தேளோடு புலிமுகச் சிலந்தி செவ்வட்டை
தாழ்விலா அறணை தருநஞ்சுப்பல்லி
கண்டறி வாளை கடியன் காணுக்கடி
மண்டுகம் பொல்லா வலியுடைக் குளவி
புலிகடி நாய்கடி பூனைக்கடியுடன்
எலிகடி முதலா வியம்பிய எனவக்கும்
மருந்துடன் எண்ணெய் தூள்வகை பலவொற்றுத்
திருந்துள வஞ்சினம் சிறந்திடு நசியம்”

இத்தகைய வைத்தியப் பெருநூலை முதலில் ஆராய்ந்து வெளியிட்ட பெருமை கீழ்க்கிலங்கைத் திருகோணமலைத் தம்பையாபிள்ளை அவர்களுக்கே உரியது. அவர் இதனை 1892 ஆம் ஆண்டில் அச்சேற்றியுள்ளமை பெருவிருந்தாகும். இதனை இனிப்பல்கலைக்கழகத்தார் பயன்படுத்திப் பதித்து பரப்புதல் கடனாகும் சித்தவைத்தியத்துறை மெத்தப்புக்கழ் பெற்ற யாழ்ப்பாணத்தில் பரம்

பரையாகப் பணி செய்த மரபினர் பலரிருந்தார்கள். ஆயர்களின் ஏடுகளை பல்கலைக்கழகத்தார். சேகரித்துக் கொள்வதில் காட்டி வரும் ஆர்வம் பசராட்டற்பாலது.

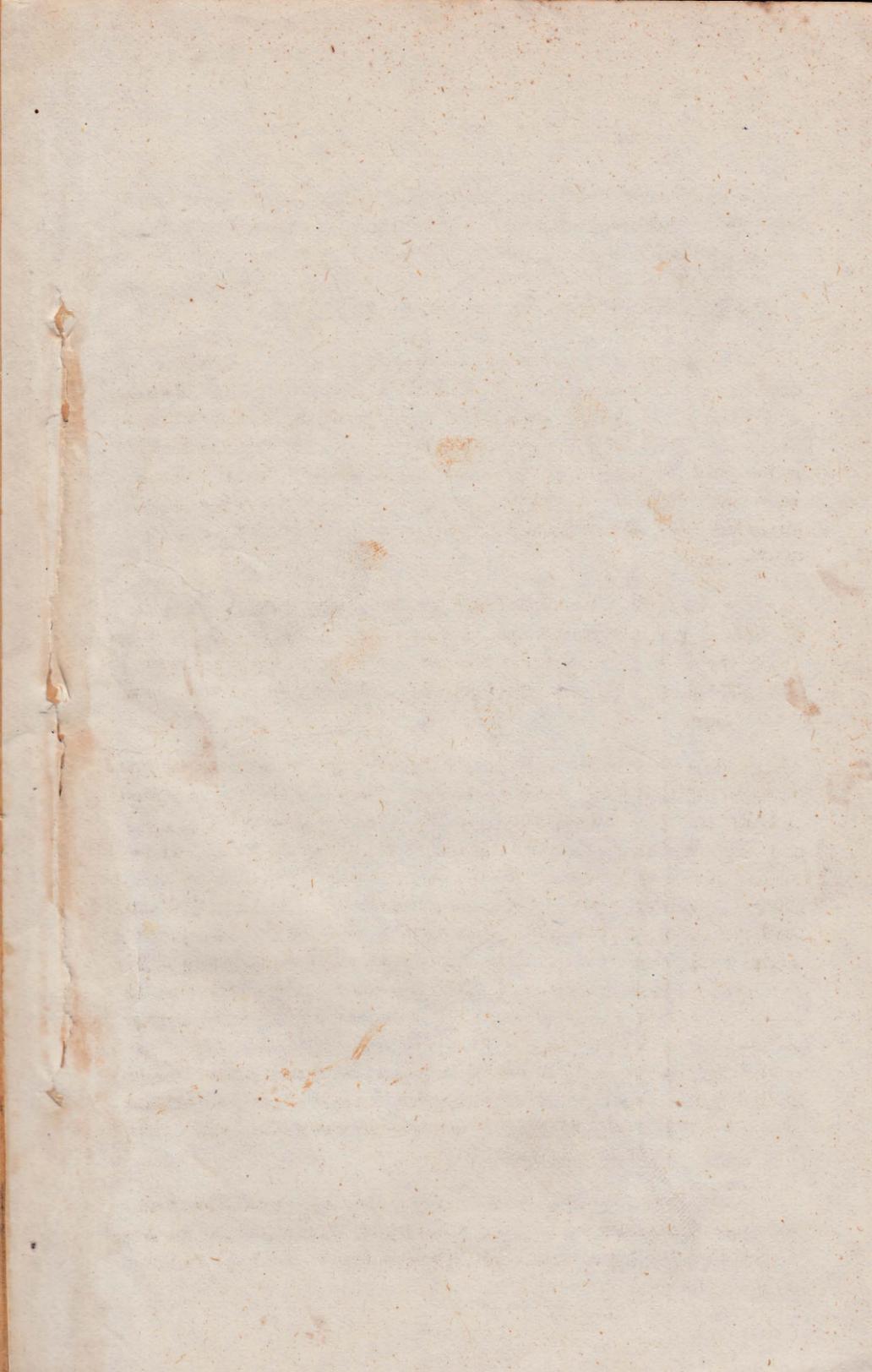
ஈழத்து வைத்திய நூல் மரபுச்சிறப்பு

ஈழவள நாட்டவரின் உபகரிப்புகள் என்ற எண்ணிப்பெருமைப்படக்கூடிய வகையில் முந்தையோர் தந்த செகராசசேகரம், பரராசசேகரம் ஆகிய வைத்தியப் பெருநூல்கள் காலத்தில் முந்தியவையினும் அவைவிட வைத்திய முறைகளைப்பற்றி விரித்துக்கூறவில்லை. அந்தக்குறையைப் போக்குவதற்கு வந்தது சித்தர் ஆரூடம் என்னும் செவ்விய நூலாகும். சித்தராருடத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டெழுந்ததே அமுதாசிரமம் என்னும் அருமருந்தனைய நூல்.

பாம்பு சிலந்தி முதலிய விடப்பிராணிகள் தீண்டினால் உண்டாகும் நோயின் குணங்கள் குறிகளை அமுதாசிரமம் கூறுகின்ற தென்பதை “ஊரும் உரகஞ் சிலந்தி தீண்டினால் வந்துறு குணப்பண்புரைத்து” அதற்கு மருந்துகள் கூறுவதாகும். என்று நூல் பாடுகிறது.

அமுதாசிரமம் எழுந்த காலத்தையடுத்து யாழ்ப்பாணத்தில் சித்தவைத்தியத்துறை நன்றாகப்பரவி நிலவியது என்று கருதுவதற்குப் போதிய சான்றுகள் உண்டு. அந்த வகையில் பருத்தித்துறை, அச்சவேலி, நல்லூர், திருநெல்வேலி குளப்பிட்டி, கந்தர்மடம், வண்ணார்பண்ணை, சில்லாலை முதலிய இடங்களில் பரம்பரை பரம்பரையாகச் சித்தவைத்தியர்கள் கண்டியர(றியவு) தமிழ்நாட்டில் தஞ்சாவூர் அரசறியவும் வைத்தியஞ்செய்தனர். தமிழ்வைத்தியம் எனப்புகழ்பெற்ற சித்தவைத்தியத்தில் குடிநீர் வகைகள், செந்தூர வகைகள், சூளிகைவகைகள், மாத்திரை, கட்டு முதலியன யாவும் நோயை நீக்க வல்லனவாயிருந்தன. அன்று நான்கு தலைமுறைகளுக்கு முன்னர் புகழ்ப்புத்த வைத்தியர்கள் தயாரித்த மருந்துகள் இன்றும் இனைய தலைமுறையினருக்குப் பயன் செய்கின்றன. என்பது பிரமிப்புக்குரிய செய்தியாகும். யாழ்ப்பாணத்துச் சித்தவைத்தியர்கள் தயாரித்த மாத்திரைகள், எண்ணெய்கள் சக்திவாய்ந்தவைகள்.

சாதாரண மூலிகைகளின் அற்புதமான சூணமகிமைகளை அவர்கள் இரகசியமாக அறிந்து அவற்றின் பெயர்களையே தமக்கு மாத்திரம் விளங்கும் வகையில் சூழுக்குறியாக மாற்றி உபயோகித்து வந்தனர்.

இந்நூலாசிரியர்பற்றி.....

ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் பலவகையினர் உண்டு. எழுத்தாளன் என்று பெயர் எடுப்பதற்கு எழுதுபவர்கள் ஒரு அணியினர். வாழ்க்கை நடத்துவதற்காக எழுதுபவர் இன்னொரு அணியினர். சமய, சமூக, கலாசார, இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக அனுபவங்களை அடிப்படையாக வைத்து எதிர்கால தலைமுறையினரின் நலனுக்காக எழுதும் இலட்சிய அணியினரும் உண்டு.

இந்தப் புதிய அணியில் மேம்பட்டு விளங்குபவர் பல்கலைப் புலவர் திரு. க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள். ஆசிரியராக, மொழிபெயர்ப்பாளராக, பாடநூல் எழுதுநராக, வரலாற்று ஆசிரியராக, சமய, இலக்கியத்துறையில் தெளிந்த சிந்தனையாளராக பிரகாசிக்கின்றார் இந்த எழுபது வயது இளைஞர்.

நல்ல பல கருத்துக்களைத் தெளிவான நடையில் எழுதும் பல்கலைப் புலவரின் ஆக்கங்கள் தமிழ்மக்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளன என்பது மிகையன்று.

வெளியீட்டார்.